

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 22	Utgitt 13 juni	1930
--------	----------------	------

Forskrifter om radiomottageranlegg, fastsatt 12 mai. av Handelsdepartementet i henhold til § 1 og § 6 i telegrafloven av 29 april 1899, jfr. tilleggslov av 21 juni 1929 og kongelig resolusjon av 25 april 1930.

§ 1. For rett til å eie eller være i besiddelse av, anlegge eller drive apparater eller innretninger — herunder antenner — til mottagelse av meddelelser, toner, tegn, bilder og lignende ad radioelektrisk vei, kreves tillatelse (kringkastingkort), som meddeles av telegrafvesenet eller postvesenet på de vilkår som er fastsatt i §§ 3—15.

§ 2. Undtatt fra plikten til å løse kringkastingkort er:

- Offentlige institusjoner som i tjenstlig øiemed har radio-utstyr (f. eks. telegrafvesenet, hæren, marinen, sjømannsskoler med radioundervisning o. s. v.) efter telegrafdirektørens nærmere bestemmelse.
- Skib som fører norsk flagg, når mottagerapparatet går inn under konsesjonen for skibets radiostasjon.
- Utenlandsk skib, luftfartøi eller jernbanevogn som for kortere tid enn 3 måneder befinner sig på norsk område, forutsatt at det fra administrasjonen i det land, hvor vedkommende befordringsmiddel hører hjemme, er meddelt tillatelse til å benytte mottagerapparat i dette tidsrum.
- Utenlandske turister som besøker Norge med radioapparat fast montert på motorvogn eller annet befordringsmiddel, forutsatt at oppholdet i Norge ikke overstiger 3 måneder, og at de fra administrasjonen i det land hvor de hører hjemme, har tillatelse til å benytte mottagerapparat i dette tidsrum.

§ 3. For kringkastingkort erlegges den avgift som til enhver tid er fastsatt av Handelsdepartementet.

§ 4. Innehaveren av kringkastingkort må ikke på samme tid bruke eller holde opstillet mer enn ett mottagerapparat, uten at særskilt kringkastingkort er utstedt for hvert apparat. Dog kan innehaveren på et kort bruke flere apparater samtidig, forsåvidt de er opstillet i husrum som

12 mai. han disponerer utelukkende for medlemmene av sin husstand, eller forsåvidt apparat medtas av innehaveren eller hans husstand på reiser eller turer.

Når det fra et mottagerapparat er installert forgreninger, må det løses særskilt kort for hver sådan forgrening undtagen for forgrening til rum som innehaveren eller hans husstand selv bruker. Plikten til å løse kort påhviler eieren eller besidderen av hovedapparatet, medmindre kort er løst av eieren eller besidderen av forgreningen.

Tjenere regnes som tilhørende husstanden, losjerende derimot ikke.

§ 5. Innehaveren av et kringkastingkort har ikke rett til å bruke eller la andre bruke kortet som legitimasjon for erhvervelse ved kjøp eller på annen måte av avgiftspliktig radiomateriell til andre enn innehaveren selv. Overdragelse av kortet er forbudt.

§ 6. Mottagerapparat kan ikke selges eller leies ut uten efter særskilt tillatelse fra en telegrafstasjon.

Hvis nogen ved salg, gave eller på annen måte overdrar eller overlater apparat til andre, skal han opgi til nærmeste telegrafstasjon hvem apparatet er avhendet eller overlatt til.

§ 7. Mottagerapparat må ikke brukes eller tillates brukt til annet enn mottagning av stoff, som er beregnet på å kunne optas av hvem som helst. Hvis lytteren gjennom mottagerapparatet måtte bli bekjent med annet stoff enn sådant som er nevnt foran, må det ikke under nogen omstendighet gjengis skriftlig eller meddeles til tredjemann og heller ikke må det gjøres nogen som helst bruk av det.

§ 8. Mottagerapparatet må ikke reguleres på en sådan måte at det arbeider som senderapparat og derved forstyrrer andre mottagerapparater (hyling).

§ 9. Mottagerapparat må ikke uten efter særskilt tillatelse brukes i eller fra forretnings- eller foreningslokaler eller lokaler med åpen adgang for publikum, såsom restauranter, kafeer, kinematografer, teatre, varieteer og lignende, eller befordringsmidler til almindelig benyttelse, og heller ikke for videresending. I de områder som det er gitt private kringkastingselskaper konsesjon for, må ansøking om sådan tillatelse sendes til vedkommende kringkastingselskap. For det øvrige område sendes ansøking til nærmeste telegrafstasjon.

§ 10. Kringkastingkort må fremvises når politiet anmoder om det.

§ 11. Innehaveren av kringkastingkort må straks

melde enhver forandring av adressen til nærmeste telegraf- 12 mai. stasjon.

§ 12. Når kringkastingkortet ikke ønskes fornyet, må innehaveren innen utgangen av den termin det gjelder for, herom skriftlig underrette nærmeste telegrafstasjon.

Dersom innehaveren dessuaktet fremdeles ønsker å eie eller besidde apparat, skal meddelelsen inneholde erklæring om at han har tatt vekk antennen og satt bort apparatet og ikke skal bruke eller holde opstillet apparat før nytt kort er løst. Politiet har rett til å undersøke til enhver rimelig tid at anlegget ikke er opstillet eller brukes, og skal når som helst kunne plombere apparatet.

§ 13. Hvis sådan skriftlig underretning (opsigelse) som er nevnt i foregående paragrafs første ledd, ikke er mottatt av den telegrafstasjon som har utstedt kortet innen utgangen av den termin som kortet gjelder for, plikter han å betale avgift også for den følgende termin.

§ 14. Foruten den fastsatte avgift betales et opkrevningsgebyr av kr. 2,00 for hver årstermin eller del derav, dersom avgiften tross påkrav ikke er betalt innen 1½ måned efter forfallsdag.

Selv om påkrav ikke har funnet sted, betales et opkrevningsgebyr av kr. 2,00 for hver periode som avgift er forfalt for, av den som uten tillatelse eier eller besidder mottagerapparat, dersom han tidligere ikke har løst kringkastingkort, eller dersom han har underrettet om at dette ikke ønskes fornyet og bruker eller holder opstillet apparat uten å ha løst nytt kort, eller dersom han bruker eller holder opstillet apparat som ikke omfattes av kortet.

§ 15. Når apparat eller innretning som hefter til sikkerhet for forfalt avgift er avhentet hos eieren eller besidderen, skal før salg finner sted, meddelelse gis til vedkommende eier eller besidder om at tingen vil bli solgt hvis den skyldige avgift med omkostninger ikke er betalt innen to uker. Sådan meddelelse gis alltid eieren såfremt dennes adresse kjennes.

Salget finner sted efter tvangsfullbyrdelseslovens regler om tvangssalg av ting. Dog behøver saksøkte ikke å gis anledning til å uttale sig før begjæringen om tvangssalg tas til følge.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

27 mai.

I medhold av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, approberes herved et av Heskestad herredstyre i Rogaland fylke den 13 mai 1930 gjort vedtak om bruk av piggråd til gjerde innen herredet, sålydende:

- 27 mai. 1. I Heskestad herred kan piggråd benyttes til all slags gjerde så nær som til gjerde langs offentlig vei.
2. Overtredelse av disse regler straffes med bøter.

28 mai. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet**, hvorved over-sendes vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Sør-Fron herred, Opland fylke, sålydende:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret efter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hvad derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket op i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn-tagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrkning samt til om brukets drift sammenlignet med hvad der antas å være gjennemsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjettet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale sig. Derefter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i mindelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse efter arten og omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeids-evne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noget tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren sam-tidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omsten-

digheter som kan antas å influere på den. Særlig må hen- 28 mai.
syn tas til eierens økonomiske evne.

Mulktten må ikke i noget tilfelle overstige kr. 1000,00
pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med
hvad derom er bestemt i lovens § 54.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

30 mai.

I henhold til § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924
samt bemyndigelse gitt ved Regjeringens resolusjon av 11
desember 1924 til å treffe bestemmelse overensstemmende
med § 65 i brandloven av 15 august 1908 skal departe-
mentet herved bestemme at det bygnings- og brandloven
underlagte strøk på Heimdali Tiller og Lein-
strand herreder, Sør-Trøndelag fylke, frem-
tidig skal danne to bygnings- og brand-
distrikter, idet strøket deles efter grensen mellom
nevnte herreder. Det i Tiller herred liggende distrikt ut-
vides overensstemmende med Tiller herredstyres beslutning
i møte den 7 februar 1930.

Bygningsdistriktet i Tiller herred begren-
ses således:

«Nordvestlige grensepunkt blir i bygdegrensen mot Lein-
strand der eiendommen Midteggan i Tiller og Søbstad i
Leinstrand støter sammen. Linjen går derfra i østlig ret-
ning i rett linje og skjærer veien over Rostenskogen ved
Rosten grind og fortsetter i samme linje 100 meter øst for
veien til en oppe på myren nedsatt pel. Derfra går grensen
i sydlig retning i rett linje til broen over Hulbekken i Til-
lerveien. Videre fortsetter linjen i sydvestlig retning i rett
linje til et punkt i gårdsveien til Løvås 180 m. øst for
Kløbuveien. Derfra går linjen i vestlig retning efter gårds-
veien til Løvås og ned til Kløbuveien, fortsetter over denne
i samme retning til bygdegrensen mot Leinstrand, følger
herfra denne i nordlig retning til utgangspunktet i merket
mellom Midteggan og Søbstad.»

Bygningsdistriktet i Leinstrand begren-
ses således:

«Nordvestlige grensepunkt blir ved «Gammelveien» (den
gamle nedlagte Trondhjemsvei) der nordlige merkeslinje for
Åsheim skoles eiendom kommer frem til veien. Følger så
denne vei til bekken «Søra», hvorefter denne danner grense-
linje til bekken første gang krysser hovedveien i Kattems-
dalen. Herfra følger grensen en linje trukket i sydøstlig
retning mot veien til gården Løvås inntil nevnte linje krysser
bygdegrensen mot Tiller, følger så bygdegrensen til et punkt
der eiendommene Søbstad og Midteggan støter sammen og
går derfra i rett linje vestover til utgangspunktet.»

31 mai. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Larvik bystyres beslutning i møte 29 april 1930 om forandring av §§ 1 og 3 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder, dog med en enkelt tilføyelse.

Efter de stadfestede forandringer, som gjelder inntil videre fra og med 1 juli d. å. å regne, skal vedtekstens §§ 1 og 3 lyde således:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. Dager før søn- og helligdager samt dagen før 1 og 17 mai er det dog tillatt å holde åpent til kl. 19 og fra og med 15 til og med 23 desember til kl. 20. 1 mai og 17 mai holdes lukket hele dagen. St. Hansdag lukkes kl. 13 og julaften, påskeaften, pinseaften og nyttårsaften kl. 16.

§ 3. De i §§ 1 og 2 nevnte utsalgssteder skal holdes lukket søn- og helligdager. Denne bestemmelse gjelder dog ikke 1 og 17 mai for de i § 2 nevnte utsalgssteder, når disse dager faller på søn- og helligdager. Jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning.

2 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I samhøve med lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongeleg resolusjon av 7 desember 1923, godkjenner departementet eit av Åseral heradstyre i Vest-Agder fylke den 12 april 1930 gjort vedtak um bruk av piggråd til gjerde innan heradet, solydande:

1. I Åseral herad kan piggrådd nyttast til alle slags gjerde so nær som til gjerde langs offentleg veg.
2. Brot på desse reglar vert straffa med bøter.
3. Dei ved kongeleg resolusjon av 2 mai 1912 fastsette vedtekter held upp å gjelda.

2 juni. **Skriv frå Arbeidsdepartementet.**

I samhøve med lov av 26 februar 1926 um motorvogner § 19 andre leden vert hermed fastsett:

Det med kongeleg resolusjon av 25 juli 1913 fastsette forbod mot motorvognkøyring på hovudvegane Rennestrom — Lassevik i Fjaler herred, Sogn og Fjordane fylke, vert hermed teke burt so nær som for stykket Notsund — Lassevik.

Denne fyresegn tek til å gjelda straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

4 juni.

I henhold til § 3, jfr. §§ 57 og 144, i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre det av Egersund bystyre i møte den 13 desember 1929 vedtatte regulativ for byggetilsyn m. v. samt vedtekter og tariff for opmålingsforretninger i Egersund med enkelte mindre forandringer.

Samtidig opheves kongelig resolusjon av 19 april 1901 angående betalingsregulativ for tilsyn med byggearbeider m. v. og kongelig resolusjon av 11 oktober 1900 angående opmåling av tomter og grunner m. v. i Egersund.

De stadfestede nye bestemmelser er sålydende:

Gebyr for bygningsforretninger. Jfr. bygningslovens § 144.

Bebygget areal		For anmeldelse i sin helhet	For inspeksjon
Inntil	10 kvm.	2,00 kroner	2,00 kroner
»	25 »	4,00 »	5,00 »
»	50 »	10,00 »	5,00 »
»	100 »	10,00 »	5,00 »
»	150 »	10,00 »	15,00 »
»	200 »	10,00 »	25,00 »
»	250 »	10,00 »	35,00 »
»	300 »	10,00 »	45,00 »
»	350 »	10,00 »	55,00 »
»	400 »	10,00 »	65,00 »

Stigende med 10 kroner pr. 50 kvadratmeter for inspeksjon. Gebyrer for inspeksjon gjelder for 1ste etasje. For hver følgende etasje beregnes halvparten av ovenstående. Det samme gjelder for kjeller og loftsinnredninger — idet det innredede areal legges til grunn.

Minimumsbeløp pr. etasje 4 kroner for anmeldelse og 5 kroner for inspeksjon. For forandringer, ombygninger, ominnredninger eller reparasjoner som er underlagt bygningsloven, beregnes som i tabellene bestemt, idet den etasje hvor det meste arbeide skal utføres, beregnes som 1ste etasje.

For tilleggsanmeldelser som innkommer før ferdighetsattest er utstedt, erlegges 2 kroner; efterat denne er utstedt blir de å betrakte som nyanmeldelser. For åpne og lukkede skurbygninger, pakkhus, sjøboder o. l. beregnes halvparten av ovenstående takster.

For piper inntil 20 meter høide 15 kroner, over 20 meter 30 kroner. For dampkjeler, centralopvarmningsanlegg, bakerovner 10 kroner.

4 juni. Vedtekter og tariff for opmåling av private tomter.

§ 1. De i bygningslovens § 57 påbudte opmålingsforretninger administreres av opmålingssjefen, stadsingeniøren, eller på hans ansvar av den han dertil bemyndiger, og overværes av et av opmålingssjefen opnevnt kartvidne. Opmålingssjefen ansettes av formannskapet med fylkesmannens godkjennelse.

§ 2. Begjæring om opmåling innsendes av vedkommende grunns eier, leier, eller av vedkommende kommune. Begjæringen skal så vidt mulig inneholde en nøiaktig opgave over grunnens grenser og beliggenhet, gate og nummer, og om forlanges være ledsaget av riss.

§ 3. Forretningen berammes av opmålingssjefen. Det påligger rekvisenten å besørge berammelsen forkynt for dem, hvis eiendommer berøres av opmålingen. Berammelsen skal forsynes med påtegning om, at forkynnelsen har funnet sted og innsendes til opmålingssjefen innen kl. 12 middag dagen før opmålingen. Rekvisenten påviser i marken grensene for det grunnstykke som ønskes opmålt, og fremlegger mulige hjemmelsdokumenter med grensebeskrivelse. Han fremskaffer det fornødne antall peler for grunnens avmerkning og besørger nedramningen.

§ 4. Møter rekvisenten hverken personlig eller ved fullmektig til berammet tid og sted, eller viser det sig at de meddelte oppgaver er ufullstendige eller uriktige, eller er materiell og mannskap til tomtens avmerkning ikke til stede, er administrator berettiget til å nekte forretningen fremmet.

§ 5. Administrator fører det fornødne håndriss. Opmålingen skal så vidt mulig knyttes til hovedkartverkets fastmerker. Foruten grensemålene optas så mange mål som er nødvendig for en nøiaktig opkonstruksjon. Kartet optegnes i bekvem målestokk, som regel i 1:500. Den på tomten forhåndenværende bebyggelse skal inntegnes, likeså de tomten berørende reguleringslinjer. Det forsynes videre med påskrevne mål og nordlinje og blir med beskrivelse og arealangivelse å innføre i en dertil bestemt protokoll, som for hver forretning underskrives av opmålingssjefen og vedkommende kartvidne.

§ 6. Opstår tvist om beliggenheten av en grenselinje, er partene berettiget til å få sine påstander anført i beskrivelsen, og de påståtte grenser avmerket på kartet. Om partene deri er enige, kan administrator avsi kjennelse for hvor grensen skal gå.

§ 7. Avdeling av nye tomter eller deling av eldre opmålte tomter skal godkjennes av bygningsrådet. Når sådan

godkjennelse foreligger, kan tomten av opmålingssjefen for- 4 juni.
synes med nummer og skylddeling i tilfelle foretas.

Bygningsrådet kan, når deling skal utføres, forlange at
tomteplan for et nærmere avgrenset område innsendes. Denne
skal foreligge i 2 eksemplarer, hvorav det ene i holdbar ut-
førelse. Det skal påses at tomtene får en for en smukk
og velordnet bebyggelse hensiktsmessig form og størrelse.

§ 8. Overensstemmende med § 11 i lov av 20 august
1909 om skylddeling m. v. kan skylddeling foretas i for-
bindelse med opmålingsforretningen uten særskilt avgift, så-
fremt begjæring herom innsendes samtidig med opmålings-
rekvisisjonen. Fremkommer begjæringen om skylddelingen
etter kartforretningens avholdelse, betales avgift i henhold til
sportelloven.

§ 9. For opmåling m. v. oppstilles følgende satser:

Opmåling med kart for tomter:

	inntil 300 kvm.	kr. 10,00
over 300 kvm.	1000 »	» 15,00
» 1000 »	2000 »	» 25,00

med tillegg av kr. 5,00 for hvert overskytende påbegynt
1000¹/₂kvm.

Berammelse kr. 2,00

Påvisning av enkel gatelinje » 5,00

» » hjørnetomt » 7,00

Inntegning av bebyggelse:

inntil 50 kvm. » 5,00

over 50 kvm. » 100 » » 10,00

over 100 » » 15,00

Lov om forandring i lov om behandling av 6 juni.
forsømte barn av 6 juni 1896 med senere til- Nr. 1.
leggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai
1930 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om behandling av forsømte
barn av 6 juni 1896 med tilleggslover skal herefter lyde:

§ 1. Barn, som ikke har fyldt det 18de år, blir efter
beslutning av vergerådet (§ 6) å bortsette i en pålitelig og
hederlig familie, i et barnehjem eller lignende innretning,
hvis plan av Kongen er stadfestet, eller i et skolehjem
(§§ 27 og 28), såfremt

a. det har forøvet nogen straffbar, om sedelig fordervelse
eller vanvyrd vidnende handling, og bortsettelsen antas

6 juni. hensiktsmessig av hensyn til dets forbedring eller for å
Nr. 1. hindre gjentakelser, eller

- b. det på grunn av foreldres eller opdrageres lastefullhet eller forsømmelighet finnes vanvyrdet, mishandlet eller sedelig forkommet eller må befryktes å ville bli sedelig fordervet, og en advarsel (§ 3) ikke antas egnet til å rette forholdet, eller
- c. det på grunn av slett opførsel fra barnets side, mot hvilken hjemmets og skolens opdragelsesmidler har vist sig maktesløse, eller andre mislige forhold fremstiller sig som nødvendig å bortsette det for å redde det fra sedelig undergang.

§ 2. Hvor vergerådet beslutter et barns bortsettelse i henhold til § 1, kan det tillike frakjenne begge eller den ene av foreldrene foreldremyndigheten.

§ 4. Har et barn under 14 år forøvet en straffbar handling, eller et barn mellom 14 og 18 år nogen straffbar handling, for hvilken påtalemyndigheten ikke finner å burde reise påtale mot barnet, kan vergerådet anvende sådan advarsel eller formaning, som i § 3 omhandlet. Det kan også henstille til barnets foresatte i hjemmet eller skolen bevislig å tildele det sådan passende refselse, som lovgivningen der hjemler, eller, hvis barnet er under 15 år og dertil er adgang, beslutte dets anbringelse i en tvangsskole (§ 38) for en tid av inntil ett år.

§ 9. Vergerådets medlemmer får skyss- og kostgodtgjørelse efter de for offentlige tjenestemenn gjeldende regler.

§ 11. Hvis arbeidsmengden gjør det nødvendig, kan herreds- eller bystyret ansette en lønnet fast sekretær for vergerådet.

§ 16. De fattede beslutningers fullbyrdelse besørges av vergerådet, i fornødent fall ved politiets eller fattigvesenets tjenestemenn. Andre beslutninger enn de i § 4 annet punktum omhandlede kan også fullbyrdes efter barnets fylte 18de år.

Hvor beslutningen intet motsatt bestemmer, blir den å fullbyrde uten hensyn til om der klages over den.

§ 23. Bortsettes barn over skolepliktig alder i familie, kan de anbringes som tjenestetyende, håndverkslæringer eller på annen lignende måte.

Ved bortsettelsen av yngre barn kan det avtales, at de fra skolepliktens ophør inntre i sådant forhold.

I stedet for i familie kan en gutt over skolepliktig alder med eget samtykke anbringes som skibsgutt.

Privat bortsatte barn, som rømmer eller på annen måte

viser slett opførsel, kan overføres til skolehjem også etter deres fylte 18de år. 6 juni.
Nr. 1.

§ 30. I ethvert skolehjem gis undervisning i de for folkeskolen bestemte fag. Elever, som har nådd det foreskrevne mål, kan der også gis nogen videregående undervisning. Elever, som er over den skolepliktige alder og som er skikket for det, skal så vidt mulig få adgang til faglig opplæring.

I øvrig blir elevene under hensyntagen til alder og krefter å beskjeftige på hensiktsmessig måte.

§ 39. Den, som er bortsatt i henhold til denne lov, står under vergerådets eller skolehjemmets myndighet og tilsyn, inntil han har fylt 21 år.

Ved et tidligere tidspunkt blir de med hensyn til ham truffne forføyninger å opheve, når der ikke lenger finnes tilstrekkelig grunn for samme.

Uansett foranstående bestemmelser har den i tjeneste anbragte forpliktelsen til å forbli i denne, så lenge den derom gjeldende lovgivning medfører det.

§ 41 opheves.

§ 43. Er utenfor det i § 44 omhandlede tilfelle en straffbar handling begått av et barn under 18 år efter dets fylte 14de år, kan påtale undlates, når påtalemyndigheten efter omstendighetene finner, at det kan bero med en sådan refselse som i § 42 annet ledd nevnt eller med en forføyning fra vergerådets side.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om tillegg til midlertidig lov av 17 6 juni.
juli 1925 om offentlig administrasjon av Nr. 2.
banker.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1930 sålydende:

§ 1. Når likvidasjonen av en bank under offentlig administrasjon efter bankadministrasjonsloven av 17 juli 1925 er kommet så langt at en forenkling av ledelsen finnes heldig,

6 juni. kan Finansdepartementet, efter at Norges Bank er gitt adgang til å uttale sig, bestemme:

Nr. 2.

- a. at de gjøremål, som er lagt til den dømmende kommissær, overføres til skifteretten,
- b. at administrasjonsstyret og kontrollkomiteen skal bestå av mindre enn tre medlemmer eller erstattes av henholdsvis en bestyrer og en tilsynsmann. Dersom administrasjonsstyret skal bestå av to eller flere medlemmer, kan departementet bestemme at kontrollkomite eller tilsynsmann ikke skal opnevnes,
- c. at revisorene skal opnevnes av skifteretten.

Norges Bank foretar ny opnevning av administrasjonsstyre (bestyrer) og kontrollkomite (tilsynsmann). Bestemmelsene i bankadministrasjonslovens § 2 tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 2. For skifterettens behandling efter § 1 betales ikke gebyr til statskassen.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni.

Nr. 3.

Lov om endring i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1930 sålydende:

§ 5 i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 skal fra den tid Kongen bestemmer lyde:

Regninger over skyss- og kostgodtgjørelse som tilkommer nogen av det offentlige efter denne lov, skal forsåvidt ingen tidsbestemmelse på annet sted måtte være gitt, være sendt inn til vedkommende myndighet senest innen 2, for nominasjonsmenn senest innen 6, måneder efterat reisen er tilendebragt. Fra tjenestemenn som ifølge særskilt forskrift utferdiger sine regninger for skyss- og kostgodtgjørelse kvartalsvis, må regning være sendt inn senest innen 2 måneder efter utløpet av det kvartal som reisen er foretatt i. Oversittes fristen, godtgjøres ikke fordringen av det offentlige.

Regning som har vært sendt inn innen den fastsatte tidsfrist og som sendes tilbake til regningsutstederen, undergis en ny foreldelsesfrist av inntil 2, for nominasjonsmenn inntil 6, måneder fra den dag regningen av vedkommende myndighet sendes tilbake til regningsutstederen.

6 juni.
Nr. 3.

Kongen eller den han bemyndiger, kan samtykke i utbetaling også efter foreldelsesfristens utløp.

Forsåvidt regningen for en reise som det er mottatt forskudd for, foreldes i medfør av nærværende paragraf, blir forskuddet å betale tilbake.

Et efter foreløbig anvisning utbetalt beløp som i henhold til bestemmelsene i nærværende paragraf ikke skulde ha vært utbetalt, kan tilbakesøkes.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Kongelig resolusjon.

6 juni.

Lov av 6 juni 1930 nr. 3 om endring i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 trer i kraft 1 juli 1930.

Lov om forandring i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908.

6 juni.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1930 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 skal heretter lyde:

§ 1. Skog utenfor innmark kan efter denne lov anses som vernskog, såfremt den skjønnes å tjene til vern mot skred og ras, elvebrudd eller sandflukt eller til særlig beskyttelse for annen skog eller for bebygget land, videre grense-skog og fjellskog som på grunn av sin beliggenhet op mot høifjellet, ut mot havet eller høit mot nord har så liten vekstetlighet, at den skjønnes å ville legges øde om den mishandles eller forhugges.

§ 2. Skogstyret, hvormed i denne lov forstås det de-

6 juni. partement hvorunder skogvesenet hører, bestemmer hvorvidt
Nr. 4. all skog i et herred eller nærmere bestemte skogstrekninger i et herred skal være vernskog.

Forslag om hvilke strekninger skal betraktes som vernskog utarbeides av en av skogstyret opnevnt skogkyndig mann med bistand av skogrådet — eller hvor sådant ikke er anordnet — av 2 av herredstyret innen sin midte valgte menn som skal være fortrolige med skogforholdene i herredet. Valg av de 2 nevnte menn må i tilfelle være foretatt senest innen 2 måneder etterat herredstyret har mottatt skogstyrets pålegg derom.

Den av skogstyret opnevnte skogkyndige mann avgir forslaget til skogstyret, som med sine mulige bemerkninger oversender samme til herredstyret, som skal utlegge det til eftersyn i minst 4 uker efter forutgående bekjentgjørelse på den for kommunale saker sedvanlig måte. Forslaget blir derefter med mulig innkomne bemerkninger å innsende til skogstyret til avgjørelse.

Grensene for vernskogstrekningene blir om fornødent spesielt å betegne i marken.

Hos vedkommende lensmenn og ordførere skal bekreftet avskrift av den til enhver tid gjeldende bestemmelse om vernskogens grenser stetse være tilgjengelig.

§ 3. For vernskog kommer følgende bestemmelser til anvendelse:

Skogen skal skjøttes med fremtidig bevarelse og reproduksjon for øie.

Skogstyret kan pålegge fylkesskogfunksjonærene eller statens skogforvaltere å føre overopsynet med vernskogen og dens behandling. Til å bistå overopsynet i dets gjøremål velges et skogråd, overensstemmende med § 12. Hvor der i henhold til skogvedtekter er anordnet skogråd, bortfaller spørsmålet om opprettelse av eget skogråd for vernskogen idet det anordnede skogråd forretter som sådant for hele herredet.

Angående ansettelse av opsyn m. v. gjelder bestemmelsene i § 9, dog kan overopsynet med skogstyrets samtykke ansette særskilt vernskogopsyn og anta særskilte blinkere om det anses fornødent.

All åvirkning i vernskog er betinget av utvisning. Eieren av skogen samt eier av eiendom, som har bruksrett til trevirke, har rett til å hugge det nødvendige til husbehov efter opsynsmannens utvisning, dersom skogen uten skade kan avgi dette virke. Hvor skogforholdene tillater det, kan opsynsmannen istedenfor å utblinke foreta utvisning. Eieren av skogen skal være berettiget til å forlange utblinket på én

gang all skog som kan hugges til salg uten skade for den gjenværende bestand og den fremtidige gjenvekst — forutsatt at hugsten ikke gjør kostbarere foranstaltninger til skogens fornyelse nødvendig. Utvisning til salg eller industriell produksjon kan ikke kreves i så stort omfang at vedkommende eiendom derved for kortere eller lengre tid kommer til å mangle det etter de stedlige forhold vanlige kvantum husbehovsvirke. Skogeier eller hugstberettiget plikter å benytte tørt og avfall som er tjenlig for øiemedet, før friske trær kan forlanges hugget. Hugst av avfall, røtter og helt tørre (døde) trær kan foregå uhindret av disse bestemmelser. Det samme gjelder vindfelte trær der anvendes til husbehov. Syring og stetting er forbudt, og skogrådet kan også forby barhugst og neverflekning på andre trær enn de som hugges samme år. Ved hugst av løvtrær skal avhugget gjøres glatt og så langt nede på stammen at stubben ikke blir over 10 cm. over høieste rotgren. Løv- eller rishugst må kun finne sted etter tillatelse eller anvisning av opsynsmannen.

Kommunestyret kan med skogstyrets godkjenning bestemme at havning med geit skal være forbudt i kommunens vernskog eller deler av denne for det hele år eller en begrenset tid.

§ 4. Andragende om utvisning eller utblinkning må begjæres hos opsynsmannen innen 1 april, og utvisningen eller blinkningen skal så vidt mulig være utført innen 1 oktober. Hugst av bjerketrær må ikke foregå utenom tiden 15 september til 1 april med mindre opsynet samtykker deri. Underretning om utvisnings- eller utblinkningstiden bør av opsynsmannen gis forut i betimelig tid.

Skogeieren eller den bruksberettigede som skal ha trevirke, skal bekoste håndlangerhjelpen ved utblinkningen og utvisningen.

Den som åvirker, må underkaste sig de forskrifter som av hensyn til kontrollen med åvirkningen bestemmes av vedkommende opsynsmann.

Overtredelse av loven eller de gitte forskrifter straffes med bøter, men begjæring om påtale kan — hvor det gjelder ulovlig åvirkning — av opsynsmannen undlates, hvis vedkommende inngår på å foreta innen en av opsynsmannen nærmere fastsatt frist de kulturarbeider som opsynsmannen i anledning av åvirkningen finner nødvendige for å sikre efterveksten.

Opsynsmannen skal efter endt forretning og før han avreiser fra stedet meddele skogeieren skriftlig hvad forretningen har gått ut på, og hvad det derunder ellers måtte være

6 juni.
Nr. 4.

6 juni. bestemt. Dersom utblinkning har funnet sted, skal der således opgis det blinkede kvantum og den tid for hvilken utvisningen forutsettes å gjelde, og er der fastsatt spesiell innskrenkning i eierens disposisjon eller er denne pålagt særskilte plikter, skal dette meddeles.

Opsynsmannens avgjørelser kan innankes for skogrådet og videre for overopsynet, der kan innhente skogstyrets avgjørelse.

Er de forskrifter med hensyn til arbeidet for gjenvæksten som er foreskrevet som følge av hugst i strid med loven ikke kommet til utførelse innen den fastsatte frist, skal opsynsmannen, om det anses fornødent, befare stedet med tilkallelse av skogeieren eller den som er tilpliktet å utføre forføiningerne. Over forretningen føres protokoll. Skogens eier kan da, om ikke annen ordning treffes, tilpliktes å betale hvad de pålagte arbeider vil koste, forat de kan utføres av skogrådet uten hans medvirkning. Finner skogeier sig forurettet med hensyn til fastsettelse av beløpet, kan innankning skje som foran nevnt.

Eier av vernskog må finne sig i at fylkets skogselskap eller statens skogforvalter ved vedkommende opsynsmann iverksetter eller pålegger iverksatt grøftnings- og kulturarbeider i vernskogen, når arbeidet utføres uten annen utgift for skogeieren enn de midler som måtte være reservert som kulturavgifter for åvirkning av salgsvirke i vedkommende skog idet herredstyret for vernskog kan fastsette samme bestemmelser som i § 11.

§ 5. Kongen bestemmer fra hvilket tidspunkt de nuværende vedtekter til vernskogens bevarelse opheves.

Ved forandring av, hvad det er bestemt skal være vernskog, blir samme fremgangsmåte som i § 2 anført å befølge.

§ 6. Formenn og representanter kan ved beslutning stadfestet av Kongen, for kommunen fastsette vedtekter til forebyggelse av skogens ødeleggelse. Disse vedtekter skal gjelde for all skog i distriktet utenfor innmark og inneholde fellesbestemmelser for åvirke og behandlingen av barskogen eller de enkelte arter av samme og fellesbestemmelser for åvirke og behandlingen av løvskogen eller de enkelte arter av samme, dog således, at løvskogen og den barskog, som vokser i innhegnet havnehage, kan undtas.

Før vedtektene innsendes til stadfestelse, skal de ha vært utlagt til eftersyn i minst 4 uker efter forutgående bekjentgjørelse på den for kommunale saker sedvanlige måte.

§ 9. Til opsyn med overholdelse av de i henhold til denne lov istandbragte vedtekter har vedkommende formenn og

representanter eller i tilfelle det i § 12 omhandlede skogråd 6 juni.
å ansette en eller flere duelige og pålitelige menn, for hvilke Nr. 4.
der utferdiges en instruks. Med skogstyrets samtykke kan
ansettelse av opsynsmenn midlertidig undlates.

Opsynsmennene lønnes av kommunen eller vedkommende
sogn. Dog skal trefjerdedeler av deres lønn utredes av stats-
kassen, så lenge skogstyret finner ordningen med opsynet til-
fredsstillende. Finner skogstyret ordningen med opsynet
utilfredsstillende, kan skogstyret midlertidig ansette det for-
nødne antall pålitelige opsynsmenn, hvis lønn foreløbig ut-
redes av statskassen, som av vedkommende kommune eller
sogn refunderes en fjerdedel av lønnen; kommunens eller
sognets bidrag til avlønningen skal i så fall ikke under nogen
omstendigheter kunne andra til mer enn kr. 500 årlig.

II.

Denne lov trer i kraft den 1 juli 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om forandring i og tillegg til midler- 6 juni.
tidig lov om innskrenkning av jakttiden Nr. 5.
for småvilt samt jakt på bever og rådyr av
7 juli 1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai
1930 sålydende:

I.

§§ 2 og 3 i midlertidig lov om innskrenkning av jakt-
tiden for småvilt samt jakt på bever og rådyr av 7 juli 1927
skal herefter lyde:

§ 2. Kongen eller den han dertil bemyndiger kan efter
uttalelse av vedkommende kommunestyre tillate, at rådyr
felles i tiden fra og med 26 september til og med 30 sep-
tember.

Likeledes kan Kongen eller den han dertil bemyndiger
etter uttalelse fra vedkommende kommunestyre tillate jakt på
bever i et nærmere fastsatt tidsrum i tiden mellom 15 oktober
og 30 november. Fangst er forbudt, likeledes ødeleggelse eller
forstyrrelse av beverboliger.

Norsk Lovtidende, 1ste avd. nr. 22, 1930. 2

6 juni. Vedkommende regjeringsdepartement kan, uavhengig av
Nr. 5. jakttiden, tillate fangst av uskadt bever eller rådyr for å overføres levende til andre distrikter eller utlandet. For bevers vedkommende kan sådan tillatelse også gis til oppdrett i fangenskap som pelsdyr.

Årskolv av villren må ikke felles.

For villren fastsetter Kongen jakttiden ens for det hele land og treffer de nærmere bestemmelser om utøvelsen av jakt efter dette vilt, herunder bl. a. fastsettelse av det antall dyr som skal kunne felles på de enkelte strekninger eller arealer.

Enn videre kan Kongen frede fjellrev og mår i det hele land eller deler derav.

§ 3. Overtredelse av nærværende lov eller de av Kongen eller vedkommende regjeringsdepartement i henhold til samme fastsatte bestemmelser straffes med bøter.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni. Lov om forandringer i midlertidig lov av
Nr. 6. 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924 og 25 juni 1926 om skatt på motorvogn og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1930 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924 og 25 juni 1926 om skatt på motorvogn og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. skal herefter lyde således:

§ 3. Skatt av motorvogn beregnes av dens verdi efter følgende regler:

- a) Verdien ansettes til den pris, hvorfor vognen er innkjøpt eller første gang omsatt her i riket. Hvor denne pris ikke er opgitt ved den i lov om motorvogn av 20

februar 1926 nr. 2 § 9 omhandlede registrering, blir der 6 juni. å innhente opplysning derom. Til innkjøpssum for motor- Nr. 6.
vogn innkjøpt fra utlandet blir ved registreringen å legge frakt, toll og i tilfelle mellemmannsgodtgjørelse.

b) Når motorvognen ved inntrådt begivenhet (ulykke) har undergått vesentlig verdiforringelse, kan departementet på begjæring av eieren nedsette verdien efter foretatt takst i henhold til § 10, 3. ledd, dog således at omkostningene utredes av eieren.

c) Verdien nedsettes med 10 av 100 for hvert fullt år, regnet fra begynnelsen av den måned hvori vognen første gang blev tatt i bruk her i riket. Når verdien ved nedskrivning er redusert til 2/10 av den oprindelige pris, tilstedes intet yderligere avdrag. De nærmere regler for videre årlig nedsettelse av verdien, nedsatt i henhold til litra b, blir å fastsette av vedkommende departement.

§ 4. Innen utgangen av juli måned i budgettåret sender politiet til vedkommende oppebørselsbetjent fortegnelse over de innen distriktet registrerte skattepliktige motorvognen med opplysning om eierens navn og bopel samt de for skatteberegningen nødvendige opgaver. For skattepliktige motorvognen som registreres i budgettårets løp, blir sådan fortegnelse og opgave å sende distriktets oppebørselsbetjent snarest mulig efterat registreringen har funnet sted.

Motorvognen, som tidligere har vært registrert, men som ved budgettårets begynnelse står uregistrert (med kjenne-merkene innlevert hos politiet), opføres ikke på fortegnelsen. Blir de senere registrert på ny, blir fornøden underretning herom å sende, så snart registrering har funnet sted. Blir de ikke registrert på ny i budgettåret, er de fritatt for skatt for vedkommende budgettår. At en vogn, som er registrert og medtatt i fortegnelsen, senere i budgettåret utgår av registret, medfører ingen endring i skatteplikten for vedkommende budgettår.

Motorvognen tilhørende offentlige tjenestemenn, læger og dyrlæger opføres heller ikke på fortegnelsen, når det ved budgettårets begynnelse til politiet er innkommet attest fra vognens eier om, at vognen er nødvendig som fremkomst-middel i hans virksomhet og for den vesentligste del blir anvendt som sådant. Det samme gjelder vogner, som vesentlig anvendes til syketransport.

Skattens beregning foretas av oppebørselsbetjentene på grunnlag av de fra politiet mottatte opgaver. Herved blir følgende regler å iakttå:

Når motorvognen, som tidligere ikke har vært registrert eller som uregistrerte ved budgettårets begynnelse ikke er medtatt på politiets opgave, erhverves eller registreres på ny

6 juni. i i budgettåret, beregnes skatten forholdsmessig for den ved
Nr. 6. registreringen gjenværende del av budgettåret, regnet fra begynnelsen av den måned, hvori registreringen har funnet sted.

Av vogner, som ved budgettårets begynnelse er registrert som kombinerte laste- og personvogner så vel som av lastebiler, som er godkjent til personbefordring, beregnes kun halv skatt, når der innen budgettårets begynnelse til vedkommende oppbørselsbetjent er innkommet attest fra to troverdige personer om, at vognen overveiende benyttes til lastekjøring.

Ophører i budgettårets løp ved salg eller av annen grunn forhold, som berettiger til hel eller delvis skattefritagelse, blir vognen å opføre til beskatning og skatt efter almindelige regler å iligne for den gjenværende del av budgettåret, regnet fra begynnelsen av den måned, hvori det forandrede forhold inntrådte. Om dette plikter eieren å underrette politiet, som sender fornøden meddelelse til oppbørselsbetjenten.

§ 14. Forsåvidt bruk av skattepliktige motorvogner eller motorbåter ved offentlig foranstaltning hindres eller vesentlig innskrenkes, kan vedkommende regjeringsdepartement helt eller delvis fritta for erleggelse av skatt efter denne lov for den tid hindringen eller innskrenkningen varer.

Også for øvrig kan skatten nedsettes eller eftergis, når omstendighetene i særlig grad taler derfor.

§ 21. For skatt av de i kap. I omhandlede motorvogner og lystfartøier hefter foruten eieren tillike brukeren, forsåvidt vognen eller fartøiet er overlatt denne for lengere tid enn 3 måneder. Likeså hefter den, som har solgt motorvogn eller lystfartøi på leiekontrakt, så lenge han har rett til ved kontraktens misligholdelse å ta vognen eller fartøiet tilbake.

For skatt av de i § 15 omhandlede inngangspenger hefter foruten etablissementets innehaver tillike den, som avholder eller foranstalter vedkommende forestilling eller samling.

Forsåvidt angår inndrivelse av skatt efter nærværende lov samt fortrinsrett for sådan skatt, finner de gjeldende regler om inndrivelse av og fortrinsrett for formues- og inntektskatt til staten tilsvarende anvendelse.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om aldersgrenser for fastlønt militært befal. 6 juni.
Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1930 sålydende:

§ 1. Enhver som herefter ansettes som fastlønt befalingsmann i hæren eller marinen, skal fratre sin stilling når han opnår den alder som i nærværende lov er fastsatt som stillingens aldersgrense.

Det samme gjelder allerede ansatte fastlønte befalingsmenn forsåvidt de ikke har rettskrav på å beholde sin aldersgrense efter tidligere lover.

§ 2. Som aldersgrense gjelder:

68 år for generals- og admiralspersoner.

65 år for stabsofficerer, divisjons- og våbenskrivere, befalskoleutdannede løytnanter i generalstaben, andre befalskoleutdannede løytnanter ved administrasjon som der ikke nedenfor er fastsatt lavere aldersgrense for, vollmestre, arsenalløytnanter, skriver ved sanitetskorpssets stab.

Spesialofficerer i marinen av kapteins og løytnants grad.

63 år for sanitetskapteiner i hæren.

60 år for kapteiner og rittmestere (undtagen sanitetskapteiner i hæren), befalskoleutdannede løytnanter ved kompani og tilsvarende avdeling, kvartermestre i hæren, musikkloynanter, mekanikerloynanter, fenriker ved administrasjon, musikkfenriker, mekanikerfenriker.

Spesialoffiserer i marinen av fenriks grad.

55 år for krigsskoleutdannede intendanturløytnanter i hæren.

52 år for krigsskoleutdannede løytnanter, veterinærløytnanter, fenriker ved tropp og mekanikersersjanter.

Løytnanter i sjøofficerskorpsset.

§ 3. For generals- og admiralspersoner kan Kongen efter derom av regjeringen avgitt innstilling gi dispensasjon fra aldersgrensebestemmelsen for inntil 1 — ett — år ad gangen når spesielle forhold gjør det utilrådelig at vedkommende fratrer ved opnaadd aldersgrense.

§ 4. Når en militær befalingsmann efter gjeldende regler om gradsavansement rykker op til høiere grad, men efter avansementet vedblir å stå i sin tidligere lønnsklasse, skal han fremdeles ha samme aldersgrense som før gradsavansementet.

§ 5. Forhenværende fastlønt militær befalingsmann, som oppebærer pensjon eller har rett til opsatt pensjon av offent-

6 juni. lig pensjonsinnretning, er forpliktet til å gjøre tjeneste i krigs-
 Nr. 7. tid eller når krig er å frykte således som bestemt i vernepliktslovens § 14. Under sådan tjeneste i krigstid har vedkommende avgåtte befalingsmann krav på tillegg av statskassen til sin pensjon således at han tilsammen får samme lønn som fastlønte befalingsmenn av tilsvarende grad og våbenart opnår under lignende forhold.

§ 6. Nærværende lov trer i kraft straks.

Bestemmelsene om aldersgrenser i: 1) lov nr. 4 av 6 juni 1885 med tilleggslov av 16 april 1920 om ansettelse og avskjedigelse av hærens fastlønte underofficerer, 2) lov nr. 6 av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer med flere av armeen og marinen med tilleggslover av 22 mai 1902 og 9 juli 1920 og 3) lov nr. 3 av 14 mai 1917 med tilleggslover av 14 august 1918, 31 mai 1919 og 29 juni 1923 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn settes ut av kraft for alle fastlønte befalingsmenn som er nevnt i § 2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni. Lov om ansettelse og avskjedigelse av
 Nr. 8. fastlønt befal i hæren og marinen som ikke er embedsmenn.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1930 sålydende:

§ 1. Fastlønt befal i hæren og marinen, som ikke er embedsmenn, ansettes på de vilkår som er fastsatt i lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 med de endringer som følger av nærværende lov.

§ 2. Utenfor de i den militære straffelov og i lov om den almindelige borgerlige straffelovs ikrafttreden § 10 omhandlede tilfelle kan det i § 1 omhandlede befal ikke opsies eller avskjediges før opnådd aldersgrense medmindre vedkommende erklæres udyktig av en bedømmelseskommisjon, jfr. § 29, første ledd i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929.

§ 3. Fastlønt befal efter denne lovs § 1 er pliktig til å finne sig i de forandringer og overflytninger som måtte bli

nødvendige på grunn av organisasjonsforandringer i hæren eller marinen. 6 juni.
Nr. 8.

§ 4. De i denne lovs §§ 1 og 2 og de i tjenestemannsloven gitte bestemmelser gjelder ikke krig, eller når krig er å frykte.

En befalingsmann kan dog heller ikke under krig eller når krig er å frykte fratas sin lønn undtagen når han fradømmes sin stilling i et tilfelle som er omhandlet i den militære straffelov eller i lov om den almindelige borgerlige straffelovs ikrafttreden § 10.

§ 5. De i denne lov bestemte ansettelsesvilkår gjelder også for fastlønt civilmilitært personell i hæren og marinen som ikke er embedsmenn.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om lærerskoler og prøver for lærere i folkeskolen. 6 juni.
Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 26 mai 1930 sålydende:

§ 1. Til utdanning av lærere i folkeskolen holder staten det fornødne antall lærerskoler i virksomhet.

Lærerskolens kursur kan være enten 4-årig eller 2-årig. Skoleåret utgjør omtrent 40 uker.

Undervisningen er fri for elevene.

§ 2. Under ledelse av lærerskolerådet (§ 22) holder lærerskolenes lærere optagelsesprøve for det 4-årige kurset til en tid som overstyret nærmere fastsetter.

De som ønsker å delta i optagelsesprøven, sender melding til vedkommende lærerskoles rektor, ledsaget av

- dåps- eller aldersattest, og opplysning om bosted og hjemstavn;
- tilfredsstillende vidnesbyrd om forhold ogandel til seneste tid;
- erklæring fra eksaminert læge, utstedt i kalenderåret, om at den anmeldte har god helse og ikke lider av legemsfeil som vil gjøre ham uskikket til lærergjerningen;

6 juni. d. vidnesbyrd om tidligere mottatt undervisning og utbyttet
Nr. 9. av denne.

De samme vidnesbyrd må de sende med som melder sig til optagelse i den 2-årige lærerskolen.

For å bli optatt i en 4-årig lærerskole må en ha fylt 17 eller 18 år innen 1 juli det år han søker om å bli optatt, efter som han søker optagelse i 1. eller 2. klasse.

For å bli optatt i den 2-årige lærerskolen må en likeledes ha fylt 19 år innen 1 juli. Studenter med lærerprøve efter den tidligere ordning kan optas i 2. klasse.

Rektor sender liste til lærerskolerådet med de nevnte opplysninger om dem som har meldt sig. Skolerådet ved lærerskolen (§ 14) avgjør hvem som kan få adgang til prøven og hvem som kan tas op i den 2-årige lærerskolen.

De nærmere bestemmelser om prøvens innhold og ordning fastsettes i reglement gitt av Kongen.

§ 3. I nederste klasse av den 4-årige lærerskolen optas menn og kvinner som ved prøven godtgjør at de har nådd den modenhet og har de kunnskaper og ferdigheter som kan kreves av dem som har gjennomgått en vel utstyrt folkeskole og en 6 måneders fortsettelesskole eller en ungdomsskole.

De nærmere fordringer fastsettes i reglementet.

I den 2-årige lærerskolen optas elever som har tatt eksamen artium eller har eksamen fra Norges landbruks-høiskole efter ordningen av 18 juli 1919, i begge tilfelle med godt vidnesbyrd.

§ 4. Ønsker nogen å bli optatt som elev i 2. klasse i den 4-årige lærerskolen, må han gjøre rede for de kunnskaper og ha de ferdigheter som er målet for undervisningen i 1. klasse. De som har tatt befalsskoleeksamen med godt vidnesbyrd, kan komme inn i 2. klasse uten prøve.

Lærere med fullstendig lærerutdannelse efter den tidligere ordning kan optas i 3. eller 4. klasse.

Med overstyrets samtykke kan skolerådet gi hospiterende elever adgang til å delta i undervisningen i flere eller færre fag.

§ 5. I den 4-årige lærerskolen undervises i følgende fag: kristendomskunnskap, morsmål, engelsk og i tilfelle tysk, historie, geografi, naturkunnskap, regning og rumlære, skrivning, tegning, sang og musikk, legemsøvelser, håndarbeide, pedagogikk, praktisk lærergjerning, bibliotekstell, havedyrkning og skogplantning. For de kvinnelige elever kan det gis undervisning i husstell.

I den 2-årige lærerskolen undervises i de samme fag som i den 4-årige.

§ 6. Elever som ikke tilhører statskirken, kan kreve sig helt eller delvis fritatt for undervisningen i kristendoms-kunnskap. Sådanne elever deltar ikke i de undervisningsøvelser i kristendoms-kunnskap som er omhandlet nedenfor i § 8 (I, p og II, o) og § 9. Dog kan overstyret gi elever som tilhører dissentersamfund hvis lære faller sammen med statskirkens, tillatelse til å delta i de nevnte øvelser. 6 juni. Nr. 9.

På grunn av legemsfeil som for øvrig ikke er til hinder for lærergjeringen, kan elever bli fritatt helt eller delvis for undervisning i håndarbeide, tegning og legemsøvelser.

Elever som fullstendig mangler musikalske anlegg, kan fritas for undervisning i sang og musikk i de to øverste klasser.

Elever som godtgjør at de på annen måte har nådd målet for undervisningen i et fag, kan fritas for å delta i de timer som er tillagt faget.

§ 7. Ved utgangen av det første skoleåret holdes en opflytningsprøve, som endelig avgjør, efter beslutning av skolerådet, om elevene har den modenhet og ferdighet i de elementære fag som må være forutsetningen for å fortsette med lærerutdannelsen.

Fast elev ved en lærerskole har rett til å forbli i hver av dens klasser inntil to år.

Viser en elev slett forhold i eller utenfor lærerskolen, kan overstyret efter forslag fra skolerådet bortvise ham fra skolen, og han kan ikke optas som elev ved nogen annen lærerskole eller få adgang til lærerprøven uten tillatelse av overstyret. Om enhver bortvisning skal lærerskolerådet få underretning.

§ 8. Målet for undervisningen i lærerskolen skal være:

I. I den 4-årige lærerskolen.

a. Kristendoms-kunnskap.

Sikkert kjennskap til den bibelske historie, støttet til lesning i Bibelen. Nærmere kjennskap til utvalgte skrifter eller større deler av det gamle og det nye testamente, med særlig samling om Jesu liv, gjerning og forkynnelse.

Kirkens historie, særlig den eldste kirkes, reformasjons-tidens og den norske kirkes historie.

Den lutherske kirkes tros- og sedelære.

b. Morsmål.

Forstandig og uttrykksfull lesning av både nynorsk og bokmål. Sikkert kjennskap til begge måls sproglære. Oversikt over de to måls historie, derunder et lite pensum i gammelnorsk. Stemmebruk.

- 6 juni. Kjennskap til litteraturens utvikling og til våre viktigste
 Nr. 9. forfattere i de forskjellige tidsrum. Nøiaktigere gjennomgå-
 else av et utvalg av litteraturen i begge målformer. Øvelse i
 å lese svensk med tilknytning til et passende litteraturutvalg.
 Øvelse i muntlig og skriftlig behandling av emner som
 ligger innenfor elevenes kunnskaps- og erfaringskrets og som
 delvis velges efter samråd med de andre faglærere.

c. Fremmed sprog.

Engelsk og i tilfelle tysk. Ferdighet i å lese op med lyd-
 rett uttale et lettere utvalg av engelske (tyske) lesestykker
 og oversette disse stykker og muntlig gjøre rede for innholdet
 på vedkommende sprog.

Øvelse i å lese op og oversette lettere ukjente stykker.
 Nogen øvelse i å bruke sproget skriftlig.

d. Historie.

Norgeshistorien og verdenshistorien i sammenheng, med
 fullstendigere kjennskap til gangen i den økonomiske, soci-
 ale og kulturelle utvikling. Hovedvekten legges på det 19.
 og 20. århundre og utviklingen frem imot og efter det indu-
 strielle gjennombrudd.

Oversikt over de økonomiske, sociale og internasjonale
 forhold i samtiden, og mer inngående kjennskap til grunn-
 spørsmål i norsk samfundsliv og i det mellemfolkelige sam-
 kvem og her særlig arbeidet for større forståelse og sam-
 arbeide mellem folkene.

Elementær samfundslære med grunntrekk av socialøko-
 nomien og noget kjennskap til den politiske og den rettslige
 ordning av samfundet.

e. Geografi.

De geografiske forhold på stedet (geografisk hjemsteds-
 lære), så vidt mulig grunnet på selvsyn. Nødvendig og sikker
 topografisk kartkunnskap og kjennskap til næringslivet og
 dets sammenheng med de geografiske forhold. De fremmede
 verdensdeler og Europa med hovedvekt på Norges geografi.
 Grunntrekk av den astronomiske og fysiske geografi.

f. Naturkunnskap.

1. Fysikk og kjemi. Kjennskap til de viktigste
 fysiske og kjemiske prosesser, deres sammenheng og betyd-
 ning i det praktiske liv. Kjennskap til de viktigste grunn-
 stoffer og deres sammensetninger. Elementært kjennskap til
 de kjemiske lover.

Oversikt over jordskorpens geologiske bygning.

2. Biologi. Det nødvendigste av plante- og dyrelivets systematikk. Planters og dyrs bygning og liv under særlig hensyn til deres betydning for menneskene. Det organiske liv, organismenes utvikling og livsvilkår. 6 juni. Nr. 9.

Det menneskelige legemes bygning og livsvirksomheter, derunder også læren om slektslivet. Helselære, med særlig vekt på utviklingen i barne- og ungdomsalderen og kjennskap til de ting som kan virke skadelig på den menneskelige organisme, som bruk av alkohol og annet.

g. Regning og rumlære.

Innsikt og ferdighet i praktisk regning med oppgaver fra det praktiske liv. Øvelse i vanlig bokføring.

Kjennskap til den elementære aritmetikk og algebra og til den elementære geometri, herunder det nødvendigste av trigonometri og stereometri.

h. Skrivning.

Ordentlig, tydelig og ren skrift med latinske bokstaver. Nogen øvelse i å lese gotisk skrift.

i. Tegning.

Perspektivtegning og tegning av frittstående ting med farve- og skyggelegning. Øvelse i skissetegning, særlig på veggtafle til bruk ved undervisningen i folkeskolen.

k. Sang og musikk.

Øvelse i sang og nogen ferdighet i å bruke et musikalsk instrument. Noget kjennskap til musikk læren.

l. Legemsøvelser.

Kjennskap til og ferdighet i den pedagogiske gymnastikk, lek og idrett og øvelse i instruksjon.

m. Håndarbeide.

Øvelse i håndarbeide for menn og kvinner, til å begynne med etter folkeskolens planer, og ferdighet i å behandle verk-tøiet. Fysikksløid for menn.

n. Pedagogikk.

Grunntrekkene av sjelelæren, særlig den moderne barne-psykologi, med hovedvekten på barnets sjeleliv og utvikling i skolealderen.

6 juni. Opdragelses- og undervisningslære i historisk lys. Grun-
Nr. 9. digere kjennskap til moderne undervisningsmetoder i folke-
skolens forskjellige fag.

Oversikt over skolevesenets utvikling i vårt land. Den
norske folkeskole, lovgivning, nu gjeldende ordning og under-
visningsplaner.

Grundig kjennskap til skolehygiene.

o. Husstell.

Øvelse i huslig arbeide med sikte på undervisningen i
folkeskolen.

p. Øvelse i praktisk lærergjerning.

II. I den 2-årige lærerskolen.

a. Kristendomskunnskap.

Som i den 4-årige lærerskolen.

b. Morsmål.

Forstandig og uttrykksfull lesning av nynorsk og bok-
mål. Sikkert kjennskap til begge måls sproglære. Oversikt
over de to måls historie. Kjennskap til de viktigste bygde-
mål, sammenlignet med gammelnorsk, nynorsk og bokmål.
Stemmebruk.

Gjennomgåelse av et eller to av de lesebokverk som van-
lig blir brukt i folkeskolen med øvelser i grammatikk og ana-
lyse således som undervisningen bør drives i folkeskolen.

Skriftlige øvelser i den målform som ikke var hovedmål
til eksamen artium.

c. Fremmedesprog.

Lesning av engelsk og tysk litteratur med skriftlige
øvelser.

d. Historie og geografi.

Norges historie efter 1814 mer inngående, derunder sam-
fundslære med sikte på undervisningen i folkeskolen.

Utførligere gjennomgåelse av Norges og de andre nor-
diske lands geografi.

e. Naturkunnskap.

Som i den 4-årige lærerskolen.

f. Regning og rumlære.

6 juni.

Øvelse i praktisk regning og regnskapsførsel.

Nr. 9.

g. Skrivning.

h. Tegning.

i. Sang og musikk.

k. Legemsøvelser.

l. Håndarbeide.

m. Pedagogikk.

n. Husstell.

Som i den 4-årige lærerskolen.

o. Øvelse i praktisk lærergjerning.

Når det blir adgang for kvinnelige elever i en lærerskole til å få veiledning i husstell, bestemmer Kongen hvilke fag eller deler av fag de som deltar i denne undervisning, kan bli fritatt for.

§ 9. I praktisk lærergjerning får elevene veiledning i øvelsesskolen. Den kan være en almindelig folkeskole eller en folkeskole som drives for statens regning med tilskudd av vedkommende kommune. Er det en almindelig folkeskole, skal lærerskolen efter avtale med kommunen, ha den vesentlige avgjørelse av hvordan skolen og undervisningen skal ordnes. Er skolen statsskole, står den helt under lærerskolen.

§ 10. Overstyret gir under kontroll av Stortinget de nærmere bestemmelser om lærerskolenes ordning og virksomhet, og særlig

a. om antall klasser ved hver skole;

b. om høieste elevtall i hver klasse, derunder antall hospitanter og antall av dem som efter § 4 kan optas som elever i lærerskolens høiere klasser;

c. undervisningsplanen;

d. tukt og orden.

Overstyret kan — enten av eget initiativ eller efter henstilling fra en lærerskole — gjøre enkelte endringer i de bestemmelser denne lov gir om målet for undervisning i de forskjellige fag.

§ 11. Bestyreren av en lærerskole kalles rektor. De andre lærere kalles overlærere og lærere. Kongen utnevner rektor og overlærere, overstyret ansetter lærerne med 3 måneders opsigelse. Enhver som herefter blir utnevnt eller ansatt som fast lærer ved en lærerskole, plikter, når overstyret krever det, å gå over til tjeneste i tilsvarende stilling og på uforandrede lønnsvilkår ved en annen lærerskole, hvis den lærerskole hvor han tjenstgjorde, blir besluttet nedlagt eller omorganisert.

6 juni. I alle de nevnte stillinger kan ansettes så vel kvinner
Nr. 9. som menn.

Ved en lærerskole med bare kvinnelige elever eller elever av begge kjønn, skal det være minst en kvinnelig lærer.

Overstyret antar hjelpe- og timelærere og ansetter lærere ved øvelsesskolen, alle med en opsigelsestid av 3 måneder. Rektor antar vikarer for en tid av inntil en måned, mens overstyret besetter lengere vikariater.

Ved hver lærerskole skal det være en skolelæge; han ansettes med 3 måneders opsigelse av overstyret, som også utarbeider instruksen for ham.

Viser en lærer utilbørlig forhold, kan overstyret straks fjerne ham fra skolen, inntil spørsmålet om hans suspensjon eller avskjed er avgjort. Vedkommende beholder sin lønn til saken er endelig avgjort.

§ 12. Rektor har i enhver henseende å vareta lærerskolens tarv og som de øvrige læreres nærmeste foresatte å lede skolens virksomhet overensstemmende med gjeldende forskrifter.

Når rektor har forfall eller rektoratet er ledig, er den av lærerskolens faste lærere som overstyret pålegger det, pliktig til å utføre rektors forretninger på de vilkår som overstyret bestemmer. Når en lærer har forfall eller en lærerpost er ledig, er enhver av skolens lærere pliktig til å utføre de gjøremål som rektor i den anledning måtte pålegge ham. Overstyret bestemmer om det i slike tilfelle blir å yde nogen godtgjørelse.

§ 13. Efter forslag av rektor treffer overstyret bestemmelse om lærernes timetall.

Lærerne ved lærerskolen ansettes med forpliktelse til å overta timer i øvelsesskolen efter rektors nærmere bestemmelse.

Ingen av skolens lærere må uten overstyrets samtykke være bestyrer eller lærer ved nogen annen skole.

§ 14. Ved enhver lærerskole danner lærerne i fullstendige poster et skoleråd med rektor som formann. Formannen kan tilkalle de andre lærere når han finner det formålstjenlig.

I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Skolerådet har å avgjøre saker som angår:

1. optagelse av elever; jfr. §§ 2, 3 og 4;
2. opflytning;
3. fritagelse for enkelte fag i henhold til § 6;
4. bedømmelse av elevenes forhold;
5. bortvisning av elever efter § 7;

6 juni.
Nr. 9.

6. fastsettelse av forhåndskarakterer;
7. innkjøp til skolens bibliotek og øvrige samlinger.
Skolerådet avgir dessuten forslag til bestemmelser om den daglige skoletid og ferier.

§ 15. Rektor skal høre skolerådets uttalelse før han avgir innstilling i saker som angår:

1. innførelse av nye lærebøker og forandring i undervisningsplanen;
2. fagenes fordeling mellom lærerne;
3. utdeling av stipendier;
4. overslag over utgifter og inntekter for hver budgetttermin.

Utskrift av skolerådets forhandlinger sendes til overstyret gjennom overtilsynet for folkeskolen i distriktet.

Videre påligger det skolerådet å behandle de saker som måtte bli bestemt ved reglement eller som rektor ønsker å høre dets mening om.

§ 16. Det nærmeste tilsyn med en lærerskole føres av overtilsynet for folkeskolen i det distrikt som lærerskolen er beliggende i.

Kirke- og Undervisningsdepartementet danner overstyret for lærerskolene.

§ 17. I hvilken utstrekning det blir å holde årsprøver utover det som er nevnt i § 7, bestemmes av overstyret.

Undervisningen avsluttes med en avgangsprøve, lærerprøven, som holdes under ledelse og tilsyn av lærerskolerådet.

I hvilken utstrekning det blir å holde prøve i muntlige fag og i ferdighetsfag, blir å fastsette ved reglement gitt av Kongen.

Lærerskolerådet avgjør hvilke fag det i tilfelle skal være prøve i. Prøve i fysikk og kjemi holdes i tilfelle ved utgangen av 3. skoleår, i geografi i tilfelle ved utgangen av 2. skoleår.

Det holdes ikke avgangsprøve i praktisk lærerdyktighet for lærerskolens faste elever.

I samme utstrekning som en elev etter § 6, ledd 1—3, har vært fritatt for undervisning i fag eller deler av fag, fritas han for eksamen i faget.

§ 18. Under henvisning til de forbehold som er gjort i foregående paragraf, avholdes skriftlig prøve.

1. I m o r s m å l.

I den 4-årige lærerskolen blir det gitt to oppgaver. Elever som skriver begge stiler i samme målform (nynorsk eller bokmål), skal dessuten skrive en stil av fortellende innhold på det annet mål.

6 juni. I den 2-årige lærerskolen skal det gis en opgave i norsk
Nr. 9. skriftlig. De elever som ved eksamen artium eller tilsvarende
prøve i norsk har skrevet begge hovedstilene i samme mål-
form, skal skrive opgaven i den annen målform. De andre
elevene kan skrive opgaven på nynorsk eller bokmål efter
fritt valg.

2. I regning og rumlære.

Avgangsprøve i dette fag holdes i den 4-årige lærersko-
len ved utgangen av 3. skoleår.

§ 19. Samtlige elever i øverste klasse i en lærerskole har
uten særskilt melding adgang til å fremstille sig til skolens
avgangsprøve.

I særskilte tilfelle kan overstyret gi privatister adgang
til å underkaste sig lærerprøven.

Ved anmeldelse av privatister følges den fremgangsmåte
som i § 2 er bestemt for anmeldelse til optagelsesprøven.

Likeså gjelder de samme aldersbestemmelser som for
skolens elever.

Med hensyn til fritagelse for prøve i enkelte fag eller
deler av fag gjelder de samme bestemmelser for privatister
som for lærerskolens elever.

§ 20. Innen nogen som har fremstillet sig til avgangs-
prøven, på ny kan få adgang til den, må han fremlegge kvitte-
ring for at han har betalt kr. 40,00 til lærerskolens kasse.
Det samme gjelder for privatister.

I særegne tilfelle kan overstyret nedsette avgiften eller
frita for den.

§ 21. Kongen fastsetter ved reglement de nærmere be-
stemmelser om lærerprøven, derunder også i hvilken utstrek-
ning

- a. deler av avgangsprøven kan henlegges til et tidligere trin
enn avgangsklassen, jfr. § 17 og § 18;
- b. det skal være adgang for lærerskolerådet til etter fyl-
destgjørende vidnesbyrd for lengere tids virksomhet som
lærer ved offentlig eller privat skole å frita for prøven
i praktisk lærerdyktighet, jfr. § 17, 4. ledd;
- c. det kan gis adgang til senere tilleggsprøve i enkelte fag
eller deler av fag.

§ 22. Til hjelp for overstyret ved tilsynet med lærer-
skolene og ordningen av lærerprøven skal det være et lærer-
skoleråd, som består av formannen og 2 andre medlemmer.
De beskikkes av Kongen for en tid av 5 år og velges blandt
folk som har innsikt i lærerskolens arbeide. Minst ett av
medlemmene skal være en lærer, ansatt i folkeskolen. Ved

behandling av skolehygieniske spørsmål kan rådet tilkalle en sakkyndig. 6 juni.
Nr. 9.

§ 23. Utgiftene til lærerskolene og de prøver som er omhandlet i nærværende lov, utredes av statskassen.

§ 24. Bestemmelsen i første ledd i § 1 i denne lov om offentlige lærerskoler og lærerprøver skal ikke være til hinder for at Kongen kan tilstå bestyrer av privat lærerskole rett til å holde lærerprøve med samme virkning som de offentlige lærerskoler. Denne rett gis på vilkår som overstyret fastsetter for en sådan skoles ordning og virksomhet og som er overensstemmende med de tilsvarende og anvendelige bestemmelser for de offentlige lærerskoler.

Prøven holdes overensstemmende med de forskrifter som er gitt i denne lov eller ved reglement.

§ 25. Den grunn, bebygget eller ubebygget, som er nødvendig for anlegg eller utvidelse av en lærerskole eller øvelsesskole til en sådan lærerskole, kan Kongen i mangel av mindelig overenskomst kreve avgitt efter takst.

§ 26. Denne lov blir å sette i kraft fra 1 juli 1930.

Fra samme tid opheves loven av 15 mars 1929 om lærerskoler og prøver for lærere i folkeskolen.

Lærerprøve efter nærværende lov blir første gang å holde efter overstyrets nærmere bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om forandringer i lov om ulykkesfor- 6 juni.
sikring for industriarbeidere m. v. av 13 Nr. 10.
august 1915 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 mai 1930 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 med tilleggslover skal lyde så:

§ 2. Forsikringen, som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket (jfr. lov om syketrygd § 50).

Utgiftene til forsikringens administrasjon utredes av

- 6 juni. statskassen. Stortinget bestemmer om og i hvilken utstrek-
Nr. 10. ning de utgifter som således utredes av statskassen skal
dekkes av de midler som tilveiebringes i henhold til § 11.

De midler som tilhører forsikringen skal holdes adskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket har til forvaltning.

§ 9. Er den skadede ikke for de første 10 dager som medlem av en sykekasse sikret fri lægehjelp og medisin og sådanne sykepenges, som i loven om syketrygd foreskrevet, har Rikstrygdeverket for det nevnte tidsrum å utrede disse ydelser av de ulykkestrygden for arbeidere tilhørende midler.

Har skaden nødvendiggjort ekstraordinære utgifter, som ikke er den skadede tilsikret ifølge loven om syketrygd eller på annen måte, bæres disse av ulykkestrygden. Nærmere bestemmelse herom fastsettes av Rikstrygdeverket.

§ 28.

1. Når ikke særlige forhold taler mot det, skal de offentlige trygdekasser som er organisert etter lov om syketrygd, samtidig være lokale organer for ulykkesforsikringen.

Vedtak om dette treffes av Rikstrygdeverket etterat uttalelse er innhentet fra vedkommende trygdekasses styre.

Under sitt virke for ulykkesforsikringen skal trygdekassenes tjenestemenn følge de forskrifter som Rikstrygdeverket gir.

2. Når særlige grunner tilsier det kan Rikstrygdeverket bestemme at der i en kommune skal ansettes særskilte lokale tjenestemenn (tilsynsmenn) for ulykkesforsikringen. Disse tjenestemenn ansettes av kommunestyret.

De ansettes på 3 måneders gjensidig opsigelse, men kan dog straks fjernes i tilfelle av grov tjenesteforsømmelighet eller annet særlig mislig forhold i tjenesten. Kommunens ordfører og viceordfører kan ikke være tilsynsmenn. Tilsynsmannen har innen sitt distrikt å varetta Rikstrygdeverkets tarv overensstemmende med de forskrifter som Rikstrygdeverket gir.

Tilsynsmannens lønn fastsettes av Rikstrygdeverket. Godtgjørelse for kontorhold og reiser kan tilstås etter regler fastsatt av Rikstrygdeverket.

Lønte funksjonærer hos tilsynsmennene ansettes av kommunens formannskap. For disse tjenestemenn skal for øvrig de bestemmelser som ovenfor er fastsatt for tilsynsmennene ha tilsvarende anvendelse.

Ansettelse av tilsynsmenn og lønte funksjonærer hos disse må godkjennes av Rikstrygdeverket som også kan tilbakekalle en meddelt godkjennelse.

Rikstrygdeverkets avgjørelser efter nærværende paragraf kan bringes inn for departementet til endelig bestemmelse. 6 juni. Nr. 10.

II.

Denne lov trer i kraft samtidig med lov om syketrygd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni. Nr. 11.
Lov om forandringer i lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 mai 1930 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 med tilleggslover skal lyde så:

§ 2. Forsikringen, som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket (jfr. lov om syketrygd § 50).

Utgiftene til forsikringens administrasjon utredes av statskassen. Stortinget bestemmer om og i hvilken utstrekning de utgifter som således utredes av statskassen skal dekkes av de midler som tilveiebringes i henhold til § 10.

De midler som tilhører forsikringen skal holdes adskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket har til forvaltning.

§ 28. Som forsikringens lokale organer fungerer de i § 28 i lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. nevnte trygdekasser og tilsynsmenn.

Det som er bestemt i nevnte paragraf skal gjelde tilsvarende for sjømannsforsikringen.

II.

Denne lov trer i kraft samtidig med lov om syketrygd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni. Lov um brigde i lov um ulukketrygding
 Nr. 12. for fiskarar frå 10 desember 1920 med til-
 leggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 mai 1930 sålydende:

I.

Desse fyresegnene i lov um ulukketrygding for fiskarar frå 10 desember 1920 med tilleggslover skal lyda so:

§ 3. Rikstrygdeverket stend fyre trygdingi etter denne lovi (jmf. lov um sjuketrygd § 50).

Staten garanterar trygdingi.

Utgiftene med styringi bér rikskassa. Stortinget fastset um og korleis dei utgiftene som soleis vert utreidde av rikskassa skal svarast av dei midlar som ein fær etter § 12.

Den midelen som høyrer trygdingi til skal haldast skilt frå den andra midelen som Rikstrygdeverket hev.

§ 4. Som lokale organ for trygdingi gjer tenast dei trygdekassar og tilsynsmenn som er nemnd i § 28 i lov om ulukketrygding for industriarbeidarar.

Det som der er sagt gjeld for fiskartrygdingi på tilsvarende måte.

II.

Denne lovi tek til å gjelda frå same tid som lov um sjuketrygd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
 kst.

6 juni. Lov om forandringer i den almindelige
 Nr. 13. borgerlige straffelov av 22 mai 1902.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 mai 1930 sålydende:

I den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 gjøres følgende forandringer:

§ 28 første ledd skal lyde:

Efter nærmere regler som Kongen gir kan den ilagte bot tilstedes betalt avdragsvis eller optjent i statens eller kom-

munens tjeneste. Dersom domfelte er i arbeid hos nogen, 6 juni.
kan påtalemyndigheten pålegge arbeidsgiveren å tilbakeholde Nr. 13.
og utbetale til politiet så meget av lønnen at boten blir dekket.
Er eller blir tilbakeholdelse i lønnen besluttet til dekning
av skatt eller underholdningsbidrag, dekkes disse krav før
boten. Uten samtykke av straffelte kan ikke mer enn i alt en
tredjedel av lønnen tilbakeholdes til dekning av bøter. Und-
later arbeidsgiveren å tilbakeholde lønn efter pålegg av på-
talemyndigheten, blir han ansvarlig for det beløp som skulde
ha vært tilbakeholdt. Så vel i dette tilfelle som når arbeids-
giveren undlater å utbetale til politiet beløp som er tilbake-
holdt, kan beløpet inndrives ved utpantning.

Efter § 265 tilføies som § 265 a:

Med fengsel inntil 1 år straffes den som, uten å høre til
den berettigedes husstand eller å være i hans tjeneste, retts-
stridig borttar og bruker eller forføier over motorvogn (her-
under motorsykkel), som tilhører en annen, således at den
berettigede derved påføres tap eller uleilighet, eller som med-
virker hertil. Under særdeles formildende omstendigheter
kan bøter anvendes. Har bruken hatt til følge at motorvognen
har lidt skade for mere enn 500 kroner, eller har den skyl-
dige undlatt å bringe vognen tilbake til eieren eller dit hvor
han tok den, eller er han tidligere dømt for overtredelse av
denne paragraf, er straffen fengsel inntil 3 år.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om forandringer i lov om løsgjengeri, 6 juni.
betleri og drukkenskap av 31 mai 1900. Nr. 14.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 mai
1930 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om løsgjengeri, betleri, og
drukkenskap av 31 mai 1900 med tilleggslover skal lyde:

§ 16. Den som forsettlig eller uaktsomt hensetter sig i en
åpenbart beruset tilstand, hvorunder han blir sett på et almin-
delig beferdet eller for almindelig ferdsel bestemt sted, straffes
med bøter. Er straffelte ikke i løpet av de siste 2 år ilagt

6 juni. straff efter denne lovs §§ 16, 17 eller 19, skal den subsidiære
Nr. 14. fængselstraff ikke fullbyrdes dersom straffelte ikke innen 2
år overtrer nogen av de nevnte bestemmelser på ny.

Er han tidligere i løpet av det siste år tre ganger ilagt
straff efter denne paragraf eller §§ 17 eller 19, kan fængsel
inntil 3 måneder anvendes.

§ 18. Hvis den som dømmes til fængselstraff efter §§ 16
eller 17, jevnlig misbruker berusende drikk, kan retten i
dommen efter påstand fra påtalemyndigheten bemyndige denne
til å sette ham i tvangsarbeidshus eller i en kuranstalt, som
Kongen har godkjent.

Han kan i så fall beholdes der inntil 18 måneder, men
inntil 3 år, såfremt han tidligere har vært på tvangsarbeide
eller i kuranstalt efter denne lov.

Blir domfelte satt i tvangsarbeidshus eller kuranstalt,
bortfaller fullbyrdelsen av den idømte fængselstraff. Likeså
bortfaller bøtestraff som er ilagt efter §§ 16 eller 17 og som
ikke er fullbyrdet.

Når særlige omstendigheter taler for å stille domfelte på
prøve, såsom hvis han underkaster sig nogen av de i § 28
første ledd nevnte betingelser, kan påtalemyndigheten vente
med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus eller
kuranstalt for tvangsinnleggelse inntil et år, etterat dommen
er blitt endelig, eller etterat domfelte er løslatt fra en sam-
tidig eller tidligere idømt fængselstraff.

§ 6 får tilsvarende anvendelse.

Kongen utferdiger nærmere forskrifter angående innset-
telse av domfelte i tvangsarbeidshus eller kuranstalt, angå-
ende overflytning av en person fra en anstalt til en annen,
angående permisjon, utskrivning på prøve eller endelig ut-
skrivning fra kuranstalt samt angående utsettelse av tvangs-
interneringen ved å stille domfelte på prøve.

Utgiftene ved kurophold kan kreves erstattet hos domfelte.

§ 19 siste punktum. Bestemmelsene i de 6 siste ledd i
§ 18 får tilsvarende anvendelse.

§ 21 nytt annet og tredje ledd. Undviker vedkommende
fra anstalten kan han bringes tilbake ved bistand av politiet.

Kongen utferdiger forskrifter om permisjon, utskrivning
på prøve eller endelig utskrivning før utløpet av den tid ved-
kommende kan holdes tilbake.

§ 27. Kongen utferdiger forskrifter om den disiplinær-
myndighet som skal kunne anvendes overfor personer som
er anbragt på en av Kongen godkjent kuranstalt efter denne
lov eller overfor dem som selv har innlagt sig på en sådan

anstalt og som kan tilbakeholdes efter denne lovs § 21, om 6 juni.
arbeidsplikten for dem samt om kurbehandling for øvrig. Nr. 14.
§ 28 første og annet ledd. Påtale efter §§ 16, 17 og 19
kan undlates på betingelse av, at siktede avholder sig fra å
nyte rusdrikk i et tidsrum av ett år. I så fall bør han dog på
forhånd avgi skriftlig avholdsløfte eller melde sig inn i en
avholdsforening eller ta opphold på et kursted for alkoholister.
Nærmere forskrifter angående betingelsene for undlatelse av
påtale m. v. gis av Kongen.

Den som med skjellig grunn mistenkes for forseelse mot
denne lovs §§ 2, 4, 16 siste ledd, 17 eller 19, kan pågripes og
settes i varetektsfengsel ikke bare under de betingelser som
er nevnt i straffeprosesslovens § 229, jfr. § 240, men også
under de betingelser som er nevnt i samme lovs § 228, jfr.
§ 240, uansett at straffen er mindre enn der bestemt. Når
det i en dom er gitt påtalemyndigheten bemyndigelse til å an-
bringe domfelte i tvangsarbeide eller kuranstalt (§§ 5, 18
og 19) kan retten beslutte fengslig forvaring inntil saken er
avgjort ved endelig dom og spørsmålet om domfeltes anbring-
else er avgjort. Beslattes anbringelse i tvangsarbeidshus
eller kuranstalt, kan han videre holdes i fengslig forvaring
inntil anbringelsen kan finne sted. For varetektsfengsel som
er utholdt efter at anbringelse i tvangsarbeidshus eller kur-
anstalt er besluttet, tilkommer der ham i så fall fradrag i
tvangsarbeidstiden (kuropholdet) med én dag for hver dags
varetektsfengsel.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om forandring i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860. 6 juni.
Nr. 15.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 mai
1930 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om sundhetskommisjoner
m. v. av 16 mai 1860 forandres således:

6 juni. § 1. Istedenfor: «samt tre andre medlemmer, valgt i møte
Nr. 15. av formenn og representanter» skal stå: «samt fire andre medlemmer, hvorav minst én kvinne, valgt i møte av formenn og representanter».

§ 4 gis følgende tillegg:

«Når særlige forhold krever det, kan Kongen gi forskrifter som skal gjelde for alle, flere eller en enkelt av Rikets kommuner.

Kongen kan gi forskrifter om opførelse, innredning og drift av samt tilsyn med private anstalter som tar imot syke.

Anlegg av slike anstalter skal på forhånd meldes til medisinalstyrelsen.»

§ 5 gis følgende tillegg:

«Blir pålegg som er gitt i helseforskrift eller av sundhetskommisjonen (helserådet) i medfør av denne lov eller av helseforskrift ikke etterkommet, kan vedkommende innen en av politiet fastsatt frist under daglig løpende mulkt tilpliktes å etterkomme pålegget. I straffesak kan bestemmelse om løpende mulkt som nevnt inntas i forelegg eller dom».

§ 8 gis følgende tillegg:

«Dessuten kan ytterligere velges inntil 2 medlemmer som ikke sitter i herredstyret. Disse kan undslå sig for å motta gjenvalg i så lang tid som de har tjenstgjort. Minst én kvinne skal være medlem av sundhetskommisjonen (helserådet)».

II.

Forandringene i § 1 og § 8 trer i kraft fra 1 januar 1931. De i henhold hertil valgte nye medlemmer fratrer fra samme tid som de andre valgte medlemmer.

Forandringene i § 4 og § 5 trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni. Lov um annamming av skurdlast.

Nr. 16. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 mai 1930 sålydende:

§ 1. Kongen kan påby, at det i dei distrikt som han fastset, skal tilsetjast annammarar til å annamma skurdlast. Dei vert å tilsetja av eit styre ihopsett av like mange målsmenn for seljarar og kjøparar av skurdlast.

Vedkomande departement fastset kor mange styresmenn det skal vera. Styresmennene vert valde for 3 år i senn. 6 juni. Nr. 16.

Er det i distriktet samskipnader av seljarar og likeins av kjøparar av skurdlast, vel samskipnadene kvar for seg halvparten av styresmennene.

Er det i distriktet ikkje slike samskipnader, har den skogforvaltar som departementet set til det, å kalla seljarar og kjøparar av skurdlast saman til eit møte, der dei vel kvar sin halvpart av styret.

Utgiftene med annamminga og med verksemda til styret ber partane med kvar sin halvpart og under sams ansvar.

Styret fastset løna til annammarane.

Departementet ferdar ut fyresegner um verksemda til styret og annammarane, etter tilråd frå styret.

§ 2. Er det trass i oppmoding ikkje kome i stand ein slik skipnad som i § 1 fastsett, kan vedkomande departement tilsetja annammarar for distriktet og nemna upp styre. Dei som vert nemnde upp til styre har plikt til å taka tenesta på seg. Dei står i for 3 år. Utgiftene med annamminga og med verksemda til styret ber partane med kvar sin halvpart og under sams ansvar.

Løna til annammarane vert i dette høve fastsett av departementet, som òg ferdar ut fyresegner for verksemda til styret og annammarane.

§ 3. Seljar og kjøpar har skyldnad til å nytta dei tilsette annammarane til annamming ved umsetnad av skurdlast.

§ 4. Vedkomande departement kan avgjera um og kor langt mindre parti av skurdlast skal vera undantekne frå skyldnad til annamming etter denne lova. Men både seljar og kjøpar skal likevel ha rett til å krevja annamming av dei tilsette annammarar.

§ 5. Brot mot denne lova, eller mot dei fyresegner som er ferda ut i samsvar med lova, vert straffa med bøter.

§ 6. Denne lova tek til å gjelda 1 juli 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni. **Lov om åndsverker.**

Nr. 17. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1930 sålydende:

K a p. I.

Om ophavsretten til åndsverker.

§ 1. Ophavsmannen til et åndsverk har, med de innskrenkninger som følger av denne lov, enerett til å rå over sitt verk ved å mangfoldiggjøre det i hvilken som helst skikkelse, og på hvilken som helst måte gjøre det tilgjengelig for offentligheten.

I kraft av sin ophavsrett har han således også enerett til å gjengi verket i omarbeidet skikkelse, i oversettelse, i annen størrelse eller andre materialer, overført fra en litterær eller kunstnerisk form til en annen etc.

Derimot kan han ikke sette sig imot, at andre benytter hans verk på en slik måte at nye og selvstendige åndsverker oppstår.

§ 2. Ved åndsverker forståes i denne lov enhver frembringelse på det litterære, videnskapelige eller kunstneriske område såsom:

1. Skrifter av alle slags.
2. Muntlige foredrag.
3. Mimiske, koreografiske og kinematografiske verker.
4. Musikkverker.
5. Malerier, tegninger, raderinger, litografier, tresnitt og lignende verker.
6. Skulptur av alle slags.
7. Arkitektur, så vel tegninger som selve byggverket.
8. Kunsthåndverk og kunstindustri, så vel forbilleder som selve verket.
9. Plantegninger, karter, grafiske og plastiske avbildninger av videnskapelig eller teknisk art.
10. Oversettelser og andre bearbeidelser av de foran nevnte verker.

Fotografiske billeders rettsbeskyttelse berøres ikke av denne lov.

§ 3. Uten vern etter denne lov er:

1. Lover, administrative kunngjørelser, dommer og andre offentlige aktstykker.
2. Skriftlige og muntlige forhandlinger i konstitusjonelle, kommunale, kirkelige eller andre offentlige representative forsamlinger, i rettene samt ved offentlige, politiske og lignende forhandlingsmøter. Dog har ophavsmannen enerett til å utgi sine verker av denne art i samlet utgave.

3. Dagsnytt og andre journalistiske meddelelser i aviser, tidsskrifter og radio. De første 16 timer etter sin offentliggjørelse i Norge er dog utenlandske telegrammer og radiomeddelelser beskyttet mot ettertrykk og enhver offentlig meddelelse. Selv om gjengivelse etter det foregående er tillatt, skal kilden tydelig nevnes.

§ 4. Når det ikke skjer i erhvervssøiemed, kan enhver til privat bruk gjengi eller eftergjøre de i § 2 nevnte verker.

Dette gjelder dog ikke eftergjørelse av arkitektur gjennem opførelse av et byggverk, eller kopiering av tekniske tegninger med deres praktiske utførelse for øie.

§ 5. I alle tilfelle når ettertrykk eller annen gjengivelse av et beskyttet åndsverk er tillatt etter denne lov, skal kilden tydelig angis.

§ 6. Som ophavsmann anses inntil annet bevises den hvis navn på vanlig måte er angitt på verket.

Er et åndsverk utgitt navnløst eller under dekknavn, anses forleggeren eller utgiveren for å være bemyndiget til å optre på ophavsmannens vegne, inntil denne har navngitt sig.

Er ophavsmannen gift, har han alltid enerådigheten over sin ophavsrett, uten hensyn til den måte som formuesforholdet mellom ektefellene er ordnet på.

§ 7. Utgivere av aviser, tidsskrifter og andre verker som består av selvstendige bidrag fra forskjellige medarbeidere har ophavsretten til det samlede verk, mens medarbeiderne har ophavsretten til sine enkelte bidrag.

Hvis ikke annet er avtalt, står det de enkelte medarbeidere fritt å offentliggjøre disse på annen måte.

§ 8. Er et åndsverk blitt til ved samarbeide, uten at de enkelte bidrag lar sig skille ut fra hverandre, kreves alle ophavsmennenes samtykke til verkets første offentliggjørelse, hvis slikt samtykke ikke uttrykkelig eller stilltiende er gitt på forhånd. Det samme gjelder, når det er spørsmål om å offentliggjøre verket på annen måte eller i en annen form enn tidligere. Ny offentliggjørelse på samme måte kan derimot enhver av ophavsmennene forlange.

K a p. II.

Innskrenkninger i ophavsretten.

§ 9. Ophavsmannens enerett til sitt verk er undergitt følgende innskrenkninger:

1. Det er tillatt å citere enkelte steder eller mindre avsnitt av et tidligere offentliggjort skrift, foredrag eller musikkverk.

Likeledes er det tillatt å gjengi tidligere offentliggjorte

6 juni.
Nr. 17.

6 juni. kunstverker og byggverker i kritiske eller videnskape-
Nr. 17. lige fremstillinger, når det skjer til forklaring av teksten
og i forbindelse med denne.

2. I bøker, som er bestemt til skole- eller kirkebruk, og som
består av utdrag av et større antall forfatters verker,
er det tillatt:

- a) Å ta inn enkelte mindre stykker eller avsnitt av literære verker og musikkverker, eller hvis det er av ringe omfang, da hele verket.
- b) Å gjengi kunstverker til forklaring av teksten og i forbindelse med denne.

Vilkår for denne adgang er dog at det er gått 10 år siden verket første gang kom ut, eller for kunstverkers vedkommende blev offentlig utstillet. Ophavsmannen har dessuten krav på en rimelig godtgjørelse hvis størrelse fastsettes av vedkommende departement, dersom partene ikke blir enige om det.

3. Som ledsagende tekst til noter og på konsertprogram er det tillatt å gjengi enkelte tidligere utgitte mindre dikt, når de gjengis uforandret.

Likeledes kan slike dikt fremføres offentlig sammen med musikken. Tekstforfatteren har i så fall krav på tredjedelen av fremførelses honoraret.

4. Avisers og tidsskrifters artikler om dagens økonomiske, politiske eller religiøse spørsmål kan avtrykkes eller oversettes i andre aviser eller tidsskrifter, hvis ettertrykk ikke er uttrykkelig forbudt.

5. Offentlig fremførelse av literære verker og musikkverker er tillatt, hvis tilhørerne har adgang til den uten betaling og fremførelsen heller ikke indirekte skjer i erhvervsøiemed. Samme regel gjelder også hvis verket fremføres på sanger- eller musikkstevner, ungdomsstevner eller andre folkefester, som ikke arrangeres i sådant øiemed.

6. Når 1 år er gått siden et verk kom ut, kan vedkommende departement, under iakttagelse av reglene i § 13 siste avsnitt, gi tillatelse til dets offentliggjørelse gjennom kringkasting, dersom ophavsmann og kringkastingsselskap ikke blir enig herom. Departementet fastsetter i så fall det honorar ophavsmannen har krav på. Departementet skal for dramatiske verkers og større musikkverkers vedkommende ikke gi den her nevnte tillatelse, medmindre verket har vært opført, for dramatiske verkers vedkommende her i landet.

§ 10. Videre kan:

1. Kunstverker som befinner sig i offentlige samlinger, fritt avbildes i disses kataloger.

2. Åndsverker som varig befinner sig på eller ved offentlig plass eller vei, lovlig gjengis ved tegning og annen grafisk kunst, ved maleri eller fotografi. Av byggverker må dog alene det ytre avbildes. 6 juni. Nr. 17.

3. Offentlig utlån og utleie og offentlig utstilling av eksemplarer av et åndsverk finne sted uten ophavsmannens samtykke.

§ 11. Når et åndsverk gjengis i medhold av § 9 punkt 1 og 2 eller § 10, kan det skje i den størrelse og skikkelse øiemedet krever, dersom verkets karakter ikke derved forandres eller forringes.

§ 12. Ophavsmannen er avskåret fra å gjøre bruk av sin rett ved bestilte gjengivelser av en annens person, når ikke, foruten den avbildedes, også bestillerens samtykke er innhentet.

K a p. III.

Retten overgang til andre.

§ 13. Ophavsmannen kan ved avtale overdra sin rett til andre enten helt eller delvis.

Overdragelse av eiendomsretten til et eksemplar av et åndsverk innbefatter ikke ophavsretten til verket, selv om det er det originale eksemplar som overdras.

Hvis ophavsmannen har overdratt en annen retten til å offentliggjøre et åndsverk på en bestemt måte eller ved bestemte midler, har erhververen ikke rett til å offentliggjøre verket på annen måte eller ved andre midler.

Erhververen er uberettiget til uten ophavsmannens samtykke å offentliggjøre verket i endret skikkelse. Selv om slikt samtykke er gitt, har ophavsmannen hvis hans personlige eller kunstneriske interesser vesentlig krenkes rett til å forlange, at verket enten ikke offentliggjøres under hans navn eller at det angis på fyldestgjørende måte, at de foretatte endringer ikke skriver sig fra ham. Denne adgang kan ophavsmannen ikke fraskrive sig. Heller ikke kan han gi avkall på sin rett til å kreve, at hans navn blir angitt på vanlig måte, når de verker han har skapt forelegges offentligheten.

§ 14. Ved ophavsmannens død kommer arvelovgivningens almindelige regler til anvendelse på hans rett.

Dog skal livsarvingenes rett ikke være til hinder for, at ophavsmannen ved testament treffer bindende bestemmelser om sine verkers fremtidige offentliggjørelse eller ikke-offentliggjørelse, når berettigede personlige eller kunstneriske interesser ligger til grunn herfor. Under de samme vilkår kan han også opnevne en person, som skal ha rett til å treffe slike bestemmelser og i det hele våke over ophavsretten på arvingenes vegne.

6 juni. Denne kan dog, likeså litt som arvingene, offentliggjøre
 Nr. 17. arvelaterens verker i vesentlig forandret skikkelse, medmindre det tydelig tilkjennegis, at endringene ikke skriver sig fra ophavsmannen. Vedkommende departement påser at så ikke skjer, og kan til forsvar for ophavsretten gjøre gjeldende de rettigheter som ellers tilkommer ophavsmannen efter §§ 20, 22, 23 og 24.

Er ingen testamentariske bestemmelser truffet, og ophavsretten ved arvefallet er gått over på flere arvinger i forening, gjelder om disses rettigheter de samme regler, som i § 8 er gitt om verker der er blitt til ved samarbeide mellem flere ophavsmenn.

§ 15. Så lenge ophavsmannen til et åndsverk er i live, kan hans kreditorer ikke ved nogen felles eller særskilt rettsforfølgning erhverve adgang til å rå over hans ophavsrett. Overfor ophavsmannens arvinger gjelder det samme for ikke-offentliggjorte verkers vedkommende.

I ophavsmannens levetid kan heller ikke hans manuskript være gjenstand for rettsforfølgning fra hans kreditors side. Det samme gjelder originale kunstverker, så lenge ophavsmannen ikke ved å falby dem eller på annen måte har gitt tilkjenne, at han betrakter dem som fullført og bestemt til offentliggjørelse.

Søkes det derimot overfor ophavsmannens arvinger dekning i nogen av de i forrige avsnitt omhandlede gjenstander, eller i ophavsmannens etterlatte utkast, skisser eller lignende, kan dette bare nektes, hvis berettigede kunstneriske eller personlige interesser derved vilde krenkes. Opstår der strid om dette mellem kreditorene og arvingene, kan begge parter innbringe saken til endelig avgjørelse av vedkommende departement.

I øvrig kommer lovgivningens almindelige regler om rettsforfølgning også til anvendelse overfor rettigheter over åndsverker.

§ 16. Når almene hensyn gjør det påkrevet, kan Kongen bestemme, at ophavsretten til et verk, hvis skaper er død, ved ekspropriasjon skal gå helt eller delvis over til staten, når dette er nødvendig for å gjøre verket tilgjengelig for offentligheten.

Kap. IV.

Rettens varighet.

§ 17. Ophavsretten til åndsverker varer i ophavsmannens levetid og 50 år etter utløpet av hans dødsår, dog minst i 10 år etter verkets offentliggjørelse.

Er det flere ophavsmenn til et verk, uten at den enkeltes bidrag kan utskilles som et selvstendig hele, regnes de 50 år fra utløpet av den lengstlevendes dødsår.

6 juni.
Nr. 17.

Selv om vernetiden efter denne og de følgende paragrafer er forbi, kan åndsverker imidlertid ikke offentliggjøres i endret skikkelse, dersom det under hensyn til verkets betydning og de foretatte endringers art må befryktes at almindelige kulturinteresser vilde ta skade herved. Vedkommende departement påser at så ikke skjer, efter de samme regler som er gitt i § 14, tredje avsnitt.

§ 18. Ophavsretten til verker som utgis navnløst eller under dekknavn varer i 50 år efter utløpet av det år, da de først blev offentliggjort. Det samme gjelder verker, som en juridisk person har den oprinnelige ophavsrett til.

Offentliggjøres slike verker i flere deler, regnes 50-årsfristen fra utløpet av det år, da verkets siste del blev offentliggjort, medmindre det mellem utgivelsens enkelte deler er forløpet mer enn 3 år. I så fall regnes fristen for de tidligere utkomne deler fra utløpet av det år, da den siste av dem utkom.

§ 19. Hvis ophavsmannen til et verk som er utgitt navnløst eller under dekknavn navngir sig innen utløpet av 50-årsfristen, inntreder det fulle vern, som § 17 hjemler.

Navngivelsen må skje enten på en ny utgave av verket eller ved en erklæring, som bekjentgjøres efter de for proklamaer gjeldende regler.

Efter ophavsmannens død kan hans arvinger, hvis de alle er enige om det, navngi ham med samme rettsvirkning.

Kap. V.

Rettens krenkelse og ansvaret herfor.

§ 20. Med bøter straffes den, som forsettlig eller grovt uaktsomt:

1. Mangfoldiggjør et åndsverk i strid med denne lov, eller innfører et åndsverk som ikke lovlig kan offentliggjøres her i riket i hensikt å utbre det, eller som medvirker til nogen av disse handlinger.
2. Forhandler, utleier, utlåner eller på annen måte utbrer eksemplarer av et i strid med denne lov mangfoldiggjort eller innført verk, eller utstiller sådanne offentlig.
3. Fremfører et åndsverk offentlig i strid med denne lov, eller medvirker hertil.
4. Undlater å nevne kilde eller angi ophavsmannens navn, når dette er påbudt.

- 6 juni. 5. Benytter ophavsretten i strid med § 12.
 Nr. 17. 6. Offentliggjør eller ettertrykker nyheter som er beskyttet
 etter § 3 punkt 3.

§ 21. Den økonomiske skade, som voldes ved den forsettlig eller uaktsomme foretagelse av de i § 20 nevnte ulovlige handlinger, plikter den skyldige å erstatte.

I ethvert tilfelle har den forurettede krav på å få utbetalt den nettogevinst, som den ulovlige handling har skaffet gjerningsmannen, selv om denne har handlet i grunnet god tro.

§ 22. Alle eksemplarer av et åndsverk, som ulovlig er fremstillet, innført eller utbredt her i riket, skal på den forurettedes begjæring inndras og tilintetgjøres, forsåvidt de finner sig på hender, hvorfra deres videre utbredelse tilsiktes.

Som eksemplarer av et litterært eller musikalsk verk kommer også i betraktning film, plater, valser, bånd eller lignende, som ved en mekanisk eller kjemisk prosess er i stand til å gjengi verkets innhold.

Likeledes skal alle plater, stener, former, klisjéer og lignende, som utelukkende er bestemt til ulovlig eftertgjørelse av et beskyttet åndsverk, hvor de enn finnes, inndras og tilintetgjøres, eller bringes i en slik skikkelse, at misbruk ikke mer kan finne sted.

Dog kan ophavsrettens innehaver fordre de inndratte gjenstander overdratt til sig efter vurdering. Denne vurdering, hvorved gjenstandene ikke må ansettes til høiere verdi enn de til deres forferdigelse bevislig medgatte utgifter, kan han forlange foretatt, før han erklærer om han fordrer de inndratte gjenstander utlevert.

§ 23. Knytter ulovligheten sig bare til en del av verket, kan den forurettede alene for denne dels vedkommende gjøre sitt krav på tilintetgjørelse eller utlevering gjeldende.

Kan et slikt krav ikke gjennomføres uten at hele verket går til grunne, eller vilde også i øvrig reglene i § 22 føre til at betydelige økonomiske eller kunstneriske verdier blev priggitt, kan domstolene efter omstendighetene vise den forurettedes krav tilbake, og tillate verkets fremtidige offentliggjørelse. Vilkårene herfor er dog at ophavsretten ikke er krenket med forsett, og at fornærmeren foruten erstatning betaler ophavsrettens innehaver et pengebeløp, som domstolene fastsetter efter billighet i hvert enkelt tilfelle.

På byggverker finner § 22 ikke anvendelse.

§ 24. Straffesøksmål for overtredelse av denne lov reises av det offentlige, når fornærmede begjærer det, og almene hensyn gjør det ønskelig. Adgangen til å reise straffesak foreldes efter 2 års forløp.

Fordring i henhold til § 21 foreldes i 3 år, efterat den forurettede har fått kunnskap om den ulovlige handling og den som er ansvarlig for den, dog i ethvert fall i 10 år, efterat handlingen er foretatt. 6 juni. Nr. 17.

Fordring i henhold til §§ 22 og 23 foreldes ikke så lenge den krenkede ophavsrett består.

K a p. VI.

Enkelte regler for rettsforholdet mellom ophavsmannen og erhververen av hans rett.

§ 25. Har ophavsmannen overdratt en annen retten til å mangfoldiggjøre hans verk i salgsoiemed, skal det fallbys i oplag. Trykte verker skal være påført oplagsnummer, trykkeri, trykkested og trykkeår. Grafiske verker og trykte gjengivelser av musikkverker skal dessuten være forsynt med fortløpende nummer innen oplaget.

Er ikke annet avtalt, har forleggeren bare rett til å foranstalte ett oplag. Dette er dog ikke til hinder for at aviser og tidsskrifter på ny kan benytte klisjéer av de tegninger som de tidligere har erhvervet rett til å gjengi. Oplagets størrelse må, når de i § 7, 1ste ledd nevnte verker undtas, ikke overstige 1000, for musikkverker 300 eksemplarer, for grafiske verker 150 eksemplarer.

Eiendomsretten til det eksemplar av verket, hvorefter mangfoldiggjørelsen skjer, forblir hos ophavsmannen.

§ 26. Erhververen plikter på forsvarlig måte å holde verket tilfals og sørge for dets utbredelse.

Selv om forleggeren har rett til å gi ut flere oplag av et verk er han i mangel av motsatt avtale ikke pliktig til å gjøre dette.

Hvis ophavsrettens innehaver forlanger det, skal forleggeren en gang om året gi ham bekreftet underretning om restoplagets størrelse.

§ 27. Så lenge det avtalte oplag ikke er utsolgt, er ophavsmannen uberettiget til å foranstalte nytt oplag av sitt verk.

En forfatter eller komponist har dog rett til å ta det med i en utgave av sine samlede verker som han gir ut hos en annen forlegger, hvis det er gått 20 år siden verket kom ut.

§ 28. Den hvem ophavsmannen har overdratt rett til å opføre, fremsi eller på annen måte å fremføre offentlig ett av de verker, som nevnes i § 2, nummerne 1—4, er, hvis ikke annet er vedtatt, berettiget til å fremføre verket overalt og så ofte han vil, men han kan ikke motsette sig at ophavsmannen

6 juni. overdrar lignende rett til andre eller selv lar verket fremføre
Nr. 17. offentlig.

Slik adgang står også ophavs mannen åpen, selv om det er utelukkende rett som er overdratt, hvis erhververen i 3 på hinannen følgende år ikke har gjort bruk av sin rett.

§ 29. Reglene i dette kapitel kommer med undtagelse av bestemmelsen i § 26 siste ledd alene til anvendelse hvis partene ikke har truffet annen avtale.

K a p. VII.

Om opprettelse av sakkyndig råd.

§ 30. Til å bistå vedkommende departement ved de gjøremål som tilligger det efter denne lov, opprettes et sakkyndig råd, hvori representanter for den åndelige produksjon og de til denne knyttede erhvervsgrener har sete. Rådets medlemmer oppbeærer ikke godtgjørelse for dette arbeide.

Rådet skal også være pliktig til på opfordring å avgi sakkyndige uttalelser til bruk for domstolene angående retts spørsmål vedkommende denne lov og skal likeledes fungere som voldgiftsdomstol i slike saker, hvis partene er enige om det.

Om rådets organisasjon og virkemåte gir Kongen eller den han bemyndiger nærmere regler.

K a p. VIII.

Lovens virkeområde og ikrafttreden.

§ 31. Denne lov kommer til anvendelse på alle verker av norske undersåtter og på fremmede undersåtters verker, som første gang utgis her i landet.

Under forutsetning av gjensidighet kan Kongen bestemme, at lovens regler helt eller delvis skal gjøres anvendelige på verker av et fremmed lands undersåtter og på verker som beskyttes i et annet land som der hjemmehørende.

§ 32. Denne lov trer i kraft 1 januar 1931, og anvendes også på åndsverker som er eldre enn loven.

Med hensyn til oversettelsesretten beskyttes dog ikke verker som har foreligget i bokhandelen før den 9 september 1900.

Likeledes skal det i 3 år efter lovens ikrafttreden være tillatt å benytte former, stener, plater og lignende til mangfoldiggjørelse bestemte materialer, såfremt deres forferdigelse bevislig var begynt før loven trådte i kraft, og bruken av dem efter den hittil gjeldende rett vilde ha vært lovlig. De gjengivelser som kommer i stand på denne måte eller som

allerede var lovlig frembragt ved lovens ikrafttreden, kan avhendes og offentliggjøres uhindret av loven. 6 juni. Nr. 17.

De i § 14 foreskrevne arveregler kommer bare til anvendelse, når ophavsmannen er død efterat denne lov er trådt i kraft.

§ 33. Forsåvidt loven utvider omfanget av ophavsmannens rettigheter, kommer forandringen ophavsmannen selv til gode, uten hensyn til om han på forhånd har overdratt hele sin ophavsrett til andre.

§ 34. De spesielle privilegier og forbud som er gitt med hjemmel av eldre lov, skal fremdeles stå ved makt.

Enerett til å mangfoldiggjøre, utgi og forhandle den til enhver tid gjeldende tolltariff samt telefonkataloger for statens telefonanlegg er fremtidig forbeholdt staten.

Lov om forfatterrett og kunstnerrett av 4 juli 1893 med endringslov av 25 juli 1910 opheves. De henvisninger til denne som måtte finnes i andre lover, skal fremtidig gjelde de tilsvarende bestemmelser i nærværende lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om syketrygd.

6 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 18.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1930 sålydende:

Kapitel I.

Den pliktige trygds omfang.

§ 1. Enhver som har fylt 15 år og som her i riket arbeider i offentlig eller privat tjeneste for lønn eller godtgjørelse som helt eller delvis består i penger, er trygdepliktig efter denne lov, såfremt vedkommende ikke har en samlet årlig inntekt som overstiger en grense der fastsettes av Kongen.

Det samme gjelder:

- Tjenere som arbeider uten pengelønn. Til tjenere henregnes ikke barn som hjelper til i hjemmet.
- Husmenn som arbeider hos husbonde (forpakter), selv om de ikke har pengelønn.
- Personer som fisker på lott dog uten å holde eget bruk.

6 juni.
Nr. 18.

d. Læringer, volontører og andre elever i praktisk arbeide, selv om de ingen lønn har, når arbeidet er et ledd i deres utdannelse.

§ 2.

1. Undtatt fra trygdeplikt er:

a. den som er ansatt på skib i utenriks fart, medmindre denne er innskrenket til reiser i fast rute, og reisen efter den for farten kun har kort plan ikke forutsettes å vare mer enn 14 dager fra norsk havn og tilbake. Fiskere og fangstmenn skal dog, uansett fraværets lengde, være trygdet når bestemmelsen er å bringe fangsten i land her i riket,

b. den som ifølge utenlandsk lov er sikret sykeunderstøttelse under sitt arbeide her i riket,

c. den som utfører arbeide for det offentlige eller for private veldedige innretninger under forhold som gir betalingen for arbeidet karakteren av understøttelse,

d. den som er i tjeneste hos fremmed lands sendemann eller utsendt konsul,

e. den hvis arbeidsforhold efter dets art ikke kan få en varighet av minst 6 dager.

Arbeidstiden behøver ikke å være sammenhengende og heller ikke å utgjøre hele dagsverk for å betinge trygdeplikt,

f. den som kun tilfeldig eller midlertidig er sysselsatt med lønnet arbeide for en annen, når vedkommende har sitt hovederhverv i selvstendig ikke trygdepliktig virksomhet,

g. den hvis arbeids- eller tjenesteforhold alene omfatter bistilling med en inntekt som ikke overstiger kr. 300,00 om året.

2. Kassen kan efter søknad undta fra trygdeplikt den hvis arbeidsevne er vesentlig nedsatt på grunn av kronisk sykdom eller andre varige mangler eller svekkelser.

3. Kassen kan med Rikstrygdeverkets godkjennelse undta fra trygdeplikt den som for en ringe godtgjørelse organisasjonsmessig virker i barmhjertighetens tjeneste, når vedkommende er sikret en sykeunderstøttelse av minst samme verdi som understøttelse efter denne lov.

4. I tilfelle av tvist om hvorvidt den efter § 1 fastsatte grense er overskredet legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen. Hvis der i skatteligningen er medtatt ektefelles eller barns inntekt, gjøres fradrag herfor efter kassens skjønn.

5. Efter forslag av en trygdekasse og innstilling av Rikstrygdeverket kan Kongen bestemme, at den i punkt 1, e opstilte undtagelse fra trygdeplikt sløifes for enkelte arbeidsarters vedkommende i kassens distrikt.

§ 3.

6 juni.
Nr. 18.

1. Trygdepliktig person som for sin arbeidsgiver midlertidig arbeider i et annet land, blir stående som pliktig trygdet her i landet i et tidsrum av inntil 6 måneder. Det samme gjelder trygdepliktig person som beordres til tjeneste ved norsk legasjon eller konsulat eller i annen statsvirksomhet utenfor Norge, dog uten sådan begrensning i tid som ovenfor nevnt.
2. Pliktig eller frivillig medlem som av andre grunner enn nevnt i forrige ledd opholder sig i utlandet, kan bli stående som trygdet her i landet i et tidsrum av inntil 3 måneder.

Kapitel II.

Trygdepliktens og medlemskapets begynnelse og ophør.

§ 4.

1. Trygdeplikten inntreder ved arbeidsforholdets tiltredelse og ophører ved dets slutt.
Den trygdepliktige er å anse som medlem av vedkommende trygdekasse fra den dag trygdeplikten inntreder, — uten hensyn til om den foreskrevne innmeldelse forsummes, — hvis han ikke allerede på annen måte har opfylt sin trygdeplikt.
2. Ophører trygdeplikten, uttrer vedkommende som medlem av trygdekassen kl. 6 på den mandag som følger efter den siste uke, for hvilken pliktig premie skulde betales, medmindre trygden fortsetter som frivillig.
3. Er medlemmet på det i punkt 2 nevnte tidspunkt syk eller avtjener sin verneplikt, blir han stående som medlem uten premie så lenge sykepenger eller sykehusbehandling ydes eller verneplikten avtjenes.

For medlemmer av klasse 0 og for medlemmer som rammes av bestemmelsen i § 19, 3 fortsetter medlemskapet uten premie så lenge arbeidsudyktigheten varer, dog med den begrensning som i § 18, 5 angis for understøttelsens varighet.

Sykdommer som går inn under § 19, 2 berettiger ikke til premiefritt medlemskap.

4. Ophører trygdeplikten på grunn av svangerskap i løpet av de siste 8 uker før nedkomsten, blir vedkommende stående som medlem uten premie inntil utløpet av den tid, for hvilken barselpenger eller ophold på fødehem ydes.

For medlemmer av klasse 0 begrenses retten til premiefritt medlemskap på tilsvarende måte.

5. Hvis et pliktig medlem av en trygdekasse blir arbeidsløs, vedblir han å være medlem en uke uten premie, regnet fra

6 juni. den i punkt 2 nevnte sluttfrist, såfremt han umiddelbart
 Nr. 18. forut har vært medlem av nogen trygdekasse uavbrutt
 minst 3 måneder.

§ 5. De efter denne lov trygdepliktige skal være pliktig
 eller frivillig trygdet i vedkommende trygdekasse eller i en
 efter denne lov godkjent sykekasse eller medlem av godkjent
 vikarkasse.

Medlem av godkjent sykekasse kan ikke samtidig være
 medlem av nogen trygdekasse. Derimot kan medlem av god-
 kjent vikarkasse samtidig være frivillig medlem av hjemstedets
 trygdekasse.

§ 6. Når en person optas i en trygdekasse, skal kassen
 utlevere ham en sykekasse-bok eller -kort hvis pris, innhold
 og anvendelse fastsettes av Rikstrygdeverket.

Kapitel III.

Inn- og utmelding.

§ 7.

1. Når en person blir eller kan bli trygdepliktig, skal arbeids-
 giveren innmelde ham i arbeidsstedets trygdekasse.

Hvis vedkommende godtgjør at han har oppfylt sin trygde-
 plikt ved medlemskap i trygdekasse, godkjent syke- eller
 vikarkasse eller ved frivillig trygd, kan innmeldelse und-
 lates så lenge dette medlemskap består. Det påhviler
 arbeidsgiveren til enhver tid å holde sig underrettet herom.

2. Hvis et pliktig medlem av en trygdekasse for sin arbeids-
 giver midlertidig utfører arbeide innen en annen trygde-
 kasses område, forblir han medlem av den første kasse,
 dog ikke over et år.

3. Hvis en virksomhet efter sin art utstrekker sig over steder
 liggende innen forskjellige kommuner, eller hvor forhold-
 ene for øvrig tilsier det, kan trygden efter Rikstrygde-
 verkets bestemmelse skje i en annen trygdekasse enn
 arbeidsstedets.

4. Som arbeidssted for de efter loven trygdepliktige, som er
 ansatt ombord på skib, anses det sted hvor rederiet har
 sitt forretningskontor.

5. Som arbeidssted for trygdepliktige fiskere anses det sted
 hvor arbeidsgiveren har sitt forretningskontor, eller hvis
 han intet sådant har, hans bosted.

6. Undtagelse fra ovenstående bestemmelser om arbeidsstedet
 for trygdepliktige, som er ansatt ombord på skib, og fiskere,
 kan dog skje efter overenskomst mellom arbeidsgiveren og
 vedkommende trygdekasse. Kan enighet ikke opnåes, av-
 gjøres saken endelig av Rikstrygdeverket.

7. Arbeidsgiveren plikter å foreta den i punkt 1 påbudte innmeldelse innen 5 dager efter arbeidsforholdets tiltredelse eller efterat trygdeplikt er inntrådt. Innmeldelsen skal avgis på formular som er godkjent av Rikstrygdeverket. 6 juni.
Nr. 18.

Forsømmes rettidig innmeldelse, plikter arbeidsgiveren med inntil 300 kroner å dekke kassens sykeutgifter for den trygdepliktige eller hans bipersoner når sykdommen er opstått efter trygdepliktens inntreden, men før innmeldelse er skjedd. Premie betales dessuten fra den dag trygdeplikten inntrådte.

8. Når trygdet person fratrer arbeidet eller når trygdeplikten av annen grunn opphører, skal arbeidsgiveren skriftlig underrette kassen herom innen 5 dager.

Hvis dette undlates, plikter arbeidsgiveren å betale medlemmets og egen premie fra trygdepliktens opphør og inntil kassen ved avregning eller på annen måte blir underrettet om forholdet.

Forpliktelsen bortfaller dog fra den tid vedkommende bevislig er inntrådt som pliktig eller frivillig medlem av en trygdekasse eller godkjent sykekasse.

9. Arbeidsgiveren har senest innen 1 uke å melde enhver forandring i et pliktig medlems inntekts- og forsørgelsesforhold, som han er blitt kjent med og som kan medføre at den trygdede skal flyttes til en annen inntektsklasse.

Trygdekassen kan dog til enhver tid selv innhente de for mulig overflytning fornødne opplysninger.

Hvis rettidig anmeldelse av sådanne forandringer undlates og kassen som følge herav har betalt sykepengar efter en feilaktig inntektsklasse, plikter arbeidsgiveren å betale kassen eller medlemmet forskjellen.

10. Den trygdepliktige skal gi så vel arbeidsgiveren som trygdekassen alle i anledning av inn- og utmeldelsen nødvendige opplysninger. Likeledes skal den trygdepliktige straks gi trygdekassen underretning når han blir vitende om at innmeldelse er forsømt.

11. Når en virksomhet eller et arbeide inngår under en av lovene om ulykkestrygd og hvor forholdene gjør det formålstjenlig, kan Rikstrygdeverket bestemme at den der anses som arbeidsgiver efter ulykkestrygdelovene også blir å anse som arbeidsgiver for syketrygdens vedkommende.

12. Som arbeidsgiver for personer som har trygdepliktig arbeide for flere arbeidsgivere, anses den hos hvem vedkommende efter kassens skjønn har sin hovedbeskjeftigelse. Inntil avgjørelsen er truffet, er hver enkelt arbeidsgiver ansvarlig overfor kassen. Den som av kassen blir ansett som ansvarlig arbeidsgiver, betaler arbeidsgiverandel av den hele premie

- 6 juni. og har ikke rett til refusjon hos de andre arbeidsgivere.
 Nr. 18. Tvist om arbeidsgiverforholdet fritar ikke for innmeldelse eller premiebetaling.

Kapitel IV.

Frivillig trygd.

§ 8.

1. Enhver person over 15 år, som ikke er undtatt fra trygdeplikt etter § 2, 1, a—c, og 2 og 3 og hvis alder ikke overstiger 70 år, har rett til å bli trygdet etter denne lov som frivillig medlem av trygdekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:
 - a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles, må ikke overstige en grense som Kongen fastsetter. I tilfelle av tvist om grensen er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen.
 - b. Han må på forlangende ved attest fra en av trygdekassen dertil anvist læge godtgjøre, at han og hans bipersoner har god helbred, således at der ikke påføres kassen nogen særlig risiko. Finnes sådan risiko å være til stede hos nogen av bipersonene, kan vedkommende undtas fra trygden. Undersøkelsen må i tilfelle betales av trygdekassen.
 - c. Han og hans bipersoner får ikke ydelser etter denne lov for sykdom, som inntreffer i de 6 første uker etter inntrédelsen i trygdekassen og er heller ikke berettiget til de ydelser som er omhandlet i § 14, 4 før 6 måneder etter innmeldelsen i trygdekassen.
 - d. Hvis han ved søknaden er over 50 år, må han betale tilleggspremie for tiden etter det fylte 50de år. For såvidt han kan godtgjøre å ha stått som medlem av eller vært trygdet som biperson i nogen trygdekasse eller godkjent sykekasse etter det fylte 50de år, blir denne tid å trekke fra. Der betales dog under ingen omstendighet mer enn for 3 år. Tilleggspremien blir å beregne efter den ved optagelsen gjeldende premietarif.
2. Undtagelse fra de i litra b og c fastsatte betingelser skjer for pliktig medlem, hvis trygdeplikten opphører efterat han har stått som medlem av en trygdekasse eller godkjent kasse uavbrutt i de siste 3 måneder, såfremt søknad om trygdens fortsettelse som frivillig efter denne paragraf innsendes senest en uke efter den i § 4, 2 nevnte sluttfrist.
3. Forandrer medlemmet hjemsted, overføres hans trygd uten hensyn til betingelsene i 1ste punkt litra b, c og d til den

nye trygdekasse fra utløpet av den tid, for hvilken premie er betalt. 6 juni.
Nr. 18.

Det samme gjelder medlem av godkjent sykekasse, som forandrer hjemsted og ønsker å overføre sin trygd til trygdekassen på det nye hjemsted.

4. Hustru som er trygdet efter denne paragraf anses som barnas forsørger når vedkommende ektefelle har tatt ophold i utlandet eller er undtatt fra trygdeplikt i henhold til § 2,

1 a. Den samme regel gjelder for hustru, hvis ektefelle er sysselsatt på Svalbard eller Bjørnøya.

§ 9. Søknad om optagelse som frivillig medlem i henhold til § 8 skal innsendes skriftlig og ledsages av aldersattest, opplysning om inntekt m. v., efter en av Rikstrygdeverket godkjent formular. Kassen skal snarest mulig treffe avgjørelse av søknaden og derefter underrette vedkommende om avgjørelsen, samt om hvilken inntektsklasse han er henført til. Innvilges søknaden, blir han medlem av kassen fra og med den dag, da den i § 10, 1 nevnte forskuddspremie samt mulig tilleggspremie (§ 8, 1 d) er betalt.

Hvis søknaden avslåes, men søkeren efter påanke kjennes trygdeberettiget, regnes han som medlem fra og med den dag, da kassen mottok søknaden. Dog skal han i så fall innbetale premien innen 2 uker efterat han har mottatt meddelelse om avgjørelsen.

§ 10.

1. Premien for frivillig trygd betales forskuddsvis med minst 4 uker om gangen.
2. Hvis utmeldelse ikke har funnet sted, ophører den frivillige trygd 1 uke efter utløpet av den tid, for hvilken premie er betalt. Henstand med premiebetaling i inntil 3 uker iberegnet den i forrige punkt nevnte uke kan dog trygdekassen tillate såfremt særlige grunner foreligger.
3. I tilfelle sykdom i det under punkt 2 nevnte tidsrum avholdes skyldig premie i sykepengene. Under sykdom, nedkomst eller avtjening av verneplikt blir den frivillig trygdede stående som medlem av trygdekassen så lenge sykepenger eller barselpenger oppebæres eller verneplikten avtjenes.

§ 11.

1. Frivillig medlem plikter minst en gang årlig å gi trygdekassen opplysning om sine inntekts- og forsørgelsesforhold, beskjeftigelse og bopel. Undlater han dette, eller gir han uriktige opplysninger, kan han utelukkes som medlem fra et av kassen nærmere fastsatt tidspunkt.

Overflytning fra en inntektsklasse til en annen kan kun skje fra 1ste mandag i januar eller juli, såfremt ikke kassen

6 juni. etter mottatte opplysninger finner grunn til å bestemme et
Nr. 18. annet tidspunkt.

2. Overstiger det frivillige medlems inntekt den fastsatte inntektsgrense, opphører trygden fra det tidspunkt da trygdekassen mottar opplysninger om de forhold som medfører trygdens opphør.
3. Inntreter et frivillig medlem i trygdepliktig arbeidsforhold, blir den frivillige trygd fremdeles gjeldende så lenge forsukddspremie betales.
4. For frivillig trygd gjelder de for pliktig trygd fastsatte regler, hvis intet annet fremgår av loven.

Kapitel V.

Inntektsklasser.

§ 12.

1. Ethvert medlem skal av trygdekassen i henhold til foreliggende opgaver og opplysninger henføres til den inntektsklasse som hans årlige arbeidsinntekt betinger efter nedenstående tabell.

Klasse	Årlig arbeidsinntekt.
	Kr.
0	0— 300
1	over 300— 600
2	» 600—1 000
3	» 1 000—1 500
4	» 1 500—2 100
5	» 2 100—2 800
6	» 2 800

Personer som tilhører nogen av klassene 2—6 og som er uten forsørgelsesplikt, skal henføres til den inntektsklasse som ligger nærmest under den som deres årlige arbeidsinntekt betinger.

Forsåvidt angår pliktig trygdet som har sitt hovederhverv i ikke trygdepliktig virksomhet, jfr. § 2, l f og g, regnes som arbeidsinntekt kun hvad han oppebærer i trygdepliktig arbeide.

2. Til klasse 0 skal også henføres personer ansatt i stats-, kommunal- eller fylkeskommunal tjeneste eller i en trygdekasse når disse under sykdom er sikret full lønn i minst 3 måneder, og tjenesten er deres hovedstilling. Vedkommende departement kan bestemme at det samme skal gjelde personer ansatt i andre offentlige innretninger enn de ovenfor nevnte, når de er ansatt på de vilkår som nevnt i foregående punktum.

3. Hvis endel av arbeidsinntekten består i naturalydelse, 6 juni.
verdsettes disse av trygdekassen efter de på stedet gjengse Nr. 18.
gjennomsnittspriser.
4. Hvis trygdekassen finner at det ikke foreligger tilstrekkelige opplysninger om arbeidsinntektens størrelse fastsettes denne ved skjønn av kassen.
5. Overflytning av pliktig medlem fra en inntektsklasse til en annen skal — så lenge vedkommende er i arbeide hos samme arbeidsgiver — skje straks trygdekassen mottar opplysninger som betinger overflytning.
6. Efter forslag av Rikstrygdeverket eller en trygdekasses styre kan vedkommende departement henføre hele grupper av trygdede i visse distrikter eller i hele riket til en bestemt inntektsklasse uten hensyn til den enkelte arbeidsinntekt.

Kapitel VI.

Trygdens ydelser.

§ 13. Til medlemmet selv skal trygdekassen yde følgende understøttelse:

1. Lægehjelp efter bestemmelsene i § 15, 1.

Som lægehjelp regnes også tannuttrekning ved læge eller tannlæge, dog ikke hvis den skjer av hensyn til innsetningen av kunstige tenner.

2. Fysikalsk behandling forordnet av læge efter regler som fastsettes av Rikstrygdeverket.
3. Skyldes sykdommen en beskadigelse ved bedriftsulykke, som ifølge loven om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. berettiger til skadebot, skal trygdekassen også yde de lægemidler som lægen finner nødvendige til skadens behandling.
4. Hvis sykdommen medfører arbeidsudyktighet, sykepenger, som pr. dag skal utgjøre for:

	Kr.
1ste klasse	0,80
2den klasse	1,40
3dje klasse	2,10
4de klasse	2,80
5te klasse	3,60
6te klasse	4,00

Til medlemmer av klasse 0 betales ikke sykepenger.

5. Arbeidsudyktig efter denne lov er en trygdet, når sykdommen har medført at han helt har mistet arbeidsevnen eller lægen erklærer at helbredelse gjør det nødvendig at han helt avholder sig fra arbeide.

Er den trygdede ikke helt arbeidsudyktig efter foregående ledd, kan trygdekassen tilstå halve sykepenger.

6 juni. 6. Sykepengene skal sammen med betaling som vedkommende
Nr. 18. måtte oppbære for annet arbeide under sykdommen eller
sammen med sykepenge, som han mottar fra mulig privat-,
syke- eller ulykkestrygd, ikke utgjøre mer enn 90 pct. av
hans virkelige arbeidsinntekt ved sykdommens begynnelse.
Hvis en trygdet uten ydelse av arbeide har rett til full
lønn under sykdom, kommer denne bestemmelse ikke til
anvendelse.

7. Ved nedkomst, jordmorhjelp efter bestemmelsen i § 15, 5
og barselpenger i 6 uker, regnet fra og med nedkomstdagen,
samt de siste 2 uker før denne. Barselpengene utgjør pr.
dag det samme som sykepenge efter punkt 4, dog skal de
for medlemmer av klasse 0 være kr. 30. Disse ydelser er
betinget av, at hun i de 10 siste måneder før nedkomsten
har vært medlem av trygdekassen eller godkjent sykekasse.
Avbrytelser i de 10 måneder med inntil 6 uker kommer ikke
i betraktning såfremt hun i de 2 første måneder har vært
uavbrutt medlem.

Inntreier sykdom, ydes istedenfor barselpenger de samme
understøttelser som under andre sykdomstilfelle, dog ikke
mindre enn de i foregående ledd fastsatte ydelser.

8. Bidrag til begravellesomkostninger kr. 75, dog ikke for
personer for hvem ulykkestrygden efter gjeldende lovgiv-
ning plikter å yde begravelleshjelp.

§ 14. Til et medlems ektefelle (hustru eller mann) og for
barn og pleiebarn under 15 år, som forsørges av medlemmet
og i denne lov benevnes bipersoner, skal trygdekassen yde føl-
gende understøttelse:

1. Lægehjelp som nevnt i § 13, 1 samt fysikalsk behandling
efter reglene i § 13, 2.

2. Bidrag til begravellesomkostninger med kr. 75 for ektefelle
og kr. 50 for barn og pleiebarn.

3. Til hustru som ikke selv er medlem, ydes ved nedkomst
jordmorhjelp som nevnt i § 13, 7 samt i barselpenger kr. 30.
Disse ydelser er betinget av, at hennes ektefelle før ned-
komsten har vært medlem av en trygdekasse eller god-
kjent sykekasse i sådan tid som i § 13, 7 bestemt.

4. For barn og pleiebarn under 7 år, som forsørges av med-
lemmet, skal der ydes behandling for medfødte misdannel-
ser, som klumpfot, hofteleddsluksasjon, hareskår, åpen
gane o. lign. Behandlingen overtas av den trygdekasse,
hvorav barnets forsørger til enhver tid er medlem, og ydes
uansett begrensningen i § 19, 2.
§ 15.

1. Lægehjelp i henhold til § 13 ydes enten som fri lægehjelp
ved læger som kassene har kontrakt med, eller i form av

godtgjørelse for lægehjelp efter tariffer med instruks som fastsettes av Kongen (refusjonssystemet). Forandring i eller tillegg til disse tariffer for enkelte kasser kan gjøres av Kongen. 6 juni. Nr. 18.

2. Kontrakt kan foruten å avsluttes mellom den enkelte kasse og læge også opprettes som kollektiv kontrakt mellom de respektive sammenslutninger av kasse og læger.

Kollektiv kontrakt er kun bindende for de kasser og de læger som har tiltrådt den med sin underskrift.

Enhver kontrakt mellom kasser og læger må være godkjent av Rikstrygdeverket, hvis avgjørelse kan innbringes for departementet.

Selv om kontrakt ikke er kommet i stand, skal den som har ledet forhandlingene på kassens eller kassenes side uten opphold sende innberetning til Rikstrygdeverket, som kan påby forhandlinger gjenoptatt.

Til rettledning for trygdekassene kan departementet opstille direktiver for kontraktens innhold.

3. Refusjonssystemet blir gjeldende hvis der ikke opnåes kontrakt med noen læge.

Rikstrygdeverket avgjør hvorvidt og i hvilken utstrekning refusjonssystemet skal gjelde når kontraktens avslutning kun finner sted med enkelte av kassedistriktets læger.

4. Når der mellom en sykekasse og en læge er avsluttet kontrakt, har lægen intet rettskrav på godtgjørelse av de trygdede for ydet lægehjelp.

5. For ydelse av jordmorhjelp får punktene 1—4 tilsvarende anvendelse.

§ 16.

1. Skyssgodtgjørelse for lægers reiser i sykdomstilfelle som trygdekassen betaler godtgjørelse for, utredes av kassen direkte til lægen, hvis patienten ikke har vært i stand til å innfinne sig hos ham. Dersom det er nødvendig at en trygdet foretar reise til læge eller sykehus, tilkommer han skyssgodtgjørelse av kassen hvis befordringen ikke med rimelighet kan skje med egne eller husbonds befordringsmidler.

De nærmere regler om skyssgodtgjørelsen — derunder om fordeling av skyssutgiftene på flere forretninger — gis av Kongen i de instruks som blir fastsatt efter § 15, 1, hvis det ikke ved kontrakt er truffet særskilte bestemmelser herom.

2. Skyssgodtgjørelse til jordmor kan inngå i en kasses ydelser, når kassens beslutning herom er godkjent av Rikstrygdeverket.

6 juni.

§ 17.

Nr. 18.

1. Istedenfor de i § 13, 1, 4 og 7 og § 14, 1, 3 og 4 fastsatte ydelser skal der ydes den trygdede fri kur og pleie i offentlig sykehus eller dermed likestillet kuranstalt og i offentlig fødehjem, hvis dertil er anledning og behandling i hjemmet ikke forsvarlig kan skje.

Hvis nogen innlegges i andre enn offentlige sykehus eller fødehjem, hefter ikke kassen for de utgifter som måtte overstige hvad behandlingen vilde ha kostet ved distriktets offentlige sykehus. Herfra undtas tilfelle hvor øieblikkelig innleggelse var nødvendig og billigere sykehusbehandling ikke kunde skaffes.

Rikstrygdeverket kan bestemme i hvilke tilfelle også andre sykehus skal kunne likestilles med offentlige.

2. Under opphold i sykehus og fødehjem bortfaller sykepenger og barselpenger efter § 13, 4 og 7, men hvis den syke har ektefelle, eller der sammen med ham bor personer hvis underhold medlemmet bestrider og efter loven plikter å bestride, skal der ydes disse familiepenge beregnet av de i § 13, 4 fastsatte sykepenger med 25 pct. hvis der er en, 50 pct. hvis der er to eller tre og 75 pct. hvis der er fire eller flere sådanne forsørgede.

§ 18.

1. Sykepenger efter § 13, 4 betales for alle ukedager undtagen søndager, dog ikke for de 3 første dager, søndag innbefattet, regnet fra den dag arbeidsudyktighet inntreer i hvert enkelt sykdomstilfelle.

Sykepenger beregnes tidligst fra og med den dag læge søkes. Kassen kan gjøre undtagelse herfra når det på fyldestgjørende måte godtgjøres at sykdommen har medført arbeidsudyktighet fra et bestemt tidligere tidspunkt.

2. Barselpenger for medlem i 1—6 inntektsklasse betales for alle ukedager undtagen søndager.
3. Sykehusbehandling og opphold i fødehjem betales for alle ukedager fra og med innleggelsesdagen.
4. Under medlemmets opphold i sykehus eller fødehjem betales familiepenge for alle dager undtagen søndager.
5. Sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ydes inntil 39 uker i alt for en og samme sykdom, dog ikke over 26 uker i ett år.

Gjelder det tuberkuløse sykdommer eller kreftsykdommer, ydes sykepenger og sykehusbehandling i inntil 39 uker i ett år.

Med år forståes understøttelsesår (12 på hinannen følgende måneder) regnet fra første understøttelsesdag (sykepenger eller sykehusdag).

6. Er sykepenger eller sykehusbehandling for samme sykdom ydet i perioder, slås disse sammen ved beregningen av uketallet. 6 juni. Nr. 18.

Har medlemmet vært arbeidsdyktig og betalt premie i minst ett år regnet fra ophøret av siste understøttelse, blir inntredende arbeidsudyktighet av samme sykdom å anse som forårsaket av ny sykdom.

7. Er sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ydet i 39 uker for en og samme sykdom, kan ikke sykepenger eller sykehusbehandling ytterligere ydes for denne, medmindre medlemmet har vært arbeidsdyktig og betalt premie i minst 2 år regnet fra ophøret av siste understøttelse for denne sykdom.

8. Rett til understøttelse er i alle tilfelle betinget av at vedkommende er medlem når sykdom, tilbakefall av sykdom, eller arbeidsudyktighet inntreffer.

9. Ved beregning av understøttelsens varighet medregnes også den tid hvori medlemmet måtte ha oppebåret understøttelse for samme sykdom i andre kasser eller hvori den trygdede måtte ha vært forpleiet for offentlig regning i henhold til § 22 eller for militærvesenets regning efter § 21.

10. Retten til lægehjelp under sykdom inntreder for medlem og biperson ved medlemskapets begynnelse og avbrytes ved dets ophør.

11. Sykehusbehandling til bipersoner ydes i inntil 26 uker for en og samme sykdom. Er understøttelsen ydet i flere perioder, slås disse sammen ved beregningen.

For øvrig får denne paragrafs punkt 8 og 9 tilsvarende anvendelse.

12. Har en kasse overtatt sykehusbehandling av en biperson og innleggelse funnet sted, skal kassen betale behandlingen i lovmessig tid selv om bipersonens forsørger senere uttrer som medlem eller overgår til en annen kasse.

13. Ophold i fødehem for medlem i 1—6 inntektsklasse ydes inntil 8 uker og for medlem i klasse 0 samt for medlems hustru inntil 15 dager.

Kapitel VII.

Begrensning i ydelsesplikten.

§ 19.

1. En sykdom anses efter denne lov inntreådtt fra den dag læge første gang søktes for den, hvis det ikke på annen måte godtgjøres at vedkommende har vært syk fra et tidligere tidspunkt.

2. Sykdom inntreådtt i tidsrum hvori vedkommende ikke har vært trygdet i nogen trygdekasse eller godkjent sykekasse,

6 juni.
Nr. 18.

berettiger ikke til understøttelse efter denne lov, medmindre sygdommen ikke har gitt symptomer i minst ett år. I så fall skal den betraktes som ny sykdom.

3. Sykdom, som inntreffer før medlemskap som pliktig trygdet har vart i 14 dager, berettiger ikke til sykepenger, medmindre det godtgjøres at vedkommende umiddelbart forut har vært medlem av nogen annen trygdekasse eller godkjent sykekasse i minst tilsvarende tid eller sykdommen skyldes et ulykkestilfelle.

4. Trygdekassen har adgang til ved innmeldelse eller senere å forlange enhver trygdet undersøkt av en av kassen anvist læge for å få bragt på det rene om han lider av nogen sykdom som kassen efter loven ikke er forpliktet til å yde understøttelse for. Undersøkelsen betales av kassen.

§ 20.

1. Skyldes sykdommen en beskadigelse ved bedriftsulykke som ifølge loven om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. berettiger til skadebot, plikter en trygdekasse ikke å yde understøttelse for lengere tid enn til og med den 10de dag fra den dag skaden inntraff. Rikstrygdeverket kan dog forlange at behandling og understøttelse i sykekassen fortsettes efter reglene i denne lov, idet Rikstrygdeverket av de ulykkestrygden for arbeidere tilhørende midler skal godtgjøre samtlige utgifter efter utløpet av de 10 første dager. I intet tilfelle plikter trygdekassen for samme skadetilfelle å yde sykeunderstøttelse lenger enn til den dag, da den skadede får invaliderente i henhold til nogen av de gjeldende ulykkestrygdelover.

2. Ved sykdom som nevnt i foregående punkt skal mulige utgifter til transport eller andre ekstraordinære foranstaltninger også utredes av ulykkestrygden. Nærmere bestemmelse herom fastsettes av Rikstrygdeverket.

§ 21.

1. Når en trygdet blir syk under utøvelse av sine militære plikter ydes ikke understøttelse av trygdekassen, men av militærvesenet.

2. Hvis trygdekassen har ydet nogen understøttelse enten på grunn av manglende opplysninger om militærtjenesten eller efter militærvesenets anmodning, har den krav på å få det utlagte beløp tilbakebetalt av militærvesenet.

3. For nytt anfall av samme sykdom som inntreffer utenfor militærtjenesten ydes understøttelse av trygdekassen.

4. Når en trygdet forpleies i sykehus for militærvesenets regning, skal kassen i tilfelle yde familiepenger efter § 17, 2 fra den dag den militære tjenstgjøring skulde opphøre med fradrag av det som måtte oppebæres av militærvesenet.

§ 22.

1. Trygdekassenes forpliktelser til å yde de i § 13,1, jfr. § 14,1 og § 17 omhandlede understøttelser bortfaller fra det tidspunkt betingelsen for behandling eller forpleining for offentlig regning foreligger i henhold til lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 eller lov angående spedalskes avsondring og innleggelse i offentlige pleiehjem eller anstalt av 6 juni 1885 eller lov angående sinnssykes behandling og forpleining av 5 juni 1925 eller angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 juni 1900 eller sjømannsloven av 16 februar 1923. På forlangende av trygdekassen er vedkommende offentlige myndighet pliktig til å meddele om betingelsene for behandling for offentlig regning efter de nevnte lover er til stede og fra hvilket tidspunkt disse betingelser er inntrådt.

Ved fastsettelsen av tidspunktet bortses fra hvad trygdekassen foreløbig måtte ha foretatt til den sykes behandling. Trygdekassen skal i tilfelle være berettiget til å få sine foreløbige utgifter dekket av vedkommende myndighet.

2. Når der ydes et medlem forpleining for offentlig regning, finner reglene i § 17, 2 anvendelse med hensyn til sykekassens plikt til å yde familiepenges. Det offentliges utlegg til behandling og forpleining kan ikke kreves erstattet av medlemmet, forsåvidt angår det tidsrum i hvilket behandlingen og forpleiningen vilde ha påligget trygdekassen hvis sykdommen hadde vedkommet denne.

§ 23. I kommuner med kommunalt ansatte læger eller jordmødre, som skal yde fri lægehjelp eller jordmorhjelp til kommunens innvånere, bortfaller kassens plikt til å yde lægehjelp eller jordmorhjelp efter § 13, 1 og 7 og § 14, 1 og 3 fra den tid Rikstrygdeverket efter forslag fra kassens styre bestemmer.

Kapitel VIII.

Melding av sykdom, nedkomst og dødsfall. Kontroll.

§ 24.

1. Når sykdom — derunder innbefattet beskadigelse ved ulykkestilfelle — rammer nogen trygdet, skal vedkommende snarest og senest innen 14 dager gi trygdekassen meddelelse derom, ledsaget av sådan bevidnelse som i loven bestemt.
2. I tilfelle av nedkomst skal likeledes vedkommende snarest mulig gi trygdekassen meddelelse derom.
3. Trygdet person som krever sykepenges plikter på anmodning å gi trygdekassen opplysninger om sin arbeidsinntekt

6 juni.
Nr. 18.

og sin forsørgelsesplikt ved sykdommens begynnelse, om han har lønn eller nogen arbeidsinntekt under sykdommen, og om han har understøttelse av det offentlige eller av privat trygd.

4. Trygdekassen avgjør derefter om vedkommende er berettiget til understøttelse, hvorefter den i tilfelle treffer de nødvendige forføyninger til den sykes behandling.
5. Hvis et medlem av en trygdekasse er blitt beskadiget ved bedriftsulykke har Rikstrygdeverket snarest mulig å underrette trygdekassen om hvorvidt skaden godkjennes, samt om medlemmet i tilfelle efter utløpet av de 10 første dager skal behandles for ulykkestrygdens regning.
6. Når et medlem eller en biperson dør skal den som gjør krav på begravelshjelp snarest mulig og senest innen en måned melde dødsfallet til trygdekassen.

§ 25. Trygdekassen skal føre kontroll med den syke og med utbetalingene.

Rikstrygdeverket kan, efterat kassens uttalelse er innhentet, bestemme at der for en enkelt eller flere kasser i fellesskap skal ansettes kontrolløge. Denne ansettes av vedkommende kasses styre. Ansettelsen og vilkårene derfor må godkjennes av Rikstrygdeverket.

Skal kontrolløgens virksomhet omfatte flere kasser, og disse ikke blir enige om ansettelsen eller vilkårene derfor, avgjøres saken av Rikstrygdeverket.

For kontrolløgers virksomhet fastsettes instruks der godkjennes av Rikstrygdeverket.

Utgiftene til kontrolløge utredes av vedkommende trygdekasses midler. Hvis han skal virke i flere kasser, bestemmer Rikstrygdeverket hvorledes utgiftene skal fordeles mellom kassene.

§ 26. Vedkommende departement kan for kortere eller lengere tid frata en læge rett til å praktisere for trygdekasse, når han gjør sig skyldig i misbruk overfor en kasse, eller han ikke forsvarlig skjøtter sin lægegjerning eller ikke oppfyller sine plikter som kasseløge, eller han ikke etterkommer beslutning fattet av tvistemålsnevnden. Før sådan avgjørelse treffes skal saken være forelagt Rikstrygdeverket til uttalelse.

Er en læge fratatt retten til å praktisere for trygdekasser, opphører straks ethvert kontraktforhold med ham, og kassene er hverken forpliktet til å betale de trygdede godtgjørelse for lægehjelp utført av nevnte læge eller til å yde annen understøttelse på grunnlag av erklæringer fra ham.

Kapitel IX.

6 juni.

Nr. 18.

Om utbetaling.

§ 27.

1. Når læge og jordmorhjelp skal betales efter enkelttydelse, ydes honorar eller godtgjørelse kun efter spesifisert regning som for lægehjelpens vedkommende må inneholde angivelse av sykdomsdiagnose og datum for de utførte lægeforretninger med angivelse av tariffnummer. Disse regninger og de erklæringer som er nevnt i punkt 3 skrives på formular som er godkjent av Rikstrygdeverket.

Den læge som har undersøkt eller behandlet en trygdet skal på anmodning uten særskilt godtgjørelse også utferdige erklæringer om arbeidsudyktighet etter punkt 2, jfr. § 13, 4 og 5.

2. Ved krav om sykepenger må den trygdede fremlegge erklæring fra læge. Erklæringen eller sykemeldingen som skal være skrevet på formular godkjent av Rikstrygdeverket, må foruten sykdomsdiagnosen inneholde alle nødvendige opplysninger for kassens bedømmelse av retten til understøttelse.

Senere i samme sykdom er lægens attestasjon for fortsatt arbeidsudyktighet tilstrekkelig. Hvor tilveiebringelse av denne attest vilde medføre særlige vanskeligheter eller omkostninger kan trygdekassen godkjenne annen fyldestgjørende bevidnelse. Kassen kan som betingelse for å utbetale sykepenger også forlange attestasjon fra den trygdedes arbeidsgiver.

3. Barselpenger betales kun etter erklæring fra jordmor eller læge.

4. Sykepenger etter § 13, 4 og familiepenger etter § 17, 2 utbetales efterskuddsvis hver uke, hvis kassen ikke fastsetter andre terminer.

Trygdekassens kontor skal være åpent minst en bestemt ukedag for utbetaling av sykepenger.

5. Barselpenger betales mot lovmessig bevidnelse til barselkvinnen personlig eller til den hun eller kassen bestemmer. Etter kassens nærmere bestemmelse kan betaling skje med det hele beløp på en gang eller porsjonsvis.

Barselpenger skal betales fullt ut, selv om barselkvinnen eller barnet dør.

6. Begravelseshjelp betales mot dødsattest fra læge eller annen fyldestgjørende bevidnelse.

Er dødsfall inntruffet etter sykeunderstøttelsens ophør, betales begravelseshjelp, selv om vedkommende er uttrådt som medlem, når arbeidsudyktigheten vedvarte til døden,

6 juni.
Nr. 18.

og døden inntrådte som følge av den samme sykdom innen et år efter sykeunderstøttelsens ophør.

For bipersoner betales begravelsesbidrag kun når forsørgeren er medlem på det tidspunkt dødsfallet inntreffer.

7. Begravelseshjelpen, eller den del av den som er medgått til begravelsesomkostninger, utbetales til den som har besørget begravelsen. Mulig overskudd betales til den avdødes ektefelle eller barn. Finnes ingen sådanne etterlatte, faller det tiloversblevne tilbake til kassen.

§ 28. Trygdedes krav på ydelser efter denne lov som fremsettes mer enn 6 måneder efter utløpet av den frist som er fastsatt for utbetaling av ydelsen, kan ikke gjøres gjeldende mot kassen.

§ 29.

1. Når et medlem under en sykdom går over fra en trygdekasse til en annen, påhviler den videre understøttelse den nye kasse, hvis ikke vedkommende på nevnte tidspunkt oppebærer sykepenger eller barselpenger eller ligger på sykehus. I siste fall påhviler den videre understøttelse den gamle kasse så lenge sykepenger eller sykehusophold fortvarende ydes.

2. Når en trygdet person er eller blir syk under ophold utenfor sin kasses distrikt, skal opholdsstedets trygdekasse på anmodning yde den nødvendige assistanse med sykehusbehandling, utbetalinger, kontroll m. v.

§ 30.

1. For trygdet person efter § 3, 1 plikter arbeidsgiveren, så lenge den trygdede forblir i utlandet, å besørge den understøttelse som trygdekassen ellers skulde ha ydet mot refusjon av kassen efter denne lovs regler, dog ikke med høiere beløp enn behandlingen vilde ha kostet her i landet.
2. Hvis en person under ophold i utlandet i henhold til § 3, 2 blir berettiget til understøttelse efter denne lov, skal utgiftene herved godtgjøres ham av trygdekassen efter denne lov med samme begrensning som i punkt 1 nevnt.

§ 31.

1. Hvis en trygdet får full lønn under sykdom, er arbeidsgiveren berettiget til enten å oppebære medlemmets pengeunderstøttelse eller til å gjøre et fradrag i lønnen svarende til pengeunderstøttelsen.
2. Når en tjener som bor hos sin husbond blir syk og efter lægens skjønn ikke uten ulemper kan innlegges i sykehus, skal husbonden yde ham forpleining i sitt hus i inntil 4 uker. Dog ophører husbondens plikt når tjeneren efter opsigelse eller av annen årsak trer ut av tjenesteforholdet. Plikten bortfaller også hvis vedkommende er syk ved tiltredelsen

av tjenesten og når det gjelder sinnssykdommer eller smitt- 6 juni.
somme sykdommer som er gjenstand for det offentliges Nr. 18.
forsorg.

3. For understøttelse av syke sjømenn, fiskere eller fangstmenn eller andre som er trygdet efter denne lov og som inngår under sjømannsloven, gjelder følgende bestemmelser:

a. For det tidsrum hvori sjømannen forpleies ombord, utredes pliktige sykepenge til den for hvis regning forpleiningen skjer.

b. For det tidsrum hvori sjømannen forpleies på sykehus i utenlandsk havn, blir utgiftene hermed for den tid hvori understøttelse pliktes av trygdekassen, av kassen å godtgjøre den for hvis regning forpleiningen skjer. På samme måte forholdes med utgiftene ved forpleining på sjømannshjem eller lignende i utenlandsk havn, heri innbefattet godtgjørelse til læge utenfor hjemmet. I tilfelle utredes derhos familiepenge overensstemmende med § 17,2.

c. Ved forpleining innenlands bortfaller rederiets forpleiningsplikt efter sjømannsloven for det tidsrum, hvori understøttelse ydes av trygdekassen efter denne lov.

d. For det tidsrum hvori den syke oppebærer hyre, betales pengeunderstøttelsene til rederen.

Kapitel X.

Om tap av rettigheter.

§ 32.

1. Understøttelse efter denne lov ydes kun til trygdede som opholder sig her i riket.

2. Undtatt fra denne bestemmelse er:

a. trygdede som omhandles i § 2, 1, a, dog ikke deres bipersoner, når disse er bosatt i utlandet og medlemmet ikke er norsk statsborger,

b. trygdede som omhandles i § 3,

c. trygdede som arbeider i norsk grensedistrikt, men er bosatt på den annen side av grensen.

Bipersoner, hvis forsørger er understøttelsesberettiget efter litra b—c, ydes i sykdomstilfelle som inntreffer under opphold utenfor riket understøttelse efter denne lovs regler, dog ikke med høiere beløp enn behandlingen vilde ha kostet her i landet.

3. Trygdekassen kan helt eller delvis nekte understøttelse til trygdede

a. som ikke betaler medlemspremie i henhold til § 34, 3,

b. som uten rimelig grunn eller hjemmel i lov undlater å etterkomme en kasses beslutning om innleggelse i syke-

6 juni.
Nr. 18.

- hus eller fødehjem. Trygdekassen skal dog betale familiepen-
ger,
- c. som uten gyldig grunn undlater å gi de i § 24, 1—3 påbudte anmeldelser eller opplysninger eller gir uriktige opplysninger,
 - d. som undlater under sykdom å etterkomme lægens eller kassens forskrifter.
 - e. som under sykdom gjør sig skyldig i grov skjodesløshet med hensyn til sin helbred,
 - f. som nekter å la sig undersøke av kontrolllege,
 - g. som under sykdom forlater kassedistriktet uten kassens samtykke.
4. Trygdet person som ved forsett eller beruselse har pådratt sig sykdom, mister retten til sykepen-
ger, men kassen kan yde sykehusbehandling.
Familiepen-
ger efter § 17, 2 skal dog betales, selv om kassen ikke betaler for sykehusophold.
- Samtlige ydelser i anledning av de her omhandlede sykdomstilfelle kan sykekassen kreve erstattet av den trygdede.
5. Trygdet person som ved forstillelse eller ved uriktige opplysninger om sin sykdom, arbeids- og forsørgelsesforhold eller inntekt uberettiget har oppebåret understøttelse plikter å tilbakebetale kassen dens hadde utgifter.

Kapitel XI.

Premier, regnskap og fond.

§ 33.

1. Til bestridelse av sine utgifter har en trygdekasse rett til å innkreve premie efter den for kassen gjeldende tariff.
2. Som grunnlag for fastsettelsen av kassenes premietariffer fastsetter Kongen efter forslag fra Rikstrygdeverket, en normaltariff som utregnes således at premien for hver inntektsklasse i syketrygden nøiaktig svarer til gjennomsnittsutgiftene for vedkommende klasse i det år som legges til grunn for utregningen. Normaltariffen revideres minst hvert 5te år.
3. En trygdekasses premietariff fastsettes av Rikstrygdeverket efter at kassestyret er gitt anledning til å uttale sig. Tariffen som skal angi medlemmets ukepremie, fastsettes i almindelighet således at premien skal dekke utgiftene i vedkommende klasse og gi adgang til å legge op et reservefond.
4. Hvis en kasses premietariff eller en tariffsats viser sig å være for høi eller for lav, kan Rikstrygdeverket forandre den efterat kassens styre er gitt anledning til å uttale sig.

Sådanne forandringer kan kun finne sted fra første mandag i et kvartal.

6 juni.
Nr. 18.

Tariffnedsettelse kan som regel ikke foretas så lenge en kasses reservefond er mindre enn kr. 25 beregnet pr. medlem.

5. Påfører en bedrift eller en gruppe av bedrifter trygdekassen særlig store utgifter, kan der fastsettes en for denne enkelte bedrift eller bedriftsgruppe gjeldende særtariff.
6. Premien beregnes alltid for en hel kalenderuke, uansett hvilken dag i uken trygdeplikten er inntrådt eller ophørt, eller frivillig trygd trådt i kraft.

Ved skifte av arbeidsgiver skal der dog ikke for nogen del av en uke erlegges premie gjennom begge arbeidsgivere.

Den trygdede eller hans nye arbeidsgiver må godtgjøre at premien allerede er betalt for vedkommende uke gjennom den forrige arbeidsgiver.

7. Den premie som er beregnet for en trygdet, blir å betale:
 - a. For pliktig medlem: med $\frac{6}{10}$ av medlemmet selv, $\frac{1}{10}$ av hans arbeidsgiver, $\frac{1}{10}$ av kommunen og $\frac{2}{10}$ av staten.
 - b. For frivillig medlem: med $\frac{7}{10}$ av medlemmet selv, $\frac{1}{10}$ av kommunen og $\frac{2}{10}$ av staten.

Inngår pliktig eller frivillig medlem under et ved bergverk, fabrikk eller bruk bestående særskilt fattigvesen, utreder vedkommende bedrift den andel av premien som ellers skulde påhvilt kommunen.

8. Har en kommune for sine innvånere helt overtatt nogen av de i § 23 nevnte ydelser, får kommunen et årlig statsbidrag svarende til hvad staten ved denne ordning må antas å innspare i bidrag til vedkommende trygdekasse samt i tilfelle skyssutgifter til fattige syke.

Statsbidraget ydes efter regler som bestemmes av Kongen efter forslag av Rikstrygdeverket. Det fastsettes av vedkommende departement efter forslag av Rikstrygdeverket.
§ 34.

1. Arbeidsgiveren skal innbetale medlemmets og sin egen premieandel underrett efterskuddsvis pr. måned eller pr. kvartal efter kassens nærmere bestemmelse.

Kassen kan fastsette forskjellige terminer for de forskjellige arbeidsforhold, likesom den i særlige tilfelle kan forlange premien innbetalt pr. uke.

Forfallsdag er første mandag i kommende termin.

2. Hvis premien ikke betales ved forfall, kan kassen beregne $\frac{1}{2}$ pct. rente pr. måned. Deler av måned regnes som hel måned.
3. Hvis premien viser sig uerholdelig hos arbeidsgiveren, kan trygdekassen forlange medlemmets premieandel fremtidig innbetalt av den trygdede.

6 juni.
Nr. 18.

Er der gitt medlemmets arbeidsgiver underretning om avholdt utpantning i henhold til § 71, 1 annet passus, er han under personlig ansvar forpliktet til å tilbakeholde medlemmets premieandel efter trygdekassens nærmere bestemmelse. Det tilbakeholdte beløp skal holdes adskilt i egen kasse og kan kreves innbetalt til trygdekassen senest 14 dager efter utløpet av den premietermi som fratrekket gjelder.

Plikten til å holde premien adskilt i egen kasse gjelder også for premieandel som er fratrasket i henhold til nærværende paragrafs punkt 4.

4. Arbeidsgiveren har rett til ved hver lønningstermi å fratrekke medlemmets premieandel i lønnen. Undlater han dette, kan han ikke kreve dekning av medlemmet, såfremt det er gått 3 måneder siden vedkommende lønningstermi eller siden medlemmet har forlatt tjenesten.
5. Trygdepliktige som mottar sin lønn av tredjemann eller som ingen kontantlønn har, skal innbetale sin premieandel til arbeidsgiveren til termi som i punkt 1 nevnt.
6. Premien for lærlinger, volontører etc. som ingen lønn oppebærer, utredes helt av arbeidsgiveren.
7. Når trygdeplikt oppfylles ved frivillig trygd skal arbeidsgiveren godtgjøre medlemmet den premieandel som under pliktig trygd vilde falt på ham.
8. For de pliktige trygdede som efter punkt 3 er pålagt å innbetale sin premie selv, har kassen adgang til å tilbakeholde skyldig premie i tilgodehavende sykepenger.

§ 35.

1. Hel premiefritagelse inntreder foruten ved de i § 4 nevnte tilfelle
 - a. for medlemmer i 1—6 inntektsklasse for den tid vedkommende oppebærer sykepenger eller barselpenger, forpleies i sykehus eller fødehem for kassens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt,
 - b. for medlemmer av klasse 0 for den tid vedkommende forpleies i sykehus for kassens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt.
2. Premiefritagelse gjelder kun for de fulle kalenderuker i hvilke medlemmer nyder sykepenger m. v., heri innbefattet de 3 ventedager som er nevnt i § 18, 1.
3. Halv premiefritagelse inntreder for fastlønte militærpersoner for tidsrum hvori de utfører militære plikter og derfor efter § 21 i tilfelle av sykdom tilkommer understøttelse for militærvesenets regning.

§ 36.

6 juni.

Nr. 18.

1. Kommunens premieandel utbetales trygdekassen forskuddsvis hvert halvår med beløp avpasset efter foregående års premieinntekt. Endelig avregning finner sted efter hvert års utgang.
2. Statens premieandel utbetales av Rikstrygdeverket forskuddsvis i løpet av hvert halve år med beløp avpasset efter det foregående års premieinntekt. Den endelig beregning av det forløpne års premieandel foretas av Rikstrygdeverket når kassen har innsendt revidert regnskapsutdrag i henhold til bestemmelsen i § 38, 5.
3. Av statens premieandel blir inntil 20 pct. å holde tilbake og legge til et reguleringsfond for syketrygden.

Innen utgangen av hvert år bestemmer Kongen hvor stor brøkdel der skal tilbakeholdes for kommende år.

4. Hvis reguleringsfondet utgjør minst 12 kroner pr. medlem, beregnet efter siste offentlige statistikk, kan Kongen bestemme at den i forrige ledd omhandlede brøkdel helt eller delvis tas til inntekt for statskassen.

§ 37.

1. Hvis en kasses årsregnskap viser større inntekt enn utgift, blir overskuddet å avsette til et reservefond for kassen efter regler som fastsettes av Rikstrygdeverket.
2. Reservefondets midler innsettes i sparebank eller anbringes i stats- eller statsgaranterte obligasjoner.

Annen anbringelse må godkjennes av Rikstrygdeverket.

3. Reservefondet anvendes til dekning av mulig driftsunderskudd i kassen. Hvis fondet gjennom to år har hatt en størrelse svarende til minst 25 kroner pr. medlem, kan det overskytende samt renter anvendes til øiemed som står i forbindelse med sykepleien, således til ydelse av tannbehandling, medisin, opprettelse av eller til støtte for sykehus, føde-, tuberkulose- eller rekonvalesenthjem o. l.

For sådan anvendelse kreves godkjennelse av Rikstrygdeverket.

§ 38.

1. Trygdekassenes regnskapsår utløper den 31 desember.
2. Trygdekassens midler skal holdes adskilt fra alle andre midler som forretningsføreren måtte ha til forvaltning.
3. Trygdekassenes regnskaper føres efter Rikstrygdeverkets forskrifter. Hvis en kasse ønsker å benytte et annet regnskapssystem, må dette godkjennes av Rikstrygdeverket.
4. Kassens regnskap skal være oppgjort innen utgangen av februar måned. Innen utgangen av mars måned skal årsregnskapet være revidert og forelagt kassens styre som innen 15 april sender det til kommunestyret til desisjon.

6 juni.
Nr. 18.

Opstår der tvist mellem kassen og desisjonsmyndighetene forelægges saken for Rikstrygdeverket til endelig avgjørelse.

5. Så snart årsregnskapet er revidert skal kassen sende Rikstrygdeverket et regnskapsutdrag underskrevet av forretningsføreren og revisorene. Likeledes de statistiske opgaver og andre opplysninger som Rikstrygdeverket bestemmer. Utdraget innsendes innen 1 april.
6. Utdrag av regnskapet utlegges på kassens kontor.

Kapitel XII.

Syketrygdens lokale organer.

§ 39.

1. I hver av rikets kommuner skal der være en offentlig trygdekasse, eller hvis kommunestyret finner det påkrevet og Rikstrygdeverket dertil gir sitt samtykke, flere sådanne kasser.
2. Når en kommune deles, to kommuner slås sammen eller grensene mellom dem reguleres, treffer Rikstrygdeverket de fornødne bestemmelser med hensyn til deling eller sammenslutning av trygdekassene eller overførsel av medlemmene og tidspunktet herfor.

§ 40. En trygdekasse er et eget rettssubjekt. For kassens forpliktelser hefter kun dens formue.

§ 41.

1. Hver trygdekasse skal ha et styre bestående av 5 medlemmer, hvorav 3 trygdede og 1 innskuddspliktig arbeidsgiver, som tillikemed personlige varamenn, velges av kommunestyret for 3 år om gangen.

Styret velger selv formann og næstformann.

2. Valgbare er enhver som er stemmeberettiget efter lov om stortingsvalg, dog ikke kassens forretningsfører og revisor, andre lønnede tjenestemenn i kassen eller læger eller jordmødre som praktiserer for kassen i henhold til kontrakt.
3. Styret fungerer til nytt styre er valgt.
4. Ophører et styremedlem å være valgbar efter 1ste og 2net punkt, uttrer han av styret. Ved uttreden utenfor tur rykker den tilsvarende varamann op som fast medlem av styret. For øvrig tilkalles vedkommende varamann til å delta i møter når et styremedlem har forfall.
5. Hvis der i en valgperiode uttrer så mange styremedlemmer eller varamenn at styret ikke blir fulltallig, skal kommunestyret foreta suppleringsvalg.
6. Enhver som er valgbar efter denne lov er pliktig til å motta valg, medmindre han er over 60 år, er overformynder, er medlem av formannskapet eller har fungert som styremedlem i en valgperiode.

7. Når valg av styre har funnet sted, skal kommunens ord- 6 juni.
fører straks underrette de valgte samt forretningsføreren Nr. 18.
og Rikstrygdeverket om valget.

§ 42. Kommunestyret kan, etterat styrets uttalelse er inn-
hentet, og med Rikstrygdeverkets godkjennelse, beslutte at for-
mannen skal tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

Denne godtgjørelse som ikke blir å regne som inntekt i
tilfelle av spørsmål om trygdeplikt i henhold til § 1, eller adgang
til frivillig trygd efter § 8, 1, a, skal utredes av trygdekassen.

På samme måte som ovenfor nevnt kan der tilståes styrets
medlemmer skyssgodtgjørelse for deltagelse i styremøter, når
den samlede veilengde frem og tilbake overstiger 20 km.

§ 43.

1. Det påligger styret:

- a. å føre tilsyn med at kassens virksomhet drives overens-
stemmende med loven og forskrifter gitt i henhold til
denne,
- b. i tilfelle å avgi uttalelse om premietariff for kassen og
behandle andre spørsmål som Rikstrygdeverket måtte
forelegge det,
- c. å gjennomgå kassens regnskap og oversende det til kom-
munestyret,
- d. å avgi forslag om ansettelse eller opsigelse av forret-
ningsfører og andre faste tjenestemenn,
- e. å avgi uttalelse om godtgjørelse til formann, skyssgodt-
gjørelse til styremedlemmer samt forslag til lønn for
forretningsføreren, revisorer og andre faste tjeneste-
menn,
- f. å bevilge kontorutgifter,
- g. å forhandle om og slutte kontrakt med læger, jordmødre,
sykehuser etc.,
- h. å anbringe kassens midler,
- i. å behandle spørsmål om optagelse av lån for kassen,
- k. gjennom formannen å representere kassen i alle retts-
forhold.

2. Styret holder møte minst 2 ganger årlig og ellers så ofte
forholdene krever det eller når formannen eller 2 medlem-
mer forlanger møte holdt.

Styret er vedtaksdyktig når minst 3 medlemmer møter.
Formannen eller næstformannen må alltid være til stede.

I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.
Til styremøtene varsles også forretningsføreren som plik-
ter å delta i styrets møter, dog uten stemme.

3. I styrets møter føres forhandlingsprotokoll.

Er et styremedlem eller forretningsføreren uenig i en be-
slutning, skal der gjøres tilføielse herom i protokollen.

6 juni.
Nr. 18.

Finner forretningsføreren eller et medlem av styret at en beslutning er ulovlig, skal utskrift av protokollen med nødvendige opplysninger senest innen 14 dager sendes Rikstrygdeverket til godkjenning.

Rikstrygdeverket kan opheve en beslutning som det finner ulovhjemlet. Inntil Rikstrygdeverkets avgjørelse foreligger, blir iverksettelsen av beslutningen å utsette.
§ 44.

1. Hver trygdekasse skal ha en forretningsfører som ansettes av kommunestyret etter innstilling fra kassens styre. Ansettelsen må for å bli gyldig godkjennes av Rikstrygdeverket.
2. Spørsmål om opsigelse eller avskjedigelse av forretningsføreren avgjøres etter samme regler som gjelder ved ansettelse.

Når forholdene krever det, kan Rikstrygdeverket suspendere eller avskjedige forretningsføreren.

Vedtak om avskjedigelse, opsigelse eller suspensjon av en forretningsfører kan bringes inn for departementet til endelig avgjørelse.

3. Forretningsføreren har å lede kassens virksomhet overensstemmende med loven og forskrifter gitt i henhold til denne.

Når en avgjørelse etter denne lov skal treffes av trygdekassen, tilligger den forretningsføreren, medmindre den etter denne lov er henlagt til styret. Forretningsførerens avgjørelse kan dog innbringes for styret.

4. Tvist mellom styret og forretningsføreren om utstrekningen av deres myndighet kan bringes inn for Rikstrygdeverket hvis avgjørelse er bindende.
5. Kommunen er ansvarlig for forretningsførerens og andre i kassen ansatte tjenestemenns oppebørsler og den kan for disse kreve behørig sikkerhet stillet.
§ 45.

1. Hvis der til kassens administrasjon trenges andre faste tjenestemenn enn forretningsfører, ansettes disse av formannskapet etter innstilling av kassens styre.

Ansettelsene må for å være gyldige godkjennes av Rikstrygdeverket.

2. Spørsmål om opsigelse eller avskjedigelse av de i 1ste punkt nevnte tjenestemenn avgjøres etter samme regler som gjelder ved ansettelse.

Når forholdene krever det, kan Rikstrygdeverket suspendere eller avskjedige vedkommende tjenestemann.

3. Kommunens ordfører, viceordfører eller nogen av styrets medlemmer eller nogen av kassens læger eller jordmødre kan ikke være lønnede tjenestemenn i trygdekassen.

4. Til å utføre behandlinger som kassen plikter å yde kan kassens styre ansette sykepleiersker og sykegymnaster m. v. Ansettes sådanne fast, må ansettelsen for å være gyldig godkjennes av Rikstrygdeverket.

§ 46.

1. Kommunestyret ansetter en eller flere revisorer til å gjennomgå trygdekassens regnskaper samt bestemmer deres godtgjørelse, etterat styrets forslag er avgitt. Lønnsansettelsen må godkjennes av Rikstrygdeverket.
2. Revisorene skal revidere regnskapene i henhold til instruks vedtatt av Rikstrygdeverket etter forslag av kommunestyret.

§ 47. Forretningsførerens og de øvrige faste tjenstemenns lønn fastsettes av kommunestyret etter forslag av kassestyret. Lønningene skal godkjennes av Rikstrygdeverket. Rikstrygdeverkets vedtak kan bringes inn for departementet, hvis avgjørelse er bindende for kommunen.

§ 48.

1. Hvis en trygdekasse er felles lokalt organ for flere trygder som sorterer under Rikstrygdeverket, fastsetter Rikstrygdeverket fordelingen av kassens administrasjonsutgifter mellom de enkelte trygder etter å ha innhentet uttalelse fra kassestyret.
2. Såfremt Rikstrygdeverket gir sitt samtykke, kan kommunestyret beslutte å henlegge trygdekassens administrasjon under et felles kommunalt kontor.

Fordelingen av administrasjonsutgiftene mellom trygdekassen og kommunen fastsettes av departementet, dersom ikke Rikstrygdeverket og kommunestyret er enige. Departementets avgjørelse er bindende for kommunen.

§ 49. Kassens styremedlemmer, forretningsfører, øvrige tjenestemenn og revisorer, samt medlemmer av nevnden skal i strafferettslig henseende være likestillet med offentlige tjenestemenn.

Kapitel XIII.

Trygdens centraladministrasjon.

§ 50. Centralstyret for syketrygden er Rikstrygdeverket (R. T. V.) hvis styre skal bestå av 5 medlemmer, nemlig direktøren for R. T. V. som formann og 4 andre medlemmer. De sistnevnte tillikemed personlige varamenn beskikkes av Kongen for 4 år om gangen.

Godtgjørelse for deltagelse i styret blir ikke å regne som inntekt i tilfelle spørsmål om trygdeplikt i henhold til § 1 eller adgang til frivillig trygd etter § 8, 1 a.

Nærmere regler om Rikstrygdeverkets organisasjon fastsettes av Kongen.

6 juni. Utgiftene til Rikstrygdeverkets administrasjon av syke-
Nr. 18. trygden bæres av statskassen. Stortinget bestemmer om og i
hvilken utstrekning disse utgifter skal dekkes av det i § 53
nevnte reguleringsfond.

§ 51.

1. Foruten å treffe de i denne lov særlig nevnte avgjørelser, påligger det Rikstrygdeverket å føre kontroll med trygdekassenes ledelse og virksomhet og for øvrig med lovens gjennomførelse i det hele tatt.

Spesielt påligger det Rikstrygdeverket å påse:

- a. at kommunestyret og kassestyret, forretningsfører, revisorer og nevnd utfører sine plikter overensstemmende med loven og de i henhold til denne gitte forskrifter,
 - b. at kassens regnskaper føres på en betryggende måte, og at deres midler forvaltes og anvendes på sådan måte og til sådanne formål som i lov og forskrifter bestemt.
2. Undlater en kasses tjenestemenn eller tillitsmenn å etterkomme sine plikter efter loven, eller Rikstrygdeverkets pålegg og avgjørelser, kan Rikstrygdeverket ilegge vedkommende en daglig løpende bot, inntil forsømmelsen er avhjulpet.

Rikstrygdeverkets beslutning om å ilegge bot kan innbringes for departementet til endelig avgjørelse.

Bøtene, som tilfaller reguleringsfondet, kan inndrives ved utpantning og kan ikke føres kassene til utgift.

3. Rikstrygdeverket kan når som helst la foreta inspeksjon av kassene ved egne eller dertil for anledningen beskikkede inspektører.
4. Finner Rikstrygdeverket at der er foretatt uhjemlede utbetalinger av kassens midler, kan det på kassens vegne saksøke vedkommende til erstatning.
5. Finner Rikstrygdeverket at styre- eller nevndsmedlem eller nogen tjenestemann ved en trygdekasse har gjort sig skyldig i straffbart forhold, kan det treffe de fornødne forføyninger til å gjøre strafferettslig ansvar gjeldende.

Finner Rikstrygdeverket at en trygdekasses styre, revisorer eller nevnd er uskikket for sitt hverv, kan det forlange at kommunestyret treffer de for tilfellet nødvendige forføyninger.

§ 52.

1. Opfyller ikke en trygdekasse sine forpliktelser, kan Rikstrygdeverket efterat kassen og kommunestyret har hatt anledning til å uttale sig, beslutte at den skal settes under administrasjon av en dertil bemyndiget administrator.
2. Så lenge kassen står under administrasjon, plikter så vel

kassens styre som forretningsføreren å følge de spesielle anordninger som administrator pålegger kassen å treffe. 6 juni. Nr. 18.

3. Eksekusjon, avsetning eller arrest i kassens eiendeler eller midler kan ikke foretas i den tid kassen står under administrasjon. Tvangsinndrivelse i henhold til eksekusjon avholdt i de tre siste måneder før administrasjon blev besluttet, stilles i bero så lenge administrasjonen varer.

4. Når en kasse

- a. har opbrukt sitt reservefond,
- b. har utnyttet adgangen til lån av reguleringsfondet,
- c. og trenger en tariff som overstiger normaltariffen med mer enn 70 pct., kan Kongen bestemme at enkelte eller alle ydelser efter denne lov for et bestemt tidsrum innskrenkes.

§ 53.

1. Reguleringsfondet forvaltes av Rikstrygdeverket efter reglement fastsatt av Kongen. Det skal holdes adskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket har til forvaltning.

2. Av fondets midler kan der tilståes:

- a. rentefritt lån til trygdekasser,
- b. rentebærende lån til trygdekasser,
- c. bidrag til dekning av en kasses underskud når årsaken til underskuddet er usedvanlig meget sykdom.

De nærmere regler for hvor meget der maksimalt kan tilståes en kasse til dekning eller lån inntas i det under punkt 1 nevnte reglement.

3. Når reguleringsfondets midler utgjør minst kr. 10 pr. medlem, kan det overskytende anvendes til øiemed som står i forbindelse med sykepleien, således til støtte for sykehus, fødehjem, rekonvalesent- og tuberkulosehjem o. l. De beløp som anvendes til sådant øiemed skal stå i forhold til vedkommende kassers medlemsantall efter siste offentlige statistikk og kan brukes til formål som er felles for flere kasser.

Kapitel XIV.

Twistemåls avgjørelse.

§ 54.

1. For hver trygdekasse skal der være en nevnd (kassenevnd) bestående av en formann og 2 andre medlemmer som tillikemed personlige varamenn velges av kommunestyret for 3 år om gangen.

Av medlemmene skal et være trygdet og et arbeidsgiver.

2. Kommunestyret kan efterat kassestyrets uttalelse er innhentet, og med Rikstrygdeverkets godkjennelse, beslutte at formannen skal tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

6 juni. Dette beløp tillikemed nødvendige kontorutgifter utredes
 Nr. 18. av trygdekassens midler.

3. Valgbar er enhver som er stemmeberettiget etter lov om stortingsvalg, dog ikke kassens tjenestemenn eller styremedlemmer. Enhver som er valgbar etter denne lov er pliktig til å motta valg, medmindre han er over 60 år, er overformynder eller har fungert som nevndsmedlem i siste valgperiode.

4. De nærmere regler om nevndens forretningsorden og avgjørelser treffes av Kongen.

§ 55.

1. For kassenevnden innbringes tvistemål som måtte opstå:

- a. om hvorvidt en person på et gitt tidspunkt er trygdepliktig etter denne lov, samt om hvem der er å anse som ansvarlig arbeidsgiver,
- b. om en trygds begynnelse eller ophør,
- c. i anledning av en beslutning hvorved en trygdekasse har avslått en søknad om frivillig trygd,
- d. om hvorvidt en trygdet person er henført til riktig inntektsklasse,
- e. angående et bestridt premiekrav fra en trygdekasse,
- f. angående en arbeidsgivers avholdelse i lønn av utlegg for premie eller fradrag av lønn for samtidig oppebårne sykepenger eller frivillig medlems krav på refusjon hos arbeidsgiveren,
- g. i anledning av krav på ydelse,
- h. i anledning av en arbeidsgivers krav på godtgjørelse for hadde utlegg i henhold til denne lovs § 30, 1,
- i. angående en arbeidsgivers ansvar for understøttelse efter § 7, 7 og 9 samt angående en trygdet persons refusjonsplikt efter § 32, 4 og 5.

2. Begjæring om nevndens avgjørelse må være fremsatt senest den 28de dag efterat vedkommende er gitt skriftlig meddelelse om trygdekassens avgjørelse.

§ 56. Kassenevndens avgjørelse kan innbringes til prøvelse av Rikstrygdeverket.

Begjæring om Rikstrygdeverkets avgjørelse må være fremsatt skriftlig senest den 28de dag efterat kassenevndens avgjørelse var vedkommende meddelt.

§ 57.

1. Rikstrygdeverkets avgjørelse efter § 56 er endelig og bindende for trygdekassen.

2. For øvrig kan Rikstrygdeverkets avgjørelse av den annen part innbringes for domstolen, forsåvidt avgjørelsen ikke er av ublandet skjønnsmessig natur. I tilfelle bortfaller megling i forliksrådet.

§ 58.

6 juni.

Nr. 18.

1. For Rikstrygdeverket innbringes tvistemål som måtte opstå:
 - a. mellom en trygdekasse og en kommune angående dennes forpliktelser like overfor kassen,
 - b. mellom trygdekasser innbyrdes angående krav og forpliktelser foranlediget ved anvendelse av denne lovs bestemmelser.
2. Begjæring om Rikstrygdeverkets avgjørelse må være fremsatt skriftlig senest den 28de dag efterat vedkommende part er gitt skriftlig meddelelse om den avgjørelse som han bestrider.

§ 59.

1. Når trygdekassen under påstand om at en person ikke er syketrygdet har nektet understøttelse ved skade som omfattes av nogen av lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller for sjømenn, kan saken etter begjæring av nogen deri interessert part innbringes for Ankenevnden for Ulykkestrygden med frist som i § 56 bestemt.
2. Tvist som måtte opstå mellom en trygdekasse eller godkjent kasse og Rikstrygdeverket i saker henhørende under ulykkestrygden og hvori kassen er økonomisk interessert, kan innankes for Ankenevnden med frist som ovenfor i § 56 bestemt.
3. Ankenevndens avgjørelser kan innbringes for domstolen, forsåvidt avgjørelsen ikke er av ublandet skjønnsmessig natur. I tilfelle bortfaller megling i forliksrådet.

§ 60. Fremkommer der i en sak som er avgjort etter §§ 55—59 uten å være innbragt for domstolene innen 6 måneder etter avgjørelsen nye opplysninger, kan saken gjenoptas fra nytt av etter Rikstrygdeverkets bestemmelser. Er avgjørelse blott truffet av trygdekassen, kan denne gjenopta saken etter egen beslutning.

§ 61.

1. Tvist som måtte opstå mellom trygdekasser og læger kan, hvis begge parter er enige og tvisten ikke angår saker som efter § 55 avgjøres av kassenevnden, bringes inn til avgjørelse av en tvistemålsnevnd for hele landet.
2. Nevnden skal ha 3 medlemmer, opnevnt av Kongen, for 3 år om gangen. Formannen skal være jurist og av de 2 andre medlemmer skal et være læge og et representant for trygdekassene. Efter samme regler opnevnes varamenn. Den som har gjort tjeneste som medlem av nevnden i en periode, kan undslå sig for å ta imot ny opnevneelse for den næste.
3. Nevndens medlemmer skal ha sådan godtgjørelse som Kongen fastsetter og i tilfelle av reise skyss- og kostgodtgjørelse

6 juni. etter gjeldende regulativ. Utgiftene hertil og andre ut-
Nr. 18. gifter til nevnden utredes på samme måte som i § 50 bestemt
for syketrygdens administrasjon.

§ 62. Hvis tvistemålsnevnden finner at en klage ikke er innbragt for nevnden innen rimelig tid, avviser den klagen.

§ 63. Om ugildhet for tvistemålsnevndens medlemmer gjelder samme regel som for dommere.

§ 64. Tvistemålsnevnden er ikke forhandlings- og beslutningsdyktig medmindre den er fulltallig.

Departementet kan gi nærmere regler om saksbehandlingen og nevndens forretningsorden.

§ 65. Tvistemålsnevnden kan innkalle partene til å møte personlig for nevnden og kan likeså innkalle enhver annen til å møte som vidne. I begge tilfelle skal reglene i loven om rettergangsmåten for tvistemål gjelde på tilsvarende måte.

Nevnden kan også kreve bevis optatt ved de almindelige underretter. Bevisoptagelsen fremmes hurtigst mulig. Partene innkalles bare når det er krevd i rettsanmodningen.

I alle saker skal partene gis anledning til å forklare sig for nevnden, muntlig eller skriftlig.

§ 66. Tvistemålsnevndens avgjørelse kan, alt efter omstendigheten i det enkelte tilfelle, gå ut på å gi vedkommende en advarsel, nedsette regningsbeløp eller tilkjenne erstatning. Nevnden fastsetter skjønnsmessig hvor stor nedsettelsen eller erstatningen skal være.

Videre kan nevnden henstille til departementet at en læge for kortere eller lengere tid blir å suspendere som kasselæge.

Finner nevnden at en læge har gjort sig skyldig i forhold av utilbørlig art overfor kassen, kan den også ilegge ham bot, forsåvidt det ikke reises straffesak. Boten tilfaller Fondet for uførhets- og alderstrygd.

Nevnden kan tilplikte den tapende part å erstatte den annen part mulige utgifter ved saken, dog ikke utgifter til juridisk bistand.

Erstatningsbeløp og bøter som nevnden har ilagt, kan inn- drives ved utpantning av den tjenestemann som i almindelighet holder utpantning.

§ 67. Tvistemålsnevndens avgjørelser er endelige.

Kapitel XV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 68.

1. Trygdekassene har adgang til å slutte sig sammen i foreninger med det formål å virke til ivaretagelse av syketrygdens felles interesser.

2. Lokale foreninger av denne art kan dannes fylkesvis og disse kan igjen sammensluttet i en landsforening. 6 juni. Nr. 18.
3. Enhver forening vedtar statutter for sin virksomhet, og disse skal for å være gyldige godkjennes av Rikstrygdeverket.
4. De til foreningens virksomhet nødvendige midler kan utlignes på de tilsluttede kasser, hvorunder der tas hensyn til kassens medlemstall.

Beslutning om sådan utligning må for å være gyldig godkjennes av Rikstrygdeverket.

§ 69.

1. Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med nogens private forhold eller med en virksomhets eller bedrifts innretninger eller forretningsforhold er forpliktet til å hemmeligholde hvad han har erfart herom.
2. For overtredelse av denne bestemmelse kommer § 121 i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 til anvendelse, selv om vedkommende ikke er offentlig tjenestemann.

§ 70. Arbeidsgiveren kan ikke ved avtale eller reglement rettsgyldig utelukke eller innskrenke anvendelsen av denne lovs bestemmelser.

§ 71.

1. Resterende premie samt erstatningsbeløp i henhold til denne lov kan på samme måte som for skatter og andre offentlige avgifter bestemt inndrives ved utpantning av kassens forretningsfører eller efter dertil av fylkesmannen meddelt bemyndigelse, av andre av kassens tjenestemenn eller på forlangende av forretningsføreren av de tjenestemenn som i almindelighet holder utpantning.

For medlems premieandel kan der avholdes utpantning i ennu ikke optjente terminer av lønning eller annen sikret arbeidsfortjeneste.

2. Det tilkommer de godkjente sydekasser samme rett som for trygdekassene bestemt til å la resterende premie inndrive ved utpantning. Denne foretas efter begjæring av kassens styre for hvert enkelt tilfelle av de tjenestemenn som i almindelighet avholder utpantning.

§ 72.

1. Trygdekassene skal bistå hverandre med innfordring av premier og erstatningsbeløp samt gi hverandre de opplysninger som anses nødvendige til gjennomførelse av denne lov.
2. Nærmere regler for kassenes forhold til hverandre kan utferdiges av Rikstrygdeverket.

§ 73.

1. Hvis nogen i henhold til lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller i henhold til lov om ulykkestrygd for

6 juni. sjømenn blir tilpliktet erstatningsansvar for skade forvoldt
Nr. 18. ved ulykkestilfelle, har vedkommende trygdekasse fortrinnsrett til av erstatningsbeløpet å få godtgjort sine utgifter ved skaden.

Det kassen i tilfelle tilkommende beløp blir å tilstille den fra Rikstrygdeverket.

2. Tredjemanns ansvar for skadetilfelle som medfører rett til understøttelse efter denne lov, men ikke inngår under ovenstående første ledd, blir uberørt av denne lovs bestemmelser, dog går i dette tilfelle de erstatningsberettigedes fordring på tredjemann over på vedkommende trygdekasse i det omfang hvori skaden medfører utgift for kassen. Erstatningen fastsettes ved lovlig skjønn til et beløp en gang for alle. Er ikke det fulle erstatningsbeløp å erholde, betales dog til den skadede eller dennes efterlatte hvad der av erstatningsbeløpet tilkommer dem, før noget av trygdekassens krav dekkes.

§ 74. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til å gi trygdens organer til bruk for saker efter denne lov de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med. Rikstrygdeverket, trygdekassen og nevnden kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak efter denne lov, kreve forklaring optatt ved utenrettslig eller rettslig efterforskning.

§ 75. Hvis forholdet ikke efter sin beskaffenhet inngår under strengere straffebud straffes med bøter,

1. den som undlater til tid som i denne lov fastsatt, å avgi de i loven påbudte anmeldelser eller opgaver eller opplysninger, eller som forsettlig gir uriktige opgaver over lønnings-, arbeids- eller forsørgelsesforhold, inntreden i eller uttreden av arbeidsforholdet, eller om tiden for et arbeides begynnelse. Offentlig påtale finner ikke sted uten efter begjæring av Rikstrygdeverket eller vedkommende kasse;
2. den arbeidsgiver som undlater å holde premieandel som er tilbakeholdt i medhold av § 34, 3 annet passus adskilt i egen kasse eller tross pålegg undlater å foreta innbetaling til trygdekassen;
3. den som uten lovlig forfall uteblir fra møter i kassens styre eller nevnd. Offentlig påtale finner ikke sted uten efter begjæring av styret eller Rikstrygdeverket;
4. den læge eller jordmor som ikke efterkommer plikten til å gi sådan regning eller erklæring som § 27 nevner, eller som beregner særskilt godtgjørelse herfor.

Offentlig påtale finner ikke sted uten efter begjæring av vedkommende kassemedlem, trygdekasse eller Rikstrygdeverket.

§ 76.

1. I saker som reiser sig av denne lov, svares ingen avgift til statskassen efter kap. 1 og 2 i lov av 6 august 1897, nr. 9.
2. Stevnevidnenes gebyrer utredes av det offentlige.

§ 77.

1. Ved denne lov gjøres ingen innskrenkning i den rett til sykeunderstøttelse som tilkommer arbeiderne ved Røros kobberverk efter de derom til enhver tid gjeldende bestemmelser.
2. Kongen kan treffe de bestemmelser som er nødvendige for å opfylle konvensjonen mellem Norge og Finland om fløtning i Pasvikelven.
3. Under forutsetning av gjensidighet kan Kongen treffe overenskomst med fremmed land, hvorved der for innflyttede sykekassemedlemmers vedkommende gjøres undtagelse fra denne lovs bestemmelser.

Kapitel XVI.

Godkjente sykekasser.

§ 78.

1. Brukskasser og andre private sykekasser kan tre istedenfor offentlige trygdekasser, når de er godkjent av Rikstrygdeverket som også i tilfelle kan tilbakekalle en gitt godkjennelse.
2. Det samme gjelder vikarkasser for lærere eller lærerinner som sikrer sine medlemmer i sykdomstilfelle bibehold av full lønn for en tid av minst 6 måneder — eller et dertil svarende timetall — i 12 på hinannen følgende måneder, samt jernbanens sykekasser, når vedkommende jernbanes styre tilsikrer sine i disse kasser stående funksjonærer og arbeidere ved sykdomstilfelle og nedkomst en understøttelse som må anses for minst av samme verdi som understøttelse efter denne lov.

Sådanne godkjente vikarkasser og jernbanekasser er i øvrig ikke underkastet bestemmelsene i denne lov, med undtagelse av §§ 87 og 88, 2. For privatskolers vikarkasser med mindre medlemstall enn 100 må til opnåelse av godkjennelse foreligge en av Rikstrygdeverket godtatt garanti for oppfyllelse av kassens forannevnte forpliktelse.

3. Går medlem av godkjent brukskasse ut av brukets tjeneste eller går medlem av godkjent fagforeningskasse ut av fagforeningen, skal de, hvis de er over 50 år, for fremdeles å kunne være trygdet, benytte sig av den rett som § 79 f, hjemler dem, hvis de ikke kan bli medlem av annen godkjent sykekasse.

6 juni.

Nr. 18.

6 juni. § 79. Til godkjennelse av de i foregående paragraf punkt I
Nr. 18. nevnte sykekasser kreves at kassens statutter inneholder uttrykkelige bestemmelser om:

- a. At kassens midler kun kan anvendes til de i dens statutter bestemte understøttelser for tilfelle av sykdom, nedkomst eller død og for øvrig forvaltes på en av Rikstrygdeverket godkjent måte samt at dens regnskap holdes adskilt fra enhver annen kasse eller forenings regnskap;
- b. at ethvert medlem skal være forsynt med en sykekassebok etter et av Rikstrygdeverket godkjent skjema;
- c. at kassens ydelser ikke er mindre enn de som til enhver tid ifølge loven påhviler trygdekassene og at betingelsene for å vedlikeholde medlemsretten og erholde sykeunderstøttelse ikke er strengere enn de for de trygdepliktige gjeldende regler;
- d. at kassen fyldestgjør de samme forpliktelser like overfor de ulykkestrygdete personer som de, der ifølge denne lov er pålagt trygdekassene;
- e. at kassens medlemmer ikke hefter for dens forpliktelser utover sine premier (innskudd);
- f. at medlemmene har rett til å bli stående i kassen, etterat de har forlatt den bedrift eller den forening, til hvilken kassen er knyttet;
- g. at mulige tvistemål skal kunne innbringes for de i kapital XIV nevnte instanser med samme frister for anke som der bestemt;
- h. at valget av kassens styre og øvrige tjenestemenn er ordnet som av Rikstrygdeverket nærmere fastsatt;
- i. at der i styre- og medlemsmøter føres forhandlingsprotokol.

§ 80.

1. Godkjennelse må ikke meddeles sykekasser som ikke kan påregne et stadig medlemstall av minst 200. Dog kan kommunale- og bedriftskasser godkjennes, forsåvidt de kan påregne et stadig medlemstall av minst 100.
2. Dessuten kan Rikstrygdeverket godkjenne kasser som er opprettet før 3 juli 1911, selv om de har et mindre antall medlemmer, dog ikke under 50, forsåvidt kassene har et betryggende reservefond.
3. Godkjennelse må ikke meddeles nogen kasse, såfremt den ikke har et reservefond som Rikstrygdeverket finner tilstrekkelig, medmindre kassen forplikter sig til ved forhøiede premier eller på annen måte innen 5 år å tilveiebringe de dertil fornødne midler.

§ 81. Beslutning om nektelse av å godkjenne en kasse kan innbringes for departementet.

§ 82. Trygdepliktig person som oppfyller sin trygdeplikt ved medlemskap i en trygdekasse kan ikke være medlem av en godkjent kasse. 6 juni. Nr. 18.

§ 83.

1. Hvis en arbeidsgiver på egen bekostning yder fri lægehjelp til medlemmer av den til bedriften knyttede godkjente sykekasse i samme utstrekning som for sykekasser bestemt, kan arbeidsgiveren for disse medlemmers vedkommende fritas for den i denne lovs § 85, 2 c bestemte andel av premien.
2. Arbeidsgiverens overtagelse av lægehjelpen krever godkjenning av minst halvparten av de møtende medlemmer i lovlig tilvarslet generalforsamling, hvor avstemning over spørsmålet skal skje hemmelig. Godkjennelse gjelder for 3 år om gangen.
3. § 23 får tilsvarende anvendelse for godkjente sykekasser, likeså § 15, 1 forsåvidt angår refusjonssystemet, når Rikstrygdeverket efter søknad så bestemmer.

§ 84. Størrelsen av medlemmenes premier (innskudd) fastsettes av generalforsamlingen. Premiene må ikke være mindre enn at de i forening med mulige andre regelmessige inntekter er tilstrekkelige til å dekke de i kassens lover bestemte sykeunderstøttelser og andre utgifter, samt til oparbeidelse av et reservefond som i § 80, 3 omhandlet.

§ 85.

1. Godkjente sykekasser skal, på samme måte som i denne lovs § 20 for trygdekasser bestemt, erholde erstatning av ulykkestrygden for de utgifter som er foranlediget ved sykeunderstøttelse til personer der er kommet til skade i bedrift, som omfattes av ulykkestrygden.
2. Dessuten skal der ydes et årlig bidrag:
 - a. Av staten $\frac{2}{6}$ av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert medlem;
 - b. av arbeidsstedets kommune $\frac{1}{6}$ av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert medlem;
 - c. av arbeidsgiveren $\frac{1}{6}$ av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert trygdepliktig hos arbeidsgiveren beskjeftiget medlem, dog ikke over kr. 4 av staten, kr. 2 av kommunen og kr. 2 av arbeidsgiveren for hvert medlem.

Efter forslag fra Rikstrygdeverket kan vedkommende departement forhoie disse bidrag inntil den forannevnte brøkdel, såfremt den gjennomsnittlige premie (innskudd) i en godkjent sykekasse overstiger kr. 12 for hvert medlem. De må dog ikke i noget tilfelle settes høiere enn det gjennomsnittlige bidrag for hvert medlem i stedets trygdekasse.

Tilhører godkjent sykekasse, bergverk, fabrikk eller bruk,

6 juni. der har særskilt fattigvesen, utredes kommunens bidrag av
 Nr. 18. vedkommende bedrift.

Medlemstallet beregnes efter det gjennemsnittlige antall for foregående år.

3. Det i punkt 2 annet ledd omhandlede gjennemsnittstall finnes ved å addere antallet av medlemmer den 1ste i hver måned og dividere summen med 12. Ved månedstelling må dog ingen medtas som skylder premie for mer enn 4 uker og heller ikke de medlemmer, hvis inntekt overstiger de i § 1 jfr. § 8, 1 a satte grenser. Som medlemmer regnes kun sådanne personer som betaler premie for egen trygd.

§ 86.

1. Innen utgangen av april måned skal enhver godkjent sykekasse innsende til Rikstrygdeverket et nøiaktig regnskap for det forløpne år, avfattet efter et av Rikstrygdeverket utferdiget skjema. Utdraget skal ledsages av de statistiske oppgaver som Rikstrygdeverket foreskriver, samt av opplysninger om, når og hvor ofte kasseeftersyn uten foregående varsel har funnet sted.

2. Likeledes skal utdraget være bilagt en av offentlig øvrighetsperson eller ordføreren på vedkommende sted utstedt bevidnelse for at de i regnskapet påberopte kontantbeholdninger, sparebankinnskudd og mulige verdipapirer er til stede og i orden.

3. Gjenpart av regnskapsutdraget skal enn videre utlegges til eftersyn enten hos formannen eller på et annet bekvemt sted.

4. Finner Rikstrygdeverket efter de innsendte opplysninger at kassen virker under forhold, som ikke er betryggende for dens medlemmer, kan den med behørig påvisning herav forlange de påankede forhold rettet, efterat saken har været forelagt en generalforsamling.

§ 87.

1. Enhver godkjent sykekasse plikter å underkaste sig den kontroll som efter denne lov skal føres av Rikstrygdeverket.

2. Når en trygdepliktig arbeider inntreier i eller uttrer av en godkjent privat kasse, skal kassens styre straks sende meddelelse derom til hans arbeidsgiver og arbeidsstedets trygdekasse. Inntil meddelelse er skjedd, skal han betraktes som medlem av og ha krav på understøttelse av den godkjente kasse.

§ 88.

1. Godkjennelsen skal tilbakekalles:

a. hvis medlemsantallet i løpet av 3 år har vist sig å være lavere enn det i § 80 nevnte minimum, dog med den i § 80, 2 bestemte undtagelse,

b. hvis kassens statutter ikke oppfyller de fordringer som er opstillet i § 79, c og d. 6 juni.
Nr. 18.

2. Godkjennelsen kan tilbakekalles hvis vedkommende kasse virker under forhold eller efter bestemmelser som ikke er betryggende for dens medlemmer, eller dersom kassen uten grunn motsetter sig de foranstaltninger som Rikstrygdeverket måtte foreslå til avhjelp av manglene.

3. Beslutning om tilbakekallelse av en godkjennelse kan innbringes for departementet.

§ 89.

1. Opløses en godkjent sykekasse, blir først de løpende forpliktelser og andre lovlige erstatningskrav å dekke.

2. Derefter skal der av midlene til den eller de trygdekasser, hvortil kassens trygdepliktige medlemmer går over, innbetales et beløp, hvis størrelse og mulige fordeling bestemmes av Rikstrygdeverket.

3. Hvis kassen ikke har tilstrekkelige midler til å dekke de under 1 og 2 omhandlede beløp, blir det manglende å utligne på kassens medlemmer ved en ekstrapremie som fastsettes av Rikstrygdeverket.

4. Finnes derimot midler til overs, blir disse å anvende efter beslutning vedtatt av generalforsamlingen og godkjent av Rikstrygdeverket. Hvor der ikke er anledning til å avholde nogen generalforsamling, treffer Rikstrygdeverket bestemmelse om midlenes anvendelse.

5. Rikstrygdeverkets avgjørelse i henhold til denne paragrafs punkt 2—4 kan av kassens medlemmer, når minst 25 er enige om det, innankes for Ankenævnden for Ulykkestrygden.

§ 90. Denne lov trer i kraft mandag 5 januar 1931. Fra samme tid opheves lov om sykeforsikring av 6 august 1915 med senere endrings- og tilleggslover.

Innen 15 desember 1930 skal kommunestyrene i henhold til lovens § 41 velge nye styrer for trygdekassene.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

6 juni.
Nr. 19.

**Lov um brigde i lov
um motorvogner frå 20
februar 1926.**

**VI HAAKON, Norigs Konge,
gjør kunnigt:**

at Oss er fyrelagt vedtak
frå Stortinget, frå 2 juni 1930
lydande so:

I.

I lov um motorvogner frå
20 februar 1926 vert det gjort
desse brigde:

§ 1, fyrste leden, skal lyda:

Med motorvogn (motorkø-
rety, automobil) meiner denne
lovi alle køyretøy som hev kraft-
maskine til framdrift og er etla
til å føra folk eller gods, herun-
der ogso motorsledar og sokalla
skeinelaus sporveg. I same mei-
ning skal dette namnet nyttast
i dei fyresegner som vert gjevne
med heimel i denne lovi.

Andre leden i same paragra-
fen skal lyda:

Skeinegangsvognerkjemikkje
inn under denne lovi. Heller
ikkje motortrallor som berre
vert nytta av jarnvegen eller
andre offentlege institusjonar
innanfor eige område, lokomo-
bilar, jordbruks- og vegarbeids-
maskinar eller motorvogner som
er i brandstellet si tenest. Trengst
det serlege fyresegner um slike
køyregreidor, kann dei takast
med i trafikkreglar som
vert gjevne i samhøve med veg-
lovi.

§ 11, fyrste leden, skal lyda:

Oversettelse ¹⁾.

**Lov om forandringer i
lov om motorvogner av
20 februar 1926.**

I.

I lov om motorvogner av
20 februar 1926 gjøres følgende
endringer:

§ 1, første ledd, skal lyde:

Ved motorvogn (motorkjø-
retøy, automobil) forstår denne
lov alle kjøretøier som har
kraftmaskin til fremdrift og er
bestemt til transport av per-
soner eller gods, herunder også
motorsleder og såkalt skinneløs
sporvei. I samme betydning
skal ordet brukes i de forskrifter
som blir gitt med hjemmel av
denne lov.

Samme paragrafs annet ledd
skal lyde:

Skinnegangsvogner går ikke
inn under denne lov. Heller
ikke motortraller som bare bru-
kes av jernbanen eller andre of-
fentlige institusjoner innenfor
eget område, lokomobiler, jord-
bruks- og veiarbeidsmaskiner
eller motorvogner i brandvese-
nets tjeneste. Trenges der sær-
lige bestemmelser for disse kjø-
retøier, kan de inntas i trafikk-
regler som gis i henhold til lov
om veivesenet.

§ 11, første ledd, skal lyde:

¹⁾ Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 6 juni 1930.

Fyrr køyreløyve vert gjeve, må det vera lagt ned ei trygd hjå politiet for det skadebot- andsvaret som bruken av motorvogni kann føra med seg. Trygdi må vera godkjend av politiet. Godkjenningi kann takast tilbake, so at ny trygd må til. Når godkjenningi er teki tilbake, kann kjennemerki takast burt.

§ 15, tridje leden, skal lyda:

Den som skal føra motorvogn for offentlig skyssing må ha fyllt 21 år og den sakkunnige må etter ei ny prøve ha funne honom skikka til slik skyssing. Fyre denne prøvingi må føraren ettervisa at han hev køyrt motorvogn stendigt i minst 6 månader. Fyresegnene i denne leden gjeld ogso for personar som skal føra sjukevogn eller andre motorvogner som til vanlig vert nytta til sovore fyremål.

§ 15, sjette leden, skal lyda:

Den som hev køyrt motorvogn endå han ikkje hadde førarkort, kann ikkje få slikt fyrr minst $\frac{1}{2}$ år er gjenge sidan den ulovlege køyringi gjekk for seg. Er det gjort nokon større skade ved køyringi, skal han ikkje kunna få førarkort fyrr um minst 1 år. Fyresegnene i denne leden vert å nytta på tilsvarende måte på den som utan løyve hev køyrt motorvogn for offentlig skyssing.

§ 15, åttande leden, skal lyda:

Den som hev utanlandsk førarkort, kann få løyve til å føra motorvogn her i riket utan umsyn til fyresegnene her framanfor. Slikt løyve skal ikkje gje-

Før kjøretillatelse blir gitt, 6 juni.
Nr. 19.
må der vere deponert en garanti hos politiet for det erstatnings- ansvar som bruken av motor- vognen kan føre med sig. Ga- rantien må være godkjent av politiet. Godkjennelsen kan tas tilbake, således at ny garanti blir nødvendig. Når godkjen- nelsen er tatt tilbake, kan kjen- nemerkene tas bort.

§ 15, tredje ledd, skal lyde:

Den som skal føre motorvogn for offentlig personbefordring, må ha fylt 21 år, og den sak- kyndige må efter en ny prøve ha funnet ham skikket til slik personbefordring. Før denne prøve må føreren godtgjøre at han har kjørt motorvogn stadig i minst 6 måneder. Bestem- melsene i dette ledd får også anvendelse på personer som skal føre sykevogn eller andre mo- torvogner som regelmessig be- nyttes i samme øiemed.

§ 15, sjette ledd, skal lyde:

Den som har kjørt motor- vogn uten å ha førerkort, kan ikke få sådant før minst $\frac{1}{2}$ år gått siden den ulovlige kjøring fant sted. Er der gjort nogen større skade ved kjøringen, skal han ikke kunne få førerkort før om minst 1 år. Bestemmelsene i dette ledd får tilsvarende an- vendelse på den som uten tilla- telse har kjørt motorvogn for offentlig personbefordring.

§ 15, åttende ledd, skal lyde:

Den som har utenlandsk førerkort, kan få tillatelse til å føre motorvogn her i riket uten hensyn til foranstående bestem- melser. Slik tillatelse skal ikke

6 juni. vast for meir enn eit år um gongen. Det kan takast tilbake når som helst. I avtale med anna land kan det gjerast vedtak um at eit førarkort som er utferda i utlandet og gyldig der, skal gjeva innehavaren rett til å føra motorvogn ogso under millombils opphald her i riket.

§ 15, niande leden, skal lyda:

Øvingskøyring er lovleg for personar over 17 år i lag med ein som hev førarkort. På gator, plassar og vegar der slik køyring kann vera fårleg eller til serleg ulempe for den almenne ferdsla kann politiet setja forbod mot øvingskøyring eller krevja at vogni skal ha slike serlege tryggingsgreidor at fylgjesmannen straks kann gripa inn og stogga vogni. For øvingskøyring under slike tilhøve kann det ogso setjast som vilkår at fylgjesmannen skal vera serskilt godkjend av sakkunnig og at politiet elles held han skikka som fylgjesmann på slik øvingskøyring.

Etter niande leden vert det sett til ein ny led som lyder slik:

På øvingskøyring vert fylgjesmannen rekna som førar av vogni.

§ 16 skal lyda:

Førarkortet, vognkortet og prov for at avgifti er greidd, skal føraren alltid ha med seg når han køyrer. I dei høve då det trengst serskilt løyve til fortrenestkøyring, skal han dessutan ha med seg prov for slikt løyve. Når politiet, dei sakkunnige, ingeniørar og tilsynsmenn i vegstellet, eller andre som viser

gis for mer enn ett år om gangen. Den kan tas tilbake når som helst. Ved overenskomst med fremmed land kan det bestemmes at et førerkort som er utstedt i utlandet og er gyldig der, gir innehaveren rett til å føre motorvogn også under midlertidig opphold her i riket.

§ 15, niende ledd, skal lyde:

Øvelseskøyning er tillatt for personer over 17 år under ledsagelse av en som har førerkort. På gater, plasser og veier hvor slik kjøring kan være farlig eller til særlig ulempe for den almindelige ferdsel kan politiet forby øvelseskøyning eller kreve at vognen skal være utstyrt med sådanne særlige sikkerhetsanordninger at ledsageren straks kan gripe inn og stanse vognen. For øvelseskøyning under slike forhold kan det også settes som betingelse at ledsageren skal være særskilt godkjent av sakkundig og at han for øvrig av politiet finnes skikket som ledsager under slik øvelseskøyning.

Etter niende ledd inntas et nytt ledd sålydende:

Under øvelseskøyning anses ledsageren som fører av vognen.

§ 16 skal lyde:

Føreren skal alltid når han kjører ha med sig førerkort, vognkort og bevis for at avgiften er betalt. I de tilfelle hvor det til erhvervsmessig kjøring kreves særskilt tillatelse, skal han dessuten ha med sig bevis for sådan tillatelse. Når politiet, de sakkyndige, veivesenets ingeniører og tilsynsmenn, eller an-

fram merke på at dei hev fullmakt frå fylkesmannen, krev det, skal føraren straks stansa til turvande kontroll.

§ 17, andre leden, skal lyda: Ingen må køyra motorvogn når han er påverka av alkohol. Førar som køyrer motorvogn eller som er tett attmed motorvogn som han nettopp hev køyrt eller skal til å setja igang, kann politiet føra til lækjar til gransking, når det er grunn til å tru at han er påverka av alkohol. Justisdepartementet gjev nærare fyresegnar um slik lækjargransking og alt som står i samband med det.

§ 18 skal lyda: Finn politiet at ein førar av motorvogn hev brote denne lovi eller fyresegn gjevi med heimel av denne lovi eller trafikkregel utferda i samhøve med lov, kann politimeistaren taka førarkortet frå honom til det ved dom (eller vedteke fyrelegg) er avgjort um han hev brote vedkomande fyresegn. Det same gjeld når politiet finn at han i tenest som førar av motorvogn hev brote lov frå 26 juli 1916 «om pliktmessig avhold fra alkoholnydelse i visse stillinger», eller at han hev gjort seg skuldig i eller medverka til føring av varor som han burde skyna vart ulovleg innførde eller umsette. Politimeistaren sitt vedtak um fråtaking av førarkort etter denne leden står likevel ikkje ved makt lenger enn 14 dagar, minder retten samtykkjer i å lengja fresten.

6 juni.
Nr. 19.
dre som ved forevisning av tegn godtgjør å være bemyndiget der- til av fylkesmannen, forlanger det, skal føreren straks stanse til fornøden kontroll.

§ 17, annet ledd, skal lyde: Ingen må kjøre motorvogn når han er påvirket av alkohol. Fører som kjører motorvogn eller befinner sig i umiddelbar nærhet av motorvogn som han nettopp har kjørt eller skal til å sette i gang, kan politiet fremstille for læge til undersøkelse, når det er grunn til å anta at han er påvirket av alkohol. Justisdepartementet gir nærmere regler om sådan lægeundersøkelse og hvad dermed står i forbindelse.

§ 18 skal lyde: Finner politiet at en fører av motorvogn har overtrådt denne lov eller forskrifter gitt med hjemmel av denne lov eller trafikkregel utferdiget i henhold til lov, kan politimesteren ta førerkortet fra ham inntil det ved dom (eller vedtatt forelegg) er avgjort om han har overtrådt vedkommende bestemmelse. Det samme gjelder når politiet finner at han under tjenstgjøring som fører av motorvogn har overtrådt lov av 26 juli 1916 om pliktmessig avhold fra alkoholnydelse i visse stillinger, eller at han har gjort sig skyldig i eller medvirket til befordring av varer som han burde skjønne var gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning. Politimesterens beslutning om fratagelse av førerkort efter dette ledd står dog ikke ved makt i et lengere tidsrum

6 juni.

Nr. 19.

Vert føraren straffa for brot på lov, fyresegn eller trafikkregel som nemnt i leden frammanfor, tek politimeistaren avgjerd um førarkortet skal inndragast. Inndragingi kann skje for alltid eller for ei nærare fastsett tid. Førarkortet skal inndragast for minst 3 år soframnt innehavaren vert straffa for fyll som ikkje kjem inn under fyresegnene i neste leden. Vidare kann førarkortet inndragast av politimeistaren — for alltid eller for nærare fastsett tid — når føraren vert rekna for uskikka til å halda fram som førar av motorvogn eller når ein elles finn at han ikkje lenger hev dei eigenskapane som krevst av ein førar.

Finn politiet at ein førar hev vore drukken når han køyrde motorvogn, skal førarkortet takast frå honom til det er avgjort ved dom (eller vedteke fyrelegg) um han var drukken. Vert han av denne grunn straffa, skal førarkortet dragast inn for alltid. Det same gjeld når førar hev medverka til slik ulukkesending at folk kom til skades, og han hev forlete den tilskadekomne i hjelpelaus tilstand.

Når serlege grunnar talar for det, kann Justisdepartementet gjeva løyve til at den som hev fått førarkortet sitt inndrege etter tridje leden i denne paragrafen, kann få det att når minst 3 år er gjengne. Meir enn 1 gong må ingen få slikt løyve.

enn 14 dager, medmindre retten samtykker i å forlenge fristen.

Blir føreren straffet for overtredelse av lov, forskrift eller trafikkregel som nevnt i foregående ledd, treffer politimesteren bestemmelse om hvorvidt førerkortet skal inndras. Inndragningen kan skje for alltid eller for nærmere fastsatt tid. Førerkortet skal inndras for minst 3 år såfremt innehaveren straffes for beruselse som ikke kommer inn under bestemmelsene i neste ledd. Videre kan førerkortet inndras av politimesteren — for alltid eller for nærmere fastsatt tid — når føreren anses uskikket til å fortsette som fører av motorvogn eller når han for øvrig antas ikke lenger å ha de for en fører nødvendige egenskaper.

Finner politiet at en fører har vært beruset når han kjørte motorvogn, skal førerkortet tas fra ham inntil det er avgjort ved dom (eller vedtatt forelegg) om han var beruset. Blir han av denne grunn straffet, skal førerkortet inndras for alltid. Det samme gjelder når en fører har medvirket til ulykkestilfelle hvorved mennesker er kommet til skade, og han har forlatt den tilskadekomne i hjelpeløs tilstand.

Når særlige grunner taler derfor, kan Justisdepartementet gi tillatelse til at den hvis førerkort er inndratt efter tredje ledd i denne paragraf, kan få det tilbake når minst 3 år er gått. Mer enn 1 gang må ingen få sådan tillatelse.

Politivedtekt*) um inndraging av førarkort for lengere tid enn 3 månader kann ankast inn for Justisdepartementet. So lenge anka ikkje er avgjort, stend vedtaket ved makt.

I rettssak um ei inndraging er lovleg eller ei, kann ikkje domstolane prøva nokor skynsavgjersle som ligg til grunn for vedtaket.

§ 19, andre leden, siste punktum, held upp å gjelda.

§ 20 skal lyda:

Køyrefarten skal alltid vera tilmåta soleis at han ikkje kann valda fåre for ulukkor av noko slag, og at trafikken minst mogeleg kjem i ulag.

I byar og tettbygde strok må det ikkje køyrast fortare enn 25 km. i timen.

Utanfor byar og tettbygde strok kann køyrefarten aukast til 35 km. i timen dersom det er fritt utsyn yver veien. Er det breid veg, fritt utsyn og fri vegbane, kann farten aukast til meir enn 35 km. i timen, men berre når alle høve er soleis at det ikkje kann vera til fåre, skade eller ulempe av noko slag. Farten må ikkje på noko punkt vera større enn at vogni til kvar tid kann stogga på tridjeparten av den heilt frie og yversynlege vegbane ende framfor ein, og må ikkje vera meir enn 45 km. i timen.

Etter framlegg frå heradstyret (formannskapet) og fylkesvegstyret (for by bystyret — formannskapet —) kan departe-

6 juni.
Nr. 19.
Politiets beslutning om inndragning av førarkort for lengere tid enn 3 måneder kan innankes for Justisdepartementet. Så lenge anken ikke er avgjort, står beslutningen ved makt.

I rettssak om en inndragning er lovlig eller ikke, kan domstolene ikke prøve nogen skjønnsavgjørelse som ligger til grunn for beslutningen.

§ 19, annet ledd, siste punktum, opheves.

§ 20 skal lyde:

Kjørehastigheten skal alltid være avpasset således at den ikke medfører fare for ulykker av nogen art, og at trafikken minst mulig forstyrres.

I byer og tettbygde strøk må der ikke kjøres hurtigere enn 25 km. i timen.

Utenfor byer og tettbygde strøk kan kjørehastigheten økes til 35 km. i timen dersom det er fritt utsyn over veien. Er veien bred med fritt utsyn og er veibanen fri, kan hastigheten økes utover 35 km. i timen, men bare når forholdene i enhver henseende er sådanne at det ikke kan medføre fare, skade eller ulempe av nogen art. Hastigheten må ikke på noget punkt være større enn at vognen til enhver tid kan stanses på tredjedelen av den umiddelbart foranliggende helt frie og oversiktlige veibane, og må ikke overskride 45 km. i timen.

Etter forslag fra herredstyret (formannskapet) og fylkesveistyret (for by bystyret — formannskapet —) kan depar-

*) Etter fråsegn frå Arbeidsdepartementet er ordet «Politivedtekt» ei misprenting for «Politivedtak».

6 juni. mentet i serlege høve gjera
Nr. 19. undantak frå fyresegnene ovan-
for um den største lovlege far-
ten.

Nærare fyresegner um køyre-
farten kann fastsetjast i tra-
fikkreglar som vert gjevne i
samhøve med veglovi. I dei
kan det ogso gjerast undantak
frå fartfyresegnene, når det
gjeld vogner som vert nytta til
serlege fyremål.

§ 21 skal lyda:

I. Til skyssing eller godskøy-
ring for fortenest med motor-
vogn i rute krevst serskilt
løyve:

- a) For køyring i tvo eller fleire fylke av vedkomande regje-
ringsdepartement.
- b) For køyring innum einskilt fylke av departementet, når ein meiner at køyringi vil føra til skadeleg tevling med offentlege kommunikasjonar som er, elles av fylkesvegstyret (i Oslo og Bergen av bystyret eller med fullmakt frå det av formannskapet).
- c) For rute berre innum eit byumråde av bystyret (formannskapet).

Løyve krevst ogso um køy-
ringi heilt eller for ein del gjeng på islagt vatn eller privat veg.

Søknad um rute i tvo eller fleire fylke eller um rute som fylkesvegstyret (i Oslo og Bergen formannskapet) meiner vil føra til tevling som nemnt ovanfor, vert å senda med utsegn frå fylkesvegstyret (formannskapet) til departementet til avgjerd.

tementet for særlige tilfelle gjøre undtagelser fra foranstående bestemmelser om den største tillatte hastighet.

Nærmere forskrifter om kjørehastigheten kan fastsettes i trafikkregler som utferdiges i henhold til veiloven, hvorved der også kan gjøres undtagelser fra hastighetsbestemmelsene, for så vidt angår vogner som brukes i særlige øiemed.

§ 21 skal lyde:

I. Til erhvervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn i rute kreves særskilt tillatelse:

- a) For kjøring i to eller flere fylker av vedkommende regjeringsdepartement.
- b) For kjøring innen enkelt fylke av departementet, når kjøringen antas å ville påføre bestående offentlige kommunikasjoner en skadelig konkurranse, for øvrig av fylkesveistyret (i Oslo og Bergen av bystyret eller efter dettes bemyndigelse av formannskapet).
- c) For rute bare innen et byområde av bystyret (formannskapet).

Tillatelse kreves også om kjøringen foregår helt eller for en del på islagt vann eller privat vei.

Andragende om rute i to eller flere fylker eller om rute som fylkesveistyret (i Oslo og Bergen formannskapet) finner vil medføre konkurranse som foran nevnt, sendes med fylkesveistyrets (formannskapets) uttalelse til avgjørelse av departementet.

Alle ruteløyve som eit fylkesvegstyre eller eit bystyre (formannskap) hev gjeve, skal snarast meldast til departementet. Finn departementet at det ved ei rute vil verta tevling som nemnt ovanfor, kann det taka tilbake løyvet.

Søknader um løyve til køyring med motorvogn i rute, som departementet avgjer, skal leggjast fram for fylkesvegstyret og dei kommunane som ruta går gjennom, so dei får høve til å segja si meining innan ein frest som departementet fastset. Søknader som fylkesvegstyret avgjer, skal leggjast fram for dei kommunane som ruta går gjennom, so dei får høve til å segja si meining innan ein frest som fylkesvegstyret fastset.

Til løyvet kann knytast nærare reglar og vilkår um t. d. rutetider, takstar, postføring mot fastsett vederlag, årleg avgift til kontroll, part i utgiftene til turvande vegvøling og vegvedlikehald, høgstegrense for køyrefart, passasjertal og lass-tyngd osfr., og i visse høve årleg avgift for løyvet.

Departementet kann gjeva almenne reglar for desse løyvi.

Løyvet vert gjeve for avgrensa tid, men kann takast tilbake, når den styremakti som hev gjeve løyvet, meiner det er turvande. Er løyvet gjeve av ei onnor styremakt enn departementet, kann tilbaketaking ankast inn for dette. Løyvet vert rekna som gjeldande til an-

Enhver rutetillatelse som er meddelt av et fylkesveistyre eller av et bystyre (formannskap), skal snarest innberettes til departementet. Finner departementet at der ved en rute vil opstå konkurranse som foran nevnt, kan det tilbakekalle tillatelsen.

Andragender om tillatelse til kjøring med motorvogn i rute, som departementet avgjør, skal forelegges for fylkesveistyre og de kommuner hvorigjennem ruten går, så de får adgang til å uttale sig innen en av departementet fastsatt frist. Andragender som fylkesveistyret avgjør, skal forelegges de kommuner hvorigjennem ruten går, så de får adgang til å uttale sig innen en av fylkesveistyret fastsatt frist.

Til tillatelsen kan knyttes nærmere regler og vilkår, f. eks. om rutetider, takster, postføring mot bestemt vederlag, årlig avgift til kontroll, andel i utgift til nødvendig veiutbedring og veivedlikehold, maksimalhastighet, høieste passasjerantall og lassvekt m. v., og i visse tilfelle årlig avgift for tillatelsen.

Departementet kan fastsette almindelige regler for disse tillatelser.

Tillatelsen gis for begrenset tidsrum, men kan tilbakekalles, når den myndighet som har gitt tillatelsen, finner det påkrevet. Er tillatelsen gitt av annen myndighet enn departementet, kan tilbakekallelisen innankes for dette. Inntil anken er avgjort anses tillatelsen fremdeles

6 juni.
Nr. 19.

6. juni. ken er avgjort. Kvart rute-
Nr. 19. løyve kan departementet dess-
utan taka tilbake; likeeins kan
det fastsetja nye vilkår for
framhald med drift av ruta.
Ved fyrehaving av spørsmål um
å taka eit løyve tilbake gjeld
det som er fastsett i I, 5te
leden.

Løyve vert berre gjeve til
køyning i rute. Til onnor for-
tenestkøyning med motorvogn
ved sida av (høveskøyning), må
ruteinnhavaren søkja um ser-
skilt løyve, dersom dette er
turvande på vedkomande stad
(jfr. II).

Likt med køyning i rute vert
rekna all regelbundi køyning
med motorvogn for fortенest på
visse vegstykke, når køyningi um-
fatar persontrafikk eller trans-
port av gods samla frå fleire
hald, endå um køyningi ikkje
går for seg kvar dag eller til
fastsette klokkeslett og utan
umsyn til um køyningi er tinga
eller ikkje.

II. For skyssing eller gods-
køyning for fortенest med mo-
torvogn utan rute kann
vedkomande regjeringsdeparte-
ment gjeva slike avgrensande
og regulerande fyresegner som
ein meiner er turvande, og fast-
setja takstar, leggja på avgifter
og setja vilkår, og i tilfelle heilt
eller for ein del setja forbod gjel-
dande for visse vegstykke eller
for visse område.

I byane kann bystyret (for-
mannskapet) vedtaka at den
som vil driva med skyssing

gjeldende. Enhver rutetillatelse
kan dessuten tilbaketalles av
departementet, som også kan
fastsette endrede vilkår for
fortsatt drift av ruten. Ved
behandling av spørsmål om til-
baketalles av tillatelse gjel-
der bestemmelsene i I, 5te ledd.

Tillatselen gis bare til kjø-
ring i rute. Til annen erhvervs-
messig motorvognkjøring ved
siden av (leilighetskjøring), må
ruteinnhavaren søke særskilt
tillatelse, dersom dette på ved-
kommende sted er nødvendig
(jfr. II).

Like med befordring i rute
regnes enhver regelmessig kjø-
ring med motorvogn i erhvervs-
messig øiemed på bestemte
veistrekninger, når kjøringen
omfatter persontrafikk eller
befordring av gods samlet fra
flere hold, selv om kjøringen
ikke foregår daglig eller til
bestemte klokkeslett og uten
hensyn til om befordringen
skjer efter bestilling eller uten
sådan.

II. For erhvervsmessig be-
fordring av personer eller gods
med motorvogn uten rute kan
vedkommende regjeringsdeparte-
ment treffe sådanne inn-
skrenkende og regulerende be-
stemmelser som finnes påkre-
vet, samt fastsette takster, på-
legge avgifter og sette vilkår,
eventuelt helt eller delvis ned-
legge forbud gjeldende for be-
stemte veistrekninger eller for
visse områder.

I byene kan bystyret (for-
mannskapet) vedta at den som
vil drive erhvervsmessig person-

og/eller godskøyning for fortene-
st med motorvogn som hev
stasjon i byen, må ha køyreløyve
av politiet, jamvel um køyringi
ikkje kjem inn under lov um
politivesenet frå 26 mai 1866
med tilleggslover. I samband
med dette kann det gjerast ved-
tak um at berre eit fast tal
med slike køyreløyve må gje-
vast, um takstar, største passa-
sjertal, avgift til kommune-
kassa, kontroll osfr. Vedtak av
dette slaget skal det snarast sen-
dast melding um til departe-
mentet, som kann krevja at det
vert gjort dei brigde, det meiner
er ynskjelege.

Samskipnader på 20 personar
eller fleire som greider med å
skyssa sine lagsfolk for betaling
utan å ha fortene-
st med motorvogn som hev
stasjon i byen, må ha køyreløyve
av politiet, dersom bystyret
(formannskapet) har gjort slikt
vedtak som er nemnt i fyrre leden.
Utan slikt løyve er det forbode så
vel å køyra for slike samskipnader
som å leiga motorvogn burt til
deim.

Løyve til fortene-
st med motorvogn utan rute etter
fyresegnene i II 1., 2. og 3. leden
vert gjeve utan tidavgrensing
som gjeldande til so lenge, og
kann takast tilbake av den sty-
remakti som hev gjeve løyvet
og i alle høve av departementet.

III. Når spursmål um motor-
vognferdsle vert fyrehavde, skal
fylkesvegstyret aukast med ein
representant for byane i fylket.
Dessutan kann Oslo og Bergen
kvar nemna upp ein represen-
tant til å vera med, den fyrste

befordring og/eller godskjøring 6 juni
med motorvogn som har stasjon Nr. 194
i byen, må ha kjøretillatelse av
politiet, selv om kjøringen ikke
kommer inn under lov om poli-
tivesenet av 26 mai 1866 med
tilleggslover. I forbindelse her-
med kan treffes bestemmelse om
at sådanne tillatelser bare må
gis i et bestemt antall, om tak-
ster, største passasjerantall, av-
gift til kommunekassen, kon-
troll m. v. Beslutninger av
denne art skal snarest innberet-
tes til departementet, som kan
kreve foretatt de endringer, det
finner ønskelige.

Sammenslutninger på 20 per-
soner eller flere som formidler
befordring av sine medlemmer
for betaling uten å ha fortjene-
ste som formål, må ha tillatelse
av politiet, dersom bystyret
(formannskapet) har gjort så-
dant vedtak som omhandlet i
foregående ledd. Uten sådan
tillatelse er det forbudt så vel å
kjøre for slike sammenslutnin-
ger som å leie ut motorvogn
til dem.

Tillatelse til erhvervsmessig
kjøring med motorvogn uten
rute etter bestemmelsene i II
1., 2. og 3. ledd gis uten tids-
begrensning som gjeldende inn-
til videre, og kan tilbakekalles
av den myndighet som har gitt
tillatelsen og i alle tilfelle av
departementet.

III. Ved behandling av spørs-
mål vedkommende motorvogn-
trafikk skal fylkesveistyret for-
sterkes med 1 representant for
byene i fylket. Dessuten kan
Oslo og Bergen hver opnevne
1 representant til å tiltre hen-

6 juni. i Akershus, den andre i Hordaland fylkesvegstyre, ved den fyrebuande fyrehavingi av søknader um løyve til motorvognkøyring som ein meiner er av interesse for byen.

Vedkomande regjeringsdepartement gjev nærare reglar for val på desse representantane m. m.

Departementet avgjer i tvilstilfelle med bindande verknad um køyring med motorvogn er av den art at det krevst løyve etter fyresegnene i stykke I og II under denne paragrafen.

Vert ei motorvogn nytta til fortreneskøyring utan det løyvet som krevst etter denne paragrafen, skal politiet forby at vogni vert bruka meir til det ulovlege fyremålet. Dersom det trengst for å tryggja seg at forbudet vert halde uppe, kann politiet taka burt kjennemerki på vogni i so lang tid som det meiner er turvande. Politiforbudet kann ankast inn for departementet. Til saki er avgjort, står forbudet ved lag.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld ikkje motorvogntrafikk som ein statsinstitusjon set igang eller er med i, endå um drifti vert yverførd til andre, når departementet samtykkjer i igangsetjingi eller yverføringi av drifti. Departementet kann kva tid som helst taka samtykket tilbake.

Yverskrifti yver kap. V endrast til:

V e g a v g i f t e r.

§ 22, fyrste punktum, skal lyde:

holdsvi Akershus og Hordaland fylkesveistyrer ved den forberedende behandling av andragender om tillatelse til motorvognkjøring som antas å være av interesse for byen.

Nærmere regler for disse representanters valg m. v. utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Departementet avgjør i tvilstilfelle med bindende virkning om befordring med motorvogn er av den art at der kreves tillatelse efter bestemmelsene i avsnitt I og II under nærværende paragraf.

Benyttes en motorvogn til erhvervsmessig kjøring uten fornøden tillatelse efter denne paragraf, skal politiet forby den fortsatte bruk av vognen i det ulovlige øiemed, og kan, når det anses nødvendig for å sikre overholdelsen av forbudet, fjerne vognens kjennemerker for så lang tid som politiet finner det påkrevet. Politiets forbud kan innankes for departementet. Inntil anken er avgjort, står forbudet ved makt.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke motorvogntrafikk som en statsinstitusjon setter i gang eller deltar i, selv om driften overdras til andre, når igangsettelsen eller driftens overdragelse skjer med departementets samtykke. Departementet kan når som helst tilbakekalle samtykket.

Overskriften over kap. V forandres til:

V e i a v g i f t e r.

§ 22, første punktum, skal lyde:

Stortinget kan påleggja desse avgifter (vegavgifter) og fastset i tilfelle kor store dei skal vera.

§ 22, andre leden, skal lyda:

Til automobil-gummiringar reknar ein alle hjulringar for motorvogner (ytterdekk og kompakttringar) som det vert bruka gummi til, luftslangar, slangevernarar og felgband til slike hjulringar.

§ 22, næst siste leden held upp å gjelda.

Siste leden i paragrafen skal lyda:

Attåt eller i staden for dei avgiftene som er nemnde under 1, 2 og 3 kann Stortinget leggja avgift på bensin. Likeeins kan det leggja avgift på andre flytande brennto som vert nytta til drift av motorvogner.

§ 23, fyrste leden, skal lyda:

Avgifti etter punkt 1 i § 22 skal betalast til statens skattuppkrevjarar fyrste gongen fyrr registreringi, seinare på forskot for kvart kalenderår. Av motorvogn som vert registrera etter 31 juli er det halv, og etter 31 oktober er det fjordedels avgift for registreringsåret.

Andre leden i paragrafen skal lyda:

Fyresegnene i fyrre leden gjeld også prøvenummer som vert gjeve for lenger tid (årsprøvenummer).

Tridje leden i paragrafen får dette tillegget:

Må ein gjera reise for å taka burt kjennemerki, vert det rekna eit tillegg til vegavgifti på kr. 5 for kvar vogn.

Stortinget kan pålegge følgende avgifter (veiavgifter) og fastsetter i tilfelle hvor store de skal være.

§ 22, annet ledd, skal lyde:

Til automobilgummiringer regnes alle hjulringer for motorvogner (ytterdekk og kompakttringer) hvortil der er brukt gummi, luftslanger, slangebeskyttere og felgbånd til sådanne hjulringer.

§ 22, næst siste ledd, opheves.

Paragrafens siste ledd skal lyde:

Foruten eller istedenfor de under 1, 2 og 3 nevnte avgifter kan Stortinget legge avgift på bensin. Likeså kan det legge avgift på andre flytende brennstoffer som brukes til drift av motorvogner.

§ 23, første ledd, skal lyde:

Avgiften etter punkt 1 i § 22 skal betales til statens skatteopkrevere første gang før registreringen, senere forskuddsvis for hvert kalenderår. Av motorvogn som registreres efter 31 juli og 31 oktober betales henholdsvis halv og fjerdedels avgift for registreringsåret.

Paragrafens annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene i foregående ledd kommer også til anvendelse på prøvenummer som tildeles for lengere tid (årsprøvenummer).

Paragrafens tredje ledd gis følgende tillegg:

Blir det nødvendig å foreta reise for å fjerne kjennemerke, beregnes et tillegg til veiavgiften av kr. 5 pr. vogn.

6 juni.
Nr. 19.

6 juni. § 24, næst siste leden, skal
Nr. 19. lyda:

Vedkomande regjeringsdepartement kann fastsetja at motorvogner og årsprøvenummer som ikkje vert bruka ein stor part av året, vert fritekne heilt eller for ein del for den avgifti som er nemnd i § 22, punkt 1 og 2, og kann gjeva almenne reglar um det.

I § 24 vert etter siste leden tilsett ein ny led som skal lyda:

Departementet kann gjera likeeins med gummiavgift for ringar som vert førde utatt or riket eller levera tilbake til innanlandsk fabrikk av di dei hadde fabrikasjonsfeil, jamvel um ringane har vore brukte ei tid.

§ 25 skal lyda:

Vedkomande regjeringsdepartement gjev nærare fyresegner um innbetaling, oppkreving og rekneskapsførsle for avgiftene etter § 22 og sameleis um fritaking eller vederlag for avgift av bensin som vert bruka til andre fyremål enn drift av motorvogner.

§ 26, andre leden, skal lyda:

Når dei vederlag er frådregne som Stortinget fastset for avgift på bensin som vert nytta til anna enn drift av motorvogner, skal resten av avgiftene brukast til vedlikehald, styrking eller umbyggjing av vegdekket på vegar (gator) med automobilferdsle.

§ 27, ny siste led:

I avtale med anna land kann det gjerast vedtak um at eit vognkort som er utferda i utlandet og gyldig der også skal

§ 24, næst siste ledd, skal lyde:

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at motorvogner og årsprøvenummer som ikke brukes en stor del av året, helt eller delvis fritas for den i § 22 punkt 1 og 2 omhandlede avgift, og kan herom utferdige almindelige regler.

Efter siste ledd i § 24 inntas et nytt ledd sålydende:

På samme måte kan departementet forholde med gummiavgift for ringar som på grunn av fabrikasjonsfeil igjen føres ut av riket eller leveres tilbake til innenlandsk fabrikk, selv om ringene har vært brukt i nogen tid.

§ 25 skal lyde:

Vedkommende regjeringsdepartement gir nærmere bestemmelser om innbetaling, oppkreving og regnskapsførsel vedkommende avgiftene efter § 22 herunder også om fritagelse eller erstatning for avgift av bensin som brukes til andre formål enn drift av motorvogner.

§ 26, annet ledd, skal lyde:

Når de erstatninger som Stortinget fastsetter for avgift av bensin til annet bruk enn drift av motorvogner, er fratrasket, skal resten av avgiftene brukes til vedlikehold, forsterkning eller ombygning av veidekket på veier (gater) med automobiltrafikk.

§ 27, nytt siste ledd:

Ved overenskomst med fremmed land kan det bestemmes at et vognkort som er utstedt i utlandet og er gyldig der også

gjelda fyr millombils køyring her i riket når gjeldande fyre-segner um bredde og vekt av motorvogn og um garanti og vegavgift vert fylgde.

§ 30, siste leden, fyrste punktum, skal lyda:

Råkar skaden folk eller gods som vert førde med motorvogni, gjeld regelen i fyrste og andre leden av denne paragrafen berre dersom føringi er mot betaling.

§ 34 får dette tilleggget som siste leden i paragrafen:

I staden for serskild kontrollavgift kann Stortinget gjera vedtak um at ho skal gå inn i den vegavgifti som vert pålagd etter § 22. Dei utgifter til registrering og kontroll som er nemnde i fyrste leden i denne paragrafen, vert i so fall å dek-
kja av vegavgifti.

II.

Denne lovi tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset.

Di hev Me godkjent og stadfest, sameleis som Me hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksens innsigle.

Gjeve på Oslo slott den 6 juni 1930.

HAAKON.

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,
kst.

skal gjelde for midlertidig kjøring her i riket forsåvidt gjeldende bestemmelser om bredde og vekt av motorvogn samt om garanti og veiavgift er iaktatt.

§ 30, siste ledd, første punktum, skal lyde:

Rammer skaden personer eller gods som befordres med motorvognen, kommer regelen i denne paragrafs første og annet ledd bare til anvendelse hvor der ydes betaling for befordringen.

§ 34 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Istedenfor særskilt kontrollavgift kan Stortinget treffe bestemmelse om at denne skal inngå i den veiavgift som pålegges efter § 22. De i denne paragrafs første ledd nevnte utgifter til registrering og kontroll, blir i så fall å dekke av veiavgiften.

II.

Denne lov trer i kraft efter Kongens nærmere bestemmelse.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.

6 juni.
Nr. 19.

6 juni.
Nr. 20.